

Tabel 1. Samlet overskud, mia. kr., nutidsværdi og olieproduktion, mio. m³

	2004-2042			2004-2012			2013-2042		
	Aftale	Uden aftale	Forskel	Aftale	Uden aftale	Forskel	Aftale	Uden aftale	Forskel
Samlet overskud (mia. kr., nutidsværdi)	220	193	27	139	137	2	81	56	25
Middel scenarie, (mio. m ³ olie)	357	303	54	179	170	9	178	133	45
Heraf teknologiudvikling, (mio. m ³ olie)	125	72	53	20,5	13	7,5	104,5	59	45,5
Heraf nyt fund, (mio. m ³ olie)	20	20	0	1,5	0	1,5	18,5	20	-1,5

Den økonomiske forskel på forløbet med og uden en aftale skyldes hovedsagelig tab af olieproduktion på grund af forceret indvinding op til 2012. Forsinket nyttiggørelse af ny teknologi og en skønnet 9 års forsinkelse af indvinding fra et nyt fund på grund af en formindsket efterforskningsaktivitet op til 2012 spiller også ind.

Det ses af tabel 1, at den store forskel i overskuddet hovedsagelig ligger efter 2012, nemlig 25 mia. kr. ud af de i alt 27 mia. kr. jf. også figur 1. En oversigt over produktion, investeringer og driftsomkostninger år for år fremgår af besvarelsen af spørgsmål 67 (B7 – bilag 14).

Spørgsmål 51:

”Vil en kommende kompensationsbestemmelse udelukke særlige skatteforhøjelser for DUC, hvis f.eks. selskabsskatten lempes betragteligt, eller hvis der sker en væsentlig ændring i produktionsvilkårene – f.eks. ved at DUC udvikler teknologi, der giver udnyttelsesgrader på 35, 40 eller 45 pct. og dermed betragteligt større indtægter end forudsat i aftalen?”

Svar:

Ved stigende udnyttelsesgrader og hermed stigende produktion får staten en større andel af overskuddet. Således er den effektive, samlede marginalsattesats med aftalens skatter, afgifter og statsdeltagelse ca. 73 pct.

For så vidt angår spørgsmålet om kompensationsbestemmelsen henvises i øvrigt henvises til svarene på spørgsmål 2 og 3 (B 7 – bilag 16).

Spørgsmål 52:

”Vil ministeren gøre rede for, hvorfor der i en vurdering af værdien af aftalen med A.P. Møller – Mærsk med sammenligning af det statslige provenu ved en aftale og en situation, hvor de nugældende regler fortsætter til 2012, hvorefter der ved udbud findes en operatør, gøres den antagelse, at vilkårene for operatøren efter 2012 er de samme som ved nye koncessioner, jf. Redegørelse til Folketinget om Nordsøen, afsnit 7 om statslige merindtægter? Det lægges herved til grund, at man ved nye koncessioner forstår koncessioner for områder, hvor operatøren ikke kan være sikker på at finde olie.”

Svar:

Udgangspunktet for vurdering af aftalens provenumæssige virkning er, at det er søgt sammenlignet med et forløb uden aftale. Der henvises til spørgsmål 50 vedrørende beskrivelsen af forskellen mellem forløbet uden aftale og aftaleforløbet.

I forløbet uden aftale er det beregningsmæssigt forudsat, at der anvendes de vilkår, der er anvendt i de seneste udbudsrunder. Det er ikke hensigten hermed at indikere, at man – hvis en udbudsrunde blev afholdt – ikke skulle søge at opnå de for samfundet mest gunstige vilkår. Hvorvidt det faktisk vil være muligt at opnå væsentligt bedre vilkår vil imidlertid afhænge af en række forhold, bl.a. de forventninger til den fremtidige olieprisudvikling de interesserede selskaber vil have på udbudstidspunktet. Ligeledes skal man være opmærksom på, at de væsentlige økonomiske vilkår som selskabsskat, kulbrinteskate mv. fastsættes af Folketinget, mens overskudsdeling og statsdeltagelse er en del af koncessionsvilkårene.

Det forudsættes endvidere i forløbet uden aftale, at de gældende beskatningsregler fortsætter, og at koncessionsvilkårene er de samme som for nye koncessioner. Således afskaffes den eksisterende royalty, ligesom der indføres statsdeltagelse efter 2012. Vilkårene efter 2012 i forløbet uden aftale svarer således til de vilkår, som gælder for koncessioner tildelt i de seneste udbudsrunder i den danske del af Nordsøen.

Spørgsmål 53:

”Er den i foregående spørgsmål beskrevne antagelse lagt til grund for beregningerne i tabel 7 i Redegørelsen?”

Svar:

Tabel 7 i Redegørelsen til Folketinget vedrørende Nordsøen viser følsomhedsberegninger for statens provener med hensyn til ændringer i oliepris, dollarkurs og produktion. Beregningerne tager udgangspunkt i aftalen af 29. september 2003 og dermed i de beskatningsregler og koncessionsvilkår, som er aftalt herved.

Følsomhedsberegningerne tager således ikke udgangspunkt i forløbet uden aftale, hvor koncessionsvilkårene efter 2012 svarer til vilkårene i de seneste udbudsrunder.

Spørgsmål 54:

”Hvis det er korrekt, at det i beregningerne er lagt til grund, at en ny operatør vil få vilkår som for en ny koncession, bedes det specificeret, hvilken økonomisk betydning dette har i sammenligningerne mellem regeringens aftale med A.P. Møller – Mærsk og et alternativ, hvor en ny operatør overtager i 2012?”

Svar:

Langt den største del af de fremtidige værdier fra Nordsøen forventes at ligge i perioden frem til 2012, jf. tabel K i besvarelsen af spørgsmål 42. Sammenlignet med et forløb uden aftale er det derfor en væsentlig fordel, at staten med aftalen er blevet sikret en større andel af værdierne i den resterende del af eneretsbevillingens aftaleperiode.

I perioden 2004-2012 forventes staten at få et samlet merprovenu på godt 22 mia. kr. i 2003-priser sammenlignet med et forløb uden aftale.

I forløbet uden aftale forudsættes en ny operatør at få de vilkår, som gælder for nye tilladelser, det vil sige at 8,5 pct. royalty afløses af 20 pct. statsdeltagelse. Dette sammenlignes med en situation, hvor staten træder ind i eksisterende koncessioner.

Spørgsmål 55:

”Ministeren bedes redegøre for, hvilke muligheder staten efter den gældende aftale har for at regulere olie- og gasproduktionen i Nordsøen (f.eks. vedrørende påbegyndelse af produktion, udvidelse af en eksisterende produktion og ophør med en produktion).”

Svar:

Indvinding af olie og gas skal ske i overensstemmelse med undergrundslovens bestemmelser.

Som angivet i undergrundlovens § 10 skal efterforskning og indvinding finde sted på en forsvarlig og hensigtsmæssig måde og således, at spild af råstoffer undgås.

Undergrundsloven rummer muligheder for, at økonomi- og erhvervsministeren kan foretage ændringer af godkendte indvindingsplaner og regulere indvindingen, såfremt hensynet til en forsvarlig og hensigtsmæssig indvinding taler herfor, eller tungtvejende samfundsmæssige hensyn nødvendiggør dette (undergrundslovens § 15).

Der henvises desuden til svarene på spørgsmål 16, 17 og 18 (B 7 – bilag 17).

Spørgsmål 56:

”Vil ministeren oversende de formuleringer vedrørende konsekvenser af eventuelle ændringer af beskatning m.m., der indgår i gældende danske koncessioner i Nordsøen?”

Svar:

Følgende bestemmelse indgår som et standardvilkår i de danske tilladelser til efterforskning og indvinding af kulbrinter, der er udstedt siden afholdelsen af 1. udbudsrunde i 1984:

”§ 39

Stk. 1. Tilladelsen er undergivet de til enhver tid i Danmark gældende retsregler, herunder eventuelle fremtidige ændringer i lov om anvendelse af Danmarks undergrund, bekendtgørelser, anordninger og de til enhver tid gældende forpligtelser som følge af Danmarks medlemskab af Den Europæiske Union. Tilladelsen medfører således ingen begrænsninger i statens almindelige beskatningsret eller i adgangen til at fastsætte generelle bestemmelser om den nærmere udførelse af efterforsknings- og indvindingsvirksomheden.

Stk. 2. Tilladelsen fritager ikke rettighedshaveren for at indhente de i medfør af lov om anvendelse af Danmarks undergrund og lovgivningen i øvrigt nødvendige tilladelser og godkendelser.”

I A.P. Møllers eneretsbevilling fra 1962 nævnes ikke noget om ændringer i beskatningsforhold m.v. Dette skyldes formentlig, at man ikke i 1962 har fundet det nødvendigt at fremhæve generelle danske retsregler for et dansk selskab. Det er derfor en fastholdelse af den nuværende situation, når det af afsnit VI om kompensation i aftalen af 29. september 2003 mellem økonomi- og

erhvervsministeren og A.P. Møller fremgår, at "statens almindelige beskatningsret berøres ikke af denne bestemmelse".

Spørgsmål 57:

"Vil ministeren udarbejde en sammenligning mellem gældende regler og aftalen med A.P. Møller – Mærsk vedrørende betaling for oprydningen efter kulbrinteaktiviteter, for så vidt angår statens udgifter – inkl. virkninger af skatteregler og statens foreslåede ejerandel efter 2012?"

Svar:

Tabel Q sammenligner behandlingen af fjernelsesomkostninger under gældende regler med aftalen. Der er to ændringer.

For det første skal fjernelsesomkostningerne indgå i aftalens "nye" begreber overskudsdeling/statsdeltagelse. Fjernelsesomkostningerne er under gældende regler fradragsberettigede i grundlaget for selskabsskatten (og dermed også i grundlaget for kulbrinteskatten), hvilket videreføres under aftalen. Da grundlaget for overskudsdeling er baseret på grundlaget for selskabsskatten, er fjernelsesomkostningerne også fradragsberettigede i grundlaget for overskudsdelingen. Ved statsdeltagelsen påtager staten sig 20 pct. af alle indtægter og udgifter, herunder fjernelsesomkostninger. Det sidestiller virkningen af afholdte fjernelsesomkostninger på provent af 20 pct. statsdeltagelse med virkningen på provent af 20 pct. overskudsdeling.

For det andet er der nu fundet en løsning på det udestående problem med, at de "sidste" fjernelsesomkostninger ved ophør af produktionen ikke har nogen kulbrinteindkomst at fradrages i. Ved aftalen stilles selskaberne tilnærmelsesvis som om, der løbende havde været fradrag for disse sidste fjernelsesomkostninger, for så vidt angår kulbrinteskatten. Det gælder ikke for selskabsskatten, hvor kulbrinteselskaberne stilles som alle andre selskaber. Det sker ved, at staten bærer en andel af fjernelsesomkostningerne svarende til, at de havde været fradraget i grundlaget for kulbrinteskatten. Tilbagebetalingen kan følgelig maksimalt svare til den betalte kulbrinteskate.

Tabel Q. Behandlingen af fjernelsesomkostninger

Gældende regler	Aftalen
Fradragsberettiget i grundlag for selskabsskat og dermed også i grundlag for kulbrinteskate.	2004-12: Fradragsberettiget i grundlag for selskabsskat og dermed også i grundlag for 20 pct. overskudsdeling og kulbrinteskate.
	2013-42: Fradragsberettiget i grundlag for selskabsskat og dermed også i grundlag for kulbrinteskate. Staten påtager sig ved statsdeltagelsen 20 pct. af fjernelsesomkostningerne.
Ved ophør: Udestående problem med, at der ikke længere er et positivt grundlag for kulbrinteskatten at fradrage i.	Ved ophør: Kompensation for manglende fradragsmuligheder i grundlag for kulbrinteskatten, dog maksimalt svarende til tidligere betalt kulbrinteskate.

Spørgsmål 58:

"Hvad vil de provenumæssige konsekvenser være, hvis et kommende Folketing indfører strammere miljøregler vedrørende forurening fra boreslam?"

Svar:

Der kan indføres strammere miljøregler vedrørende forurening fra boreslam, uden at det kan medføre krav om kompensation, jævnfør § 3 i kompensationsaftalen.

Der henvises desuden til svaret på spørgsmål 5 (B 7 – bilag 16).

Spørgsmål 59:

"Hvorfor er statens andel af overskuddet faldet de senere år?"

Svar:

I de seneste år har der været en stor produktion og store investeringer, og samtidig har kulbrinteskatten ikke virket efter hensigten og dermed ikke givet noget nævneværdigt provenu til staten. Endvidere er selskabsskatten blevet sænket - senest i 2001.

Spørgsmål 60:

"Hvad vil den gennemsnitlige fordeling af overskuddet mellem DUC og staten være for hele perioden 1962 til 2042, hvis den foreliggende aftale godkendes?"

Svar:

Den gennemsnitlige fordeling af overskuddet mellem DUC og staten for perioden 1962 til 2042 vil være 57 pct. til staten og 43 pct. til DUC.

Spørgsmål 61:

"Har ministeren kendskab til andre lande, der har aftalt en klausul som den foreslåede i afsnit VI i den aftale, regeringen har indgået?"

Svar:

Aftalen om Nordsøolien skal på den ene side skabe stabile rammer for en langsigtet tilrettelæggelse af produktionen af olie og gas, og dermed også rammer, der sikrer fortsatte investeringer og udvikling af ny teknologi i Nordsøen. På den anden side skal aftalen sikre, at staten får hovedparten af overskuddet fra Nordsøaktiviteterne.

Som bekendt har staten siden udstedelse af den oprindelige eneretsbevilling i 1962 taget initiativ til en række reguleringer af bevillingen. I den forbindelse er der også sket regulering af de økonomiske vilkår for udnyttelsen af bevillingen. Jeg er ikke bekendt med lande, hvor en tilsvarende situation har foreligget, og hvor der derfor er indgået en tilsvarende aftale.

Spørgsmål 62:

"Ministeren bedes redegøre for DUC-selskabernes forventede fremtidige afkast under regeringens aftale med A.P. Møller – Mærsk. Om muligt bedes redegørelsen følge de linjer, ministeriet har anvendt i notatet "Rentabilitetsanalyser af olie- og gasaktiviteterne i den danske del af Nordsøen".

Svar:

For at kunne beregne et forventet afkast for perioden 2004-2042 er det nødvendigt at forudsætte en såkaldt startværdi, der angiver værdien af DUC's aktiver primo 2004. Startværdien er værdien af de investeringer, der skal foretages primo 2004 for at kunne generere de forventede pengestrømme for perioden 2004-2042.

Opgørelse af værdien af DUC's aktiver primo 2004 er imidlertid forbundet med betydelig usikkerhed.

Den bogførte værdi af DUC's aktiver forventes ultimo 2003 at blive opgjort til ca. 30 mia. kr. Dette forventes imidlertid at være lavt sat i forhold til den faktiske værdi af disse aktiver. Eksempelvis indeholder de regnskabsmæssige værdier ikke den forskning og udvikling, der er foretaget i Nordsøen. På samme måde indeholder regnskabsopgørelserne heller ikke den knowhow om fx vandrette borer, som er udviklet og de nye teknologier hertil.

De investeringer, som DUC har foretaget i Nordsøen fra 1962 til 2003, kan eksklusiv udgifter til forskning og udvikling opgøres til samlet 80 mia. kr. i 2003 priser. Da nogle af investeringerne er gamle, er værdien af aktiverne forventeligt ikke lig med værdien af de samlede investeringer. Hvis værdien af DUC's aktiver primo 2004 ansættes til 60 mia. kr., forventes DUC i perioden 2004-2042 at opnå et gennemsnitligt afkast på ca. 12 pct. Dette afkast ligger et stykke under det, der er realiseret historisk og væsentligt under den forrentning, som er opnået de seneste år.

Spørgsmål 63:

"I rentabilitetsanalysen, jf. B 7 – bilag 2, angives, at den gennemsnitlige risikopræmie er på 5 pct. og at en betaværdi for virksomheder inden for oliebranchen typisk ligger omkring 0,6. Er det korrekt forstået, at dette normalt ville betyde en risikopræmie på 3 pct. og dermed klart mindre end det, DUC har fået?"

Svar:

Som vist i notatet "Rentabilitetsanalyser af olie- og gasaktiviteterne i den danske del af Nordsøen" varierer de såkaldte beta-værdier for virksomheder inden for oliebranchen betragteligt. Gennemsnittet for de undersøgte virksomheder er 0,6. En betaværdi på 0,6 svarer til en risikopræmie på 3 pct. for den pågældende virksomhed, forudsat at den gennemsnitlige risikopræmie for alle børsnoterede danske virksomheder er 5 pct.

DUC's konkrete betaværdi og dermed risikopræmie kan ikke opgøres på denne måde, da DUC ikke er et børsnoteret aktieselskab, men noget tyder altså på, at man i oliebranchen som gennemsnit har en risikopræmie under 5 pct.

Det kunne tale for, at DUC under de givne forudsætninger har opnået en forrentning i perioden 1962-2003, der har ligget lidt over, hvad der normalt forventes i branchen.

Spørgsmål 64:

"Der benyttes i rentabilitetsanalysen en 10-årig obligationsrente. I denne rente er indeholdt en risikopræmie som følge af obligationens varighed. Burde denne risikopræmie ikke være modregnet i risikopræmien på 5 eller 3 pct.? Og hvor stor er denne præmie i givet fald?"

Svar:

Risikopræmien på 5 pct. skal ikke justeres i forhold til risikoen på de underliggende 10-årige obligationer som følge af deres varighed.

I notatet "Rentabilitetsanalyser af olie- og gasaktiviteterne i den danske del af Nordsøen" opnås der for DUC i perioden 1962-2003 en risikopræmie på 5 pct., såfremt afkastet på en 10-årig statsobligation anvendes som mål for den risikofri rente. Tilsvarende kan der beregnes en risikopræmie på op imod 9 pct., såfremt der anvendes korte renter.

De undersøgelser, som har beregnet en gennemsnitlig risikopræmie for hele det danske aktiemarked på 5 pct., har baseret deres beregninger på en lang rente. Af hensyn til sammenligneligheden med disse undersøgelser er DUC's forrentning netop sat i forhold til en lang rente.

Spørgsmål 65:

"I rentabilitetsanalysen er terminalværdien af eneretsbevillingen sat til højst 80 mia. kr. Det begrundes med, at der er investeret for 80 mia. kr. Men bør terminalværdien ikke fastsættes ud fra den tilbagediskonterede værdi af det fremtidige skønnede afkast (korrigeret for risiko)? Og hvor stor terminalværdi giver denne metode (skønnet bedes begrundet)?"

Svar:

I notatet "Rentabilitetsanalyser af olie- og gasaktiviteterne i den danske del af Nordsøen" er den såkaldte terminalværdi sat i forhold til den forventede genanskaffelsesværdi af DUC's aktiver ultimo 2003. Dette skyldes, at der i denne analyse alene ses på det historiske afkast.

Såfremt terminalværdien baseres på de forventede fremtidige pengestrømme, vil det beregnede gennemsnitlige afkast tilsvarende ikke kun afspejle det historiske afkast, men også den forventede fremtidige indtjening frem til 2042.

Ønskes terminalværdien baseret på værdien af de fremtidige pengestrømme, er det nødvendigt at fastsætte et afkastkrav for DUC for perioden 2004-2042 for investeringer i den danske del af Nordsøen. Der er en betydelig usikkerhed forbundet med at opgøre et sådant afkastkrav. Dette skyldes blandt andet, at der i dette afkastkrav indgår forventninger vedrørende udviklingen i de risikofrie renter. I perioden 1962-2003 har de risikofrie renter eksempelvis svinget i intervallet fra ca. 5 pct. Til ca. 20 pct. Hertil kommer antagelser vedrørende en række øvrige variable, der alle påvirker afkastkravet for DUC. Blandt disse kan nævnes den såkaldte beta-værdi, der ikke nødvendigvis forventes at antage den samme værdi for perioden 2004-2042 som for den historiske periode 1962-2003.

Således eksisterer der en række usikkerhedsmomenter, der alle medvirker til at gøre bestemmelsen af DUC's afkastkrav yderst vanskelig. Af samme grund er der estimeret terminalværdier for forskellige værdier af DUC's afkastkrav for perioden 2004-2042. Disse terminalværdier er angivet i tabel S nedenfor.

Table S. Forventede værdier af DUC's pengestrømme i perioden 2004-2042 for forskellige afkastgrader.

Forudsat afkastkrav fra DUC for perioden 2004-2042	Forventet værdi i 2004 af DUC's pengestrømme i perioden 2004-2042 (mia. kr.)
8 pct.	75,2
9 pct.	70,3
10 pct.	66,1
11 pct.	62,2
12 pct.	58,7
13 pct.	55,6

Spørgsmål 66:

"Af vedlagte artikel fra Politiken den 10. november 2003: "Mærsk fik olie til halv pris" fremgår, at man ved anvendelse af den beskatning, der blev foreslået af Kulbrintebeskatningsudvalget ville have fået et væsentligt større provenu i 2001 end med den aftale, der er indgået mellem regeringen og A.P. Møller – Mærsk. Det anføres også, at beregningsforudsætningerne var noget forskellige. Der ønskes en oversigt over provenuet fra 2001-2012 dels med aftalen, dels med Kulbrintebeskatningsudvalgets forslag. Der ønskes også en beregning, der viser de to provenutidsserier med harmoniserede forudsætninger. Endelig ønskes oplyst, hvorfor regeringen har valgt aftalemodellen fremfor den model, der blev anbefalet (eller skitseret) af Kulbrintebeskatningsudvalget."

Svar:

Den refererede artikel i Politiken sammenholder en tænkt situation, hvor man forestiller sig, at der i 1982 var blevet indført en neutral kulbrinteskate, med en anden tænkt situation, hvor man forestiller sig, at aftalen var blevet indført i 2001. Disse to situationer kan ikke sammenholdes med hensyn til provenuet.

Det svarer til, at en hypotetisk gennemførelse af aftalen i 2001 skønnes at ville have givet et ekstra provenu til staten på i alt 10 mia. kr. (nutidsværdi) sammenlignet med gennemførelsen af aftalen fra 2004, jf. Redegørelsens bilag 4. En sådan beregning er desværre alene en teoretisk øvelse, der ikke giver staten en større andel af værdierne.

Kulbrintebeskatningsudvalget, der afgav rapport i 2001, kom med forslag til at modernisere kulbrintebeskatningen for at minimere de forvridende virkninger.

Udvalget fremlagde en principskitse, der kunne finde anvendelse på nye bevillinger. Derimod findes ikke i udvalgets rapport forslag, der uden videre kan anvendes på eksisterende bevillinger.

Kulbrintebeskatningsudvalget afstod fra at tage stilling til størrelsen af kulbrinteskattesatsen med henvisning til, at det var et politisk anliggende. I udvalgets regneeksempler er gjort nogle rent beregningstekniske antagelser om blandt andet kulbrinteskattesatsen, men disse forudsætninger har ikke karakter af anbefalinger. Kulbrintebeskatningsudvalget tog heller ikke stilling til de nødvendige overgangsordninger.

Det kan bemærkes, at der i et bilag til rapporten fra Kulbrintebeskatningsudvalget er en beregning, som peger på, at med en fortsættelse af de gældende regler ville statens andel i perioden 2000-2012 efter de daværende produktionsforudsætninger være ca. 36 pct.

Det skal endvidere bemærkes, at kulbrintebeskatningsudvalget gjorde sig overvejelser om muligheden for eventuelt at indføre en skatteovervæltningssklausul i koncessionsbetingelserne, som giver koncessionstagerne ret til at modregne ændringer i de skattemæssige betingelser. Udvalget bemærkede, at det selvfølgelig er en forudsætning, at koncessionen indebærer, at der er noget at modregne i. Udvalget bemærkede videre, at hvis et nutidigt folketingsflertal fastlægger et optimalt beskatningssystem (eller tilsvarende alternativ), vil sådanne klausuler kunne være til fordel for både staten - gennem større forventet provenu - og koncessionshaverne, der kan disponere mere sikkert. Omvendt vil sådanne klausuler kunne fastlåse et skattesystem, som ikke er optimalt indrettet.

Der er i spørgsmålet ønsket en sammenligning af to forskellige forløb frem til 2012 på baggrund af harmoniserede forudsætninger. Det ene forløb er aftalen og det andet forløb er Kulbrinteudvalgets forslag.

Et af omdrejningspunkterne i Kulbrinteudvalgets anbefalinger var neutral beskatning. Tanken bag det konkrete forslag til neutral beskatning er, at kulbrintefradrag afskaffes og der i stedet indføres et fradrag for forrentning af egenkapital, samt at skattemæssige underskud kan fremføres med rente, handles og i sidste ende udbetales. Kulbrinteudvalget foreslog også, at royalty og rørledningsafgift i praksis afskaffes via modregning i kulbrinteskatte samt en ophævelse af feltafgrænsningen.

På baggrund af forhandlingsforløbet er det vurderingen, at en neutral skat ikke kunne have været indført ved aftale, men i givet fald skulle gennemføres ved lovindgreb. Derfor ville det ikke have været muligt at opnå overskudsdeling frem til 2012.

Tabel X sammenligner aftaleforløbet med to forskellige produktionsforløb med neutral skat. Det ene forløb indeholder skøn over statens forventede provenu i en situation, hvor der indføres neutral skat, og hvor det lykkes at opretholde et produktionsforløb og investeringsniveau svarende til aftalen. Det andet forløb viser statens skønnede provenu i et produktionsforløb og med et investeringsniveau svarende til, at der ikke indgås aftale. Alle forløb tager, som i aftalen, udgangspunkt i middelscenariets forventninger til den fremtidige produktion.

Tabel X. Statens provenu i perioden 2004-12 ved aftalen og ved neutral skat, mia. kr. nutidsværdi i 2003

Aftalen	80
Neutral skat med produktionsforløb svarende til aftale*	75
Neutral skat med produktionsforløb svarende til, at der ikke indgås aftale	70

*) Neutral skat vurderes ikke kunne have været gennemført ved en aftale, jf. teksten

I beregningerne af provenuet ved neutral skat, er forudsat kulbrinteskat på 52 pct., overgangsregler svarende til aftalens overgangsregler 2004-12, og produktionsforløb som henholdsvis med og uden aftale.

Sammenligningen viser, at statens provenu i perioden 2004-2012 ved den neutrale skat ville blive ca. 70 mia. kr. eller knap 10 mia. kr. mindre end ved aftalen.

Antages det, at det havde været muligt at indføre en neutral skat ved aftale, ville statens provenu ved den neutrale skat have været 75 mia. kr. eller 5 mia. kr. mindre end ved aftalen.

Når regeringen valgte aftalemodellen, skyldes det ønsket om at opnå aftale om langsigtede og stabile rammer for investeringer og produktion i Nordsøen, som samlet set sikrer staten en væsentlig større andel af værdierne end et lovindgreb uden aftale kunne have givet.

Med aftalen har man endvidere fulgt en række af anbefalingerne fra Kulbrinteskatteudvalget, herunder bl.a. afskaffelse af bruttoafgifter (royalty og rørledningsafgift) og ophævelse af feltafgrænsningen, og man har om end ikke fjernet så reduceret kulbrintefradraget meget væsentligt - fra 250 pct. til 30 pct. Samlet set betyder aftalen, at skattesystemets forvridende virkninger er blevet væsentligt formindsket.

Set i lyset af den usikkerhed, der kan være knyttet til et nyt beskatningssystem - herunder hvorledes det ville virke i praksis - er der lagt vægt på at bevare hovedstrukturen i det eksisterende beskatningssystem. I den valgte model er der samme kulbrintefradrag (5 pct. i 6 år) som i Norge. I Norge var der også tidligere overvejelser om neutral beskatning, men man afstod fra at indføre dette skattesystem.

Blev neutral beskatning indført i Danmark, ville Danmark så vidt vides være det eneste sted med denne beskatningsform.

Spørgsmål 67:

”Vil ministeren udlevere det materiale, som er lagt til grund for ministeriets beregninger vedrørende de økonomiske forudsætninger for og virkninger af aftalen med A. P. Møller – Mærsk om olieindvinding i Nordsøen? Der tænkes bl.a. på de regneark, som er anvendt til bedømmelse af virkningerne under forskellige scenarier med hensyn til f.eks. oliepriser, indvindingens omfang, nødvendige investeringer og statens andel efter den gældende og den nye aftale, således at det bliver muligt at gennemregne virkningerne under forskellige forudsætninger.”

Svar:

Den økonomiske model, der ligger til grund for ministeriets beregninger vedrørende de økonomiske virkninger af aftalen med A. P. Møller – Mærsk, indeholder skattemæssige fortrolige oplysninger om de enkelte selskaber. Derfor er det kun muligt at udlevere oplysninger i summarisk form, som det er sket i forbindelse med redegørelsen vedrørende Nordsøen og i besvarelsen af spørgsmål fra Folketinget.

Nedenstående tabeller indeholder de scenarier for olieproduktion og investeringer, der er lagt til grund for modelberegningerne.

Der er antaget samme gasproduktion i alle scenarier. Hvad angår antagelser om oliepris, gaspris, dollarkurs, inflation og diskonteringsrente, henvises der til besvarelse af spørgsmål 42.

Tabel T. Olieproduktion, mill. m³, 2004 – 2042

År	Med aftale			Uden aftale		
	Lavt scenarie	Middel scenarie	Højt scenarie	Lavt scenarie	Middel scenarie	Højt scenarie
2004	20	20	20	20	20	20
2005	22	22	22	22	22	22
2006	22	22	22	22	22	22
2007	21	22	22	22	22	22
2008	19	21	21	21	21	21
2009	17	20	21	19	19	19
2010	15	18	22	17	17	17
2011	13	17	22	15	15	15
2012	12	18	22	11	12	12
2013	10	18	21	8	9	9
2014	9	17	21	6	8	8
2015	8	16	22	5	7	7
2016	7	14	20	4	6	6
2017	6	13	20	4	6	6
2018	5	12	19	4	6	8
2019	4	10	17	4	7	10
2020	4	9	16	3	8	10
2021	3	8	14	3	9	10
2022	3	7	13	2	8	11
2023	3	7	12	2	8	12
2024	2	6	11	2	8	12
2025	2	6	10	2	7	11
2026	1	5	9	1	6	10
2027	1	4	8	1	4	9
2028	1	3	7	1	4	8
2029	1	3	6	1	3	7
2030	1	2	5	1	3	6
2031	1	2	4	0	3	6
2032	1	2	4	0	2	5
2033	1	2	4	0	2	5
2034	0	2	3	0	1	4
2035	0	2	3	0	1	3
2036	0	1	3	0	1	3
2037	0	1	2	0	1	3
2038	0	1	2	0	1	3
2039	0	1	2	0	1	2
2040	0	1	2	0	1	2
2041	0	1	2	0	1	2
2042	0	1	1	0	1	2

Tabel U. Investeringer, mill. kr., 2003-priser, 2004 – 2042

År	Med aftale			Uden aftale		
	Lavt scenarie	Middel scenarie	Højt scenarie	Lavt scenarie	Middel scenarie	Højt scenarie
2004	4260	4260	4260	4760	4760	4760
2005	3506	3506	3506	4756	4756	4756
2006	4633	4883	4883	5633	5633	5633
2007	2653	2903	2903	2903	2903	2903
2008	2000	2250	3600	1500	1500	1500
2009	1000	1500	2500	250	250	250
2010	500	1000	1250	0	0	0
2011	250	2600	1500	0	0	0
2012	0	1750	1500	0	0	0
2013	0	2000	3850	0	125	125
2014	0	2000	3750	0	125	125
2015	0	2000	3000	0	125	125
2016	0	1000	3000	0	250	250
2017	0	1000	3000	0	250	1600
2018	0	500	2500	0	500	1375
2019	0	500	1500	0	1850	625
2020	0	250	1250	0	1750	1125
2021	0	250	750	0	1000	2600
2022	0	250	750	0	1000	2000
2023	0	0	250	0	500	1000
2024	0	0	250	0	500	1000
2025	0	0	250	0	250	1250
2026	0	0	0	0	250	1250
2027	0	0	0	0	125	1125
2028	0	0	0	0	125	625
2029	0	0	0	0	125	625
2030	0	0	0	0	0	250
2031	0	0	0	0	0	250
2032	0	0	0	0	0	125
2033	0	0	0	0	0	125
2034	0	0	0	0	0	125
2035	0	0	0	0	0	0
2036	0	0	0	0	0	0
2037	0	0	0	0	0	0
2038	0	0	0	0	0	0
2039	0	0	0	0	0	0
2040	0	0	0	0	0	0
2041	0	0	0	0	0	0
2042	0	0	0	0	0	0

Tabel V. Driftsomkostninger, DKK. pr. m³*, 2003-priser

År	Med aftale			Uden aftale		
	Lavt scenarie	Middel scenarie	Højt scenarie	Lavt scenarie	Middel scenarie	Højt scenarie
2004	97	97	97	98	98	98
2005	101	101	101	104	104	104
2006	110	110	110	113	113	113
2007	115	114	114	117	117	117
2008	121	119	121	121	121	121
2009	131	130	132	130	130	130
2010	145	144	144	143	143	143
2011	164	166	163	161	161	161
2012	191	194	191	191	190	190
2013	188	192	193	172	173	173
2014	186	194	196	174	175	175
2015	188	200	201	180	181	181
2016	192	206	209	187	189	189
2017	196	212	215	193	196	202
2018	201	218	222	199	205	211
2019	213	230	235	212	223	221
2020	229	244	250	229	243	240
2021	251	265	272	251	265	267
2022	282	294	300	282	298	298
2023	283	291	297	283	297	297
2024	284	291	296	284	298	298
2025	290	294	300	290	303	305
2026	297	300	304	297	310	312
2027	303	305	308	303	318	319
2028	310	311	313	310	321	325
2029	322	323	325	322	333	338
2030	339	339	341	339	346	353
2031	362	362	363	362	366	373
2032	392	392	393	392	397	402
2033	393	393	393	393	396	401
2034	394	394	395	394	398	402
2035	400	400	400	400	403	407
2036	407	407	407	407	408	411
2037	413	413	413	413	413	416
2038	420	420	420	420	420	421
2039	432	432	432	432	432	434
2040	449	449	449	449	449	450
2041	472	472	472	472	472	472
2042	502	502	502	502	502	502

*) Inkl. finansielle omkostninger. Når enhedsomkostningerne ganges på den producerede mængde gas, skal den oplyste gasproduktion divideres med 1000.

Spørgsmål 68:

”Vil ministeren oplyse, hvilke danske og udenlandske eksperter ministeriet har benyttet sig af i forbindelse med aftalerne om olieindvinding i Nordsøen, i hvilket omfang og priserne herfor?”

Svar:

Jeg kan henvise til min besvarelse af spørgsmål nr. S 458 stillet af Keld Albrechtsen (EL) den 31. oktober 2003.

Spørgsmål 69:

"I notitsen fra Justitsministeriet om forholdet mellem grundloven og kompensationsbestemmelsen, jf. B 7 – bilag 20, nævnes, at det må antages, at der må gælde "visse grænser for, i hvilken udstrækning regering og Folketing ved etablering af rettigheder reelt bør kunne begrænse senere lovgivningsmagters kompetence på bl.a. skatteområdet", men notitsen fastslår uden nogen argumentation blot, at dette ikke giver anledning til overvejelser i denne sammenhæng. Vil ministeren foranledige, at Justitsministeriet uddyber udtalelsen med de overvejelser, ministeriet har gjort sig i den anledning? Vil ministeren oplyse, om der er eksempler i fortiden på, at Folketinget i samme grad - som i denne aftale - afskærer Folketinget fra at handle frit på skatteområdet i næsten 40 år?"

Svar:

Jeg har forelagt spørgsmålet for Justitsministeriet, der har oplyst følgende, hvilket jeg kan henholde mig til:

"Det skal for god ordens skyld præciseres, at Justitsministeriet ikke – som det synes forudsat i spørgsmålet – i ministeriets notits af 7. november 2003 har taget stilling til det mere generelle spørgsmål, om der gælder "visse grænser for, i hvilken udstrækning regering og Folketing ved etablering af rettigheder reelt bør kunne begrænse senere lovgivningsmagters kompetence på bl.a. skatteområdet".

I notitsens pkt. 4 anføres således alene, at der kan rejses spørgsmål om, hvorvidt der gælder sådanne grænser.

Endvidere anføres i notitsens pkt. 4 bl.a., at "selv om det måtte antages, at der gælder principper af den nævnte karakter" (fremhævet her), giver dette efter Justitsministeriets opfattelse ikke anledning til overvejelser i forhold til den omhandlede kompensationsbestemmelse.

Som begrundelse for denne opfattelse anføres i notitsen følgende:

"Selv om det måtte antages, at der gælder principper af den nævnte karakter, giver dette efter Justitsministeriets opfattelse ikke anledning til overvejelser i forhold til den omhandlede kompensationsbestemmelse. Det bemærkes herved, at der med kompensationsbestemmelsen, som indgår i aftalen med staten, alene skabes en rettighed for DUC-selskaberne til i givet fald i visse nærmere opregnede tilfælde at kunne kræve kompensation inden for rammerne af den nettofordel, som staten opnår ved aftalen."

Som det fremgår, bygger Justitsministeriets opfattelse således på en samlet vurdering, hvori det bl.a. indgår, at kompensationsbestemmelsen er led i en gensidigt bebyrdende aftale med staten, at retten til kompensation kun gælder i visse nærmere opregnede tilfælde, og at kompensation kun vil kunne kræves inden for rammerne af den nettofordel, som staten opnår ved aftalen."

Supplerende skal jeg med hensyn til den sidste del af spørgsmålet understrege, at det udtrykkeligt fremgår af aftalen, at statens almindelige beskatningsret ikke berøres af kompensationsbestemmelserne.

Princippet om kompensation kendes allerede fra fx overvæltningssklausulerne i de langsigtede naturgaskontrakterne mellem DONG og DUC-selskaberne. Disse klausuler betyder, at evt. nye skatter, som bliver pålagt DUC som gasproducent i kontraktperioden, kan overvælttes på den pris, som DONG betaler for gassen, jf. kompensationsbestemmelsens § 4, stk. 3.

Det skal endvidere bemærkes, at Kulbrintebeskatningsudvalget også var inde på, at kompensationsordninger i form af skatteovervæltningssklausuler i nogle situationer kan være en fordel for staten, fordi de medfører, at koncessionshaverne kan disponere mere sikkert, hvilket øger overskuddet og dermed statens provenu.

Spørgsmål 70:

"Vil ministeren i forbindelse med kompensationsaftalens opgørelse af statens nettofordel ved aftalen oplyse, hvorfor statens tab som følge af ophævelse af olierørsafgiften ikke fradrages på samme måde som tabet af royalties? Vil ministeren samtidig oplyse, hvorledes det forholder sig med aftalens bestemmelse om, at DUC ikke må overvælte byrder på DONG, hvis DONG sælges, og denne fordel derfor ikke længere vil komme staten til gode?"

Svar:

Statens nettofordel ved aftalen i henhold til kompensationsaftalen vedrører ikke ændringer i skatter og afgifter herunder olierørledningsafgiften, der ophører i 2012.

Værdien af ikke-anvendelse af muligheder for overvæltning på DONG er den samme uanset hvem der ejer DONG. I tilfælde af privatisering vil denne værdi indgå som en del af selskabets samlede værdi.

Spørgsmål 71:

"Vil ministeren gøre rede for forskelle i betingelserne for tilbagelevering efter den gældende og den nye aftale?"

Svar:

Det fremgår af aftalen af 29. september 2003, at de nuværende aftaler om tilbagelevering af arealer opretholdes, bortset fra tilbageleveringen i 2012.

Der skal således i 2005 gennemføres en tilbagelevering af arealer i overensstemmelse med bestemmelserne herom i 1981-aftalen. I denne sammenhæng skal der ske en afgrænsning af de felter, der endnu ikke er afgrænset i det sammenhængende område.

Der ændres således ikke i de hidtil gældende regler om tilbagelevering af arealer.

Aftalen af 29. september 2003 præciserer bestemmelser om tilbagelevering af de olie- og gasfelter, hvorfra der i dag foregår produktion, eller er planer om at iværksætte produktion. Det fremgår således, at arealer tilbageleveres feltvis til staten, i den udstrækning produktionen indstilles, uanset om de tilhørende platforme, rørledninger m.v. fortsat skal være i drift (eksempelvis i forbindelse

med behandling af olie og gas fra andre felter). Tilbageleveringen skal dog kun ske, hvis dette kan gøres uden at have negativ betydning for bevillingshavernes fortsættende aktiviteter.

Hvis al produktion ophører inden 8. juli 2042, ophører bevillingen samtidig. Samtidigt hermed tilbageleveres resterende arealer til staten.

Spørgsmål 72:

"Vil ministeren gøre rede for konsekvenserne for staten, hvis øvrige koncessionshavere vælger at tage mod tilbuddet om at blive omfattet af samme aftaler som A.P. Møller – Mærsk? I ministerens svar på spørgsmål 29 og 30, jf. B 7 – bilag 21, gøres rede for vilkårene for tildeling af CO₂-kvoter. Vil ministeren supplere med oplysninger om, hvad der vil ske, hvis koncessionshaveren pålægges at betale CO₂-afgifter i lighed med andre operatører i Nordsøen?"

Svar:

Som det fremgår af regeringens forslag til ændring af kulbrinteskatteloven (L 62), kan andre selskaber vælge at overgå til beskatning på de samme vilkår som følger af aftalen af 29. september 2003. Selskaber kan frem til indlevering af deres selvangivelse for indkomståret 2004 vælge, om de vil overgå til beskatning efter de nye bestemmelser.

Det er den samlede vurdering, at andre selskabers eventuelle overgang til de samme vilkår som følger af aftalen vil have en positiv effekt for statens provenu. Det er dog først, når der er en afklaring af interessen fra de enkelte selskaber vedrørende overgang til de nye vilkår, at konsekvenserne kan vurderes nærmere. Under alle omstændigheder gælder dog, at alle selskaber ved forlængelse af eksisterende eller ved tildeling af nye tilladelser vil blive omfattet af de nye regler.

Den eksisterende lov om CO₂-afgifter omfatter ikke offshore-sektoren. Ophævelse af denne fritagelse kan medføre krav om kompensation.

Som det fremgår af svaret på spørgsmål 30, jf. B 7 – bilag 21, vil indførelse af CO₂-kvoter, der er undervejs i medfør af EU-beslutninger, ikke kunne medføre krav om kompensation. Regulering af CO₂-udledning fra olie- og gasproduktionen i Nordsøen forventes håndteret gennem tildeling af CO₂-kvoter i overensstemmelse med kvotedirektivet.

Spørgsmål 73:

"Vil ministeren til uddybning af svaret på spørgsmål 2, jf. B 7 – bilag 16, forklare den politiske baggrund for, at kompensationsaftalen ikke blot sikrer, at koncessionshaveren ikke stilles ringere end andre, men også at denne sikres fordele, som måtte blive tildelt andre?"

Svar:

Gennem aftalen af 29. september 2003 er der skabt grundlaget for en ny økonomisk balance mellem staten og bevillingshaverne og deres partnere (DUC). Staten vil i fremtiden modtage en større andel af overskuddet fra aktiviteterne i Nordsøen.

Den indgåede kompensationsaftale skal medvirke til at opretholde den økonomiske balance mellem parterne. Der er imidlertid ikke tale om, at bevillingshaverne og deres partnere i alle tilfælde vil

have ret til fordele, som måtte blive tildelt andre selskaber. Eksempelvis vil udstedelse af nye koncessioner til andre på mere lempelige vilkår ikke medføre ret til kompensation.

Det er ikke sigtet med kompensationsaftalen, at bevillingshaverne og deres partnere skal behandles bedre end andre kulbrinteproducenter; der skal ikke gøres forskel.

Spørgsmål 74:

"Vil ministeren i forlængelse af svaret på spørgsmål 2, jf. B 7 - bilag 16, oplyse, om en af aftalens parter, hvis denne finder en voldgiftsafgørelse åbenlys urimelig, vil have mulighed for at forfølge sagen ved domstolene?"

Svar:

Jeg har forelagt spørgsmålet for Justitsministeriet, der har oplyst følgende, hvilket jeg kan henholde mig til:

"Det følger af aftalen af 29. september 2003 mellem økonomi- og erhvervsministeren og bevillingshaverne i henhold til eneretsbevillingen af 8. juli 1962, at uenighed mellem parterne om indholdet af aftalen afgøres ved voldgift, jf. herved § 5, stk. 3, i tillægsaftalen om det tilfælde, hvor der måtte opstå uenighed i forhold til kompensationsbestemmelsen. Eventuelle tvister mellem aftalens parter, der omfattes af aftalens og tillægsaftalens voldgiftsbestemmelser, vil således efter aftalen ikke skulle indbringes for domstolene.

En kendelse afsagt af voldgiftsretten i en sag om uenighed om f.eks. kompensationsbestemmelsen vil endvidere være retligt bindende for aftalens parter og kan fuldbyrdes efter retsplejelovens regler om tvangsfuldbyrdelse af domme, jf. § 9, stk. 1, 1. pkt., i lov nr. 181 af 24. maj 1972 om voldgift. Det gælder også i forhold til en kendelse, som en af parterne anser for "åbenlys urimelig".

Det bemærkes dog, at det ved domstolene kan prøves, om en voldgiftskendelse er ugyldig i medfør af § 7 i lov om voldgift, herunder fordi kendelsen strider mod ufravigelige retsgrundsætninger, jf. lovens § 7, nr. 4."

Jeg kan supplerende oplyse, at også i henhold til den gældende bevilling kan forskellige tvistsspørgsmål afgøres ved voldgift. Kan der ikke opnås enighed om, hvem der skal være formand for voldgiftsnævnet, udpeges formanden af Præsidenten for Højesteret blandt Højesterets dommere.

Spørgsmål 75:

"Vil ministeren oplyse, om det ud fra svaret på spørgsmål 10 og 11, jf. B 7 - bilag 16 og 17, kan konkluderes, at andre selskaber, som tilslutter sig vilkårene i aftalen med A.P. Møller - Mærsk, får en enslydende kompensationsaftale?"

Svar:

Jeg indgår gerne i drøftelser med de andre selskaber, der har tilladelse til efterforskning og produktion af olie og gas om frivillig overgang til de nye vilkår. I den forbindelse er jeg villig til at se på en kompensationsaftale efter samme principper som kompensationsaftalen med A. P. Møller - Mærsk.

Spørgsmål 76:

”Vil ministeren – ligeledes i forlængelse af svarene på spørgsmål 10 og 11, jf. B 7 – bilag 16 og 17, - oplyse, om øvrige koncessionshavere i Nordsøen – med henvisning til ligestilling – på samme måde som A.P. Møller – Mærsk vil få mulighed for at overtage koncessionen alene, således at staten må afgive sin del af denne, hvor staten allerede er medejer af koncessionen? Ligeledes ønskes oplyst, om staten ved tildeling af nye koncessioner vil afstå fra kravet om at være medindehaver af koncessionen.”

Svar:

Der henvises til svaret på spørgsmål 41, jf. B 7 – bilag 38.

Som det fremgår af svaret på spørgsmål 41, har det ingen praktisk betydning for staten, hvorledes den statslige deltagelse organiseres i tilladelser til efterforskning og produktion af olie og gas.

Der er ikke planer om at ændre på sammensætningen af indehaverne for eksisterende tilladelser til efterforskning og produktion af olie og gas. Fortsættelse af 1962-bevillingen vil ligeledes ske på uændrede vilkår for så vidt angår indehaveren af tilladelsen.

Når der skal sammensættes grupper i forbindelse med tildeling af nye tilladelser til efterforskning og produktion af olie og gas, er det min hensigt, at tilladelserne fortsat vil blive udstedt til alle de deltagende selskaber i forening.

Spørgsmål 77:

”Vil ministeren i forlængelse af besvarelsen af spørgsmål 15, jf. B 7 - bilag 17, uddybe definitionen af indtjeningsbegrebet belyst gennem faktiske historiske tal og forventede beløb, som indgår i beregningerne? Det ønskes bl.a. oplyst, om der i begrebet investeringer i driftsmidler og efterforskning er indregnet afskrivning og forrentning af beløbene, og i givet fald til hvilken rente.”

Svar:

Tabel 77-1 viser de samlede indtægter, omkostninger og overskud (før skat) i 2003-priser fra 1963-2042.

Indtægterne er de samlede indtægter ved salg af olie og gas. Omkostningerne er de samlede udgifter til efterforskning, investeringer, drift, administration og forsikring. Overskuddet er forskellen mellem indtægter og omkostninger. Dette overskud (teknisk benævnt grundrenten) er til fordeling mellem staten og DUC.

Investeringerne indgår i omkostningerne med den fulde investeringsudgift i det år, investeringen afholdes. I overensstemmelse hermed er der ikke medregnet afskrivning og forrentning af investeringsudgiften i de efterfølgende år. Overskuddet er således udtrykt som pengestrømmen (cash-flow) uden hensyn til finansieringsomkostninger og før skat. Men i skatteberegningerne indgår tillige finansieringsomkostninger.

Det er dette overskudsbegreb (efter skat), som er grundlaget for beregning af afkastgraderne i ”Rentabilitetsanalyser af olie- og gasaktiviteterne i den danske del af Nordsøen” af 16. oktober 2003, jf. B 7 – bilag 2.

Tabel 77-1. Samlede indtægter, omkostninger, skatter og overskud, 1962-2042

Mia. kr. , nutidsværdi	1962-1981	1982-2003	2004-2012	2013-2042
Indtægter	26	435	183	112
Omkostninger ^{*)}	69	216	44	30
Overskud før skatter mv.	-42	220	139	81
Heraf skatter m.v. ^{**)}	2	103	80	54

*) Inklusive investeringsomkostninger.

***) Inklusive bruttoafgifter, overskudsandel og statsdeltagelse.

Spørgsmål 78:

"Vil ministeren i forlængelse af svaret på spørgsmål 24, jf. B 7 – bilag 17, oplyse, om det er normal praksis at ansætte aktivernes værdi til det dobbelte af det bogførte?"

Svar:

Som anført i notatet "Rentabilitetsanalyser af olie- og gasaktiviteterne i den danske del af Nordsøen" (B 7 - bilag 2) samt i svaret til spørgsmål 24 (B 7 - bilag 17) er der en række usikkerheder forbundet med at fastlægge værdien af DUC's aktiver ultimo 2003.

Det vurderes i den sammenhæng, at den bogførte værdi udgør en nedre grænse for den faktiske værdi af DUC's aktiver. Således indeholder den bogførte værdi i DUC-selskaberne ikke alle investeringer i forskning og udvikling samt værdien af den viden og den teknologi, som er udviklet om fx vandrette borer. Hertil kommer, at værdien af aktiverne også må ses i forhold til en evt. genanskaffelsespris, såfremt en anden operatør skulle overtage.

Således anføres der under svaret til spørgsmål 24 et interval, der vurderes at indeholde værdien af DUC's aktiver. Inden for dette interval ligger de 60 mia. kr., der anvendes som terminalværdi i regneeksemplet under svaret til spørgsmål 24, jf. B 7 - bilag 17.

Spørgsmål 79:

"Vil ministeren oplyse, om han er enig i, at konklusionen på professor Henrik Zahles udtalelse i Jyllands-Posten den 2. oktober 2003 er, at staten kan øge beskatningen under særlige omstændigheder, kraftige olieprisstigninger, øget oliestrøm osv., eller om ministeren står fast på konklusionen i sit svar på spørgsmål 34, jf. B 7 – bilag 21, som i åbenlys modstrid med professor Zahles udsagn fastslår, at forsøg på at øge beskatningen på koncessionshaveren på grund af aftalen vil udløse en kompensation af samme størrelse – altså, at staten netop ikke har mulighed for at øge sine indtægter?"

Svar:

Indledningsvis vil jeg gerne slå fast, at stiger værdien af olieforekomsterne, eller der gøres nye fund, vil staten også få glæde af det. Den samlede marginalbeskatning med Aftalen er ca. 73 pct., så staten vil få ca. 73 pct. af værdiforøgelse. Stiger overskuddet, øges statens indtjening, men falder overskuddet reduceres statens indtjening tilsvarende.

Statens almindelige beskatningsret berøres ikke af kompensationsaftalen. Det fremgår også af Aftalens afsnit VI. Lovgivningsmagten kan således på ethvert tidspunkt gennemføre

beskatningsændringer med fremtidig virkning af samme type som dem, der kunne være bragt i anvendelse, hvis ikke der var opnået enighed med A.P. Møller om en aftale.

En skærpelse af beskatningsreglerne, som alene er rettet mod kulbrinteproducenter, vil ganske vist udløse kompensation, men kompensationen kan højst udgøre statens nettofordel ved Aftalen, der opgøres som overskudsdeling/nettoafkast af statsdeltagelse i henhold til Aftalens afsnit IV samt værdien af ikke-anvendelse af muligheder for overvæltning på DONG af virkningerne af Aftalen og lovgivning i tilknytning hertil, jf. aftaler mellem DUC-partnerne og DONG, med fradrag af den fordel, som bevillingshaverne og de øvrige DUC-partnere opnår ved afskaffelse af royalty i henhold til § 10, stk. 1, i 1962-bevillingen.

Staten har således fortsat mulighed for at øge sine indtægter ved skattestigninger enten gennem generelle indgreb eller gennem indgreb specifikt rettet mod kulbrinteproducenter.

Spørgsmål 80:

”Vil ministeren i forlængelse af svaret på spørgsmål 36, jf. B 7 – bilag 21, forklare forskellene mellem grundlaget for de her gengivne beregninger, som viser, at den danske stat får en andel på 70 pct., og de beregninger, som regeringen i øvrigt har anvendt i materialet om aftalen, men som kun giver den danske stat en gennemsnitlig andel på 57 pct.?”

Svar:

Sammenligningen med Norge og Holland i svaret på spørgsmål 36, jf. B 7 – bilag 21, er foretaget med udgangspunkt i modelfeltberegninger. Dvs. grundlaget for beregningerne er en sammensætning af små, mellem og store modelfelter, hvor hvert enkelt modelfelt er beskrevet i form af produktion, investeringer og driftsomkostninger for hele feltets levetid, jf. rapporten fra Kulbrintebeskatningsudvalget side 99-100.

Grundlaget for modelfelterne er således ikke som i provenuberegningerne for aftalen de faktiske felter i Nordsøen. Den helt afgørende forskel er, at overgangsreglerne ikke er indregnet. Statens andel bliver i modelfeltberegningerne derfor 70 pct. og ikke 61 pct. som anført i tabel 3 i ”Redegørelse til Folketinget om Nordsøen”.

Ved sammenligning af virkningen af beskatningssystemer og dermed statens andel af overskuddet på tværs af landegrænser er det relevant sammenligningsgrundlag at anvende modelfelter. Det skyldes primært, at der ved brug af modelfelter opnås den isolerede virkning af de forskellige regelsæt.

Spørgsmål 81:

”Vil ministeren oplyse, om der i aftalen findes noget, der kan sikre staten mulighed for at imødegå eventuelle urimeligheder (huller i loven), hvis sådanne skulle vise sig i praksis?”

Svar:

Jeg henviser til skatteministerens besvarelse af spørgsmål 49, jf. L 62 – bilag 42.

Spørgsmål 82:

"Der bedes om en beregning af værdien af en aftale fra 2004-2042, der i stedet for det mellem regeringen og A.P. Møller - Mærsk aftalte indhold, hviler på Mogens Lykketofts forslag om 50 pct. af salgsværdien af olie- og gasproduktionen i Nordsøen til staten og 50 pct. til bevillingshaveren (med konsortium), hvor det forudsættes, at bevillingshaveren afholder sine egne omkostninger inden for sine 50 pct. af indtægterne."

Svar:

Jeg er ikke bekendt med, at Mogens Lykketoft har fremsat sådanne udtalelser. Derimod har jeg noteret Mogens Lykketofts synspunkt fremsat i Ugebrevet A4, inden aftalen blev indgået, om, at staten burde få 50 pct. af overskuddet fra olie- og gasproduktionen i Nordsøen. Det fremgår bl.a. af følgende citat af Mogens Lykketoft i Ugebrevet A4 den 17. februar 2003: "Vi har hele tiden ment, at der skal ske en forbedring af samfundets udbytte af afkastet i Nordsøen. Det er et rimeligt mål, at staten modtager omkring halvdelen af overskuddet fra undergrunden". Dette synspunkt blev gentaget i Jyllands-Posten den 24. februar 2003.

Hvis synspunktet er, at staten skal have sikkerhed for 50 pct. af produktionsværdien uanset omkostningerne ved produktionen ville det kræve, at al anden beskatning blev afløst af en bruttoafgift på 50 pct. En så stor produktionsafgift ville indebære, at produktionen på de enkelte felter blev standset længe før, det var samfundsøkonomisk rentabelt. Der ville altså være væsentlig mindre produktion og dermed beskatningsgrundlag. Beregninger tyder på, at en 50 pct. bruttoafgift med stor usikkerhed vil indebære et så betragteligt forvriddningstab, at det vil være tvivlsomt om den fremtidige produktion vil være lønsom. Et sådant forslag vil derfor ikke kunne gennemføres med en aftale.

Ved beregning af produktionsværdien i et forløb uden en aftale anslås produktionsværdien i perioden 2004-2042 at udgøre 262 mia. kr. i nutidsværdi, og en bruttoafgift på 50 pct. heraf er 131 mia. kr. (nutidsværdi) eller ca. 2 mia. kr. mindre, end staten opnår ved aftalen.

Alternativt kan man forstå spørgsmålet således, at statens provenu skal svare til 50 pct. af produktionsværdien, men med valg af mere velkendte måder at opnå provenuet på. En sådan tilgang vil indebære, at man ikke indretter beskatningen således, at 50 pct. af produktionsværdien bliver skattegrundlaget, men alene bliver det sigtepunkt, der søges opnået med en mere hensigtsmæssig tilrettelæggelse af beskatningen.

Er dette udgangspunktet kan beregning af produktionsværdien i statens middelscenarium med en aftale anslås til 294 mia. kr. i nutidsværdi i perioden 2004-2042, hvoraf 50 pct. af produktionsværdien svarer til 147 mia. kr.

Det skal bemærkes, at der i et bilag til rapporten fra Kulbrintebeskatningsudvalget er en beregning, som peger på, at med en fortsættelse af de gældende regler ville statens andel af overskuddet i perioden 2000-2012 efter de daværende produktionsforudsætninger og med en oliepris på 22 USD pr. tønde være ca. 36 pct. svarende til et provenu til staten på 22 pct. af produktionsværdien.

Hvis staten skulle opnå et provenu svarende til 50 pct. af produktionsværdien ved normale beskatningsinstrumenter, ville det kræve, at aftalens kulbrinteskattesats på 52 pct. blev hævet til ca.

70 pct. (for uændret overskudsdeling/statsdeltagelse på 20 pct.) Det er vurderingen, at det på dette grundlag ikke ville være muligt at indgå en aftale.

Spørgsmål 83:

"Vil ministeren oplyse, hvilket beløb A.P. Møller - Mærsk får fra DUC i sin egenskab af operatør på felterne i Nordsøen, og vil ministeren oplyse, hvorledes dette beløb er indregnet i den nye Nordsøaftales opgørelse over fordelingen af overskuddet fra Nordsøen mellem staten og koncessionshaveren?"

Svar:

Selskabet Mærsk Olie og Gas AS er operatør for selskaberne i DUC. Betaling for udførelse af operatøropgaver er, som normal praksis i olieindustrien, aftalt i en Joint Operating Agreement (JOA) mellem selskaberne i DUC.

Selskaberne, der indgår i DUC, betaler operatøren for faktisk udført arbejde, eksempelvis på timebasis. Sådanne udgifter indgår i regnskaberne på lige fod med andre omkostninger, der medgår til aktiviteterne i forbindelse med efterforskning og produktion af olie og gas. Oplysningerne om størrelsen af betaling for udførelse af operatøropgaverne er ikke tilgængelig for tredjepart.

Alle omkostninger i forbindelse med produktionen af olie og gas indgår i opgørelserne over fordelingen af overskuddet mellem staten og DUC.

Spørgsmål 84:

"Vil ministeren oplyse i absolutte tal, hvilke konkrete beløb der er regnet med i kompensationsaftalens opgørelse af statens nettofordel ved aftalen? Der ønskes en opgørelse såvel år for år som samlet, således at det bliver klart, hvad statens nettofordel er, alt efter hvilket år det bliver aktuelt at opgøre denne nettofordel i hele aftalens forløb. Opgørelsen ønskes foretaget ud fra det sæt af forudsætninger, regeringen i øvrigt har lagt til grund for beregningerne vedrørende aftalens værdi for parterne."

Svar:

Skulle kompensation blive aktuel, vil statens nettofordel skulle opgøres på grundlag af faktiske tal og ikke på grundlag af nedenstående skøn i tabel 84-1.

Statens nettofordel beregnet på statens middelforudsætninger fra "Redegørelse til Folketinget vedrørende Nordsøen" er angivet i tabel 84-1. Til sammenligning er angivet statens merprovenu ved aftalen (inklusive alle skatter) og statens samlede provenu frem til 2042.

Spørgsmål 85:

"Vil ministeren lave en følsomhedsberegning over fordelingen af overskuddet mellem staten og DUC i de tilfælde, hvor selskabsskatten fra 2004 og frem nedsættes til henholdsvis 25 pct., 20 pct. og 15 pct. (uden erhvervslivet finansierer nedsættelsen helt eller delvist)."

Svar:

Tabel 85-1 viser, at statens andel af overskuddet ved aftalen for hele perioden 2004-42 er 133 mia. kr. (nutidsværdi) svarende til 61 pct. af det samlede overskud. Selskabsskatten bidrager med 49 mia. kr., kulbrinteskatten med 35 mia. kr., overskudsdeling/statsdeltagelse bidrager med 43 mia. kr., og rørledningsafgiften bidrager med 7 mia. kr.

En nedsættelse af selskabsskatten får automatisk kun ca. halv værdi for DUC, fordi selskabsskatten er fradragsberettiget i grundlaget for kulbrinteskatten, og kulbrinteskattesatsen er ca. 52 pct. Hvis selskabsskatten fra 2004 nedsættes til 25 pct., falder provenuet af DUC's selskabsskat med 8 mia. kr. til 41 mia. kr. Samtidig stiger provenuet af DUC's kulbrinteskate med 4 mia. kr. til 39 mia. kr.

Tablet 85-1. Statens andel af overskuddet ved aftalen og ved forskellige alternative niveauer for selskabsskatten fra 2004

	Mia. kr. nutidsværdi i 2003			Pct.
	I alt	-heraf selskabsskat	-heraf kulbrinteskate	
Aftalen (30 pct. selskabsskat)	133	49	35	61
25 pct. selskabsskat	129	41	39	59
20 pct. selskabsskat	125	33	43	57
15 pct. selskabsskat	122	25	47	55

I det omfang, det øvrige erhvervsliv selv finansierer den generelle nedsættelse, kan staten hæve kulbrinteskattesatsen tilsvarende. Hvis det øvrige erhvervsliv ikke selv finansierer nedsættelsen, vil en nedsættelse af selskabsskatten til 25 pct. mindske statens samlede provenu fra DUC i 2004-42 til 129 mia. kr. eller 59 pct. af overskuddet.

Spørgsmål 86:

"Vil ministeren uddybe hvad der menes med sætningen "hvor en tilsvarende situation har foreligget" i ministerens svar på spørgsmål 61, jf. B 7 – bilag 40?"

Svar:

Udtrykket "hvor en tilsvarende situation har foreligget" henviser til den række af reguleringer af 1962-bevillingen, der er gennemført, og hvor også de økonomiske vilkår for udnyttelsen af bevillingen er blevet reguleret.

De mest vidtgående ændringer er gennemført i 1976 og 1981.

I 1976 blev der lavet en aftale om at fremskynde afklaringen af mulighederne for at ilandføre naturgas fra Nordsøen, ligesom der blev aftalt en plan for tilbagelevering af arealer til staten.

I 1981 blev der indført krav om tilslutning til og betaling for brug af en ny olierørledning. Desuden blev der aftalt en ny forceret plan for tilbagelevering af arealer. Desuden blev der i medfør af 1981-aftalen gennemført en voldgiftssag omkring efterforskningsaktiviteter.

Spørgsmål 87:

"Hvorfor indgår ændringerne i kulbrintebeskatningen, fjernelse af feltafgrænsningen og ændringerne vedrørende oprydningen ikke i opgørelsen af statens "nettofordel", jf. besvarelse af spørgsmål 9, jf. B 7 – bilag 16?"

Svar:

Statens nettofordel ved aftalen i henhold til kompensationsaftalen vedrører ikke ændringer i skatter og afgifter.

Spørgsmål 88:

”Skal svaret på spørgsmål 9, jf. B 7 – bilag 16, om nettofordel forstås således, at hvis olieprisen stiger til 50 USD i 2019, og Folketinget på dette tidspunkt, f.eks. med baggrund i de stærkt stigende priser, finder, at man skal inddrage en større del af indtægterne fra Nordsøen, så vil DUC-selskaberne kunne kræve en kompensation, hvis maksimale ramme vil være den nettofordel, som staten har opnået ved aftalen i perioden 2004-2018, dvs. fordelene fra hvert år lagt sammen?”

Svar:

Træffes der beslutning om at øge kulbrintebeskatningen i 2019, vil en sådan ekstra indtægt til staten kunne udløse krav om kompensation, såfremt betingelserne i kompensationsaftalen er opfyldt.

I 2019 vurderes statens samlede merprovenu ved aftalen i perioden fra 2004 at udgøre 31 mia. kr., og nettofordelen for samme periode, således som den beregnes i henhold til kompensationsaftalen, vurderes at udgøre ca. 18 mia. kr. I givet fald vil det naturligvis være de faktiske tal på tidspunktet for en evt. kompensation, der udgør maksimum for udbetaling af kompensation, og ikke som her de tal, der beregnes på nuværende tidspunkt.

Den maksimale kompensation i det opstillede eksempel vil udgøre 18 mia. kr. i 2019, og maksimum for kompensationen svarer altså til statens nettofordel for hele perioden fra 2004 frem til det tidspunkt, hvor der rejses krav om kompensation.

Giver en skærpelse af kulbrinteskatten også anledning til kompensation i de efterfølgende år, vil der til de 18 mia. kr., som i beregningseksemplet er maksimum for kompensationen, skulle lægges den yderligere nettofordel, som staten løbende opnår ved aftalen i hvert af de efterfølgende år, men der vil samtidig skulle ske fradrag for den kompensation, der tidligere er udbetalt.

Der henvises desuden til svaret på spørgsmål 89, jf. B 7 – bilag 61.

Det skal endvidere bemærkes, at i en situation hvor olieprisen stiger til 50 USD, og dette fører til stigende overskud, vil statens andel også stige forholdsmæssigt. Den marginale skatteprocent er således ca. 73 pct. ved den indgåede aftale.

Spørgsmål 89:

”Til svaret på spørgsmål 9, jf. B 7 – bilag 16: Vil ministeren for at illustrere virkningen af kompensationsmaksimum beregne kompensationen hvis staten med virkning fra 1. januar 2005 hæver kulbrinteskatten fra 52 pct. til 70 pct.”

Svar:

Det årlige provenu ved en forhøjelse af kulbrinteskatten fra 52 til 70 pct. fra 1. januar 2005 er ca. 0,8 mia. kr. i årets priser. Den maksimale kompensation fastlægges ud fra statens akkumulerede nettofordel ved aftalen siden 2004. Statens årlige nettofordel ved aftalen skønnes at være 1½ -2 mia. kr. i årets priser de første år.

Det årlige merprovenu af kulbrinteskatten er således mindre end statens årlige nettofordel ved aftalen og dermed også statens akkumulerede nettofordel siden 2004 fratrukket tidligere udbetalt kompensation. I den hypotetiske situation skulle staten derfor hvert år betale et beløb netop svarende til det ekstra provenu af kulbrinteskatten som kompensation. Staten ville derfor ikke i noget år opnå et merprovenu ved denne forhøjelse af kulbrinteskatten netto for udbetalt kompensation – opgjort under de sædvanlige middel beregningsforudsætninger om produktion, oliepris osv.

Spørgsmål 90:

"I svaret på spørgsmål 63, jf. B 7 – bilag 30, antydes, at DUC under de givne forudsætninger (Rentabilitetsanalysen) har opnået en forrentning i perioden, der har ligget lidt over , hvad der normalt forventes i branchen. Hvad anslås "lidt over, hvad der normalt forventes i branchen" til at være – både i procent og i 2003-kr.?"

Svar:

Kravene til de enkelte olieselskabers risikopræmie varierer ganske betydeligt og afhænger af en række forhold, herunder bl.a. hvor nemt det er at hente olien op. I "Rentabilitetsanalyser af olie- og gasaktiviteterne i den danske del af Nordsøen" vises en oversigt over forskellige olieselskabers såkaldte beta-værdier, der blandt andet påvirker disse virksomheders krav til risikopræmie. Tages der udgangspunkt i analysen i dette notat, har oliebranchen for perioden 1962-2003 i gennemsnit haft et krav til risikopræmien svarende til ca. 3 pct. DUC's historiske risikopræmie har i perioden ligget på ca. 5 pct. og således ca. 2 procentpoint over det gennemsnitlige krav til risikopræmien i oliebranchen.

Værdien i 2003-kr. af disse 2 procentpoint vil blandt andet afhænge af, hvilke antagelser der gøres med hensyn til, hvornår værdien af dette fiktive beløb falder. Således kan denne værdi opgøres til at ligge i intervallet 3-40 mia. kr.

Spørgsmål 91:

"Er ministeren enig i, at man ud fra tabel T i svaret på spørgsmål 67, jf. B 7 – bilag 31, kan udlede, at der ikke er nogen forventning om, at DUC vil øge sin produktion voldsomt i de felter, der er omfattet af eneretsbevillingen inden 2012, selv om DUC ikke får forlænget koncessionen, og at det således kan antages, at der er olie tilbage til en ny operatør?"

Svar:

I svaret på spørgsmål 50, jf. B7 – bilag 11 er den forventede forskel på forløbet med og uden aftale beskrevet. Det fremgår heraf og af tabel T i svaret på spørgsmål 67, jf. B7 – bilag 31, at den største forskel ligger i årene umiddelbart før 2012, hvor produktionen er mindre uden en aftale, fordi der er en række investeringer, der ikke bliver foretaget.

Spørgsmål 92:

"Hvor meget kan der forventes at være tilbage efter 2042 i middel og højt scenarie som følge af den langsommere indvinding og medregnet, at der fortsat vil ske en forbedring af, hvor stor en del af olien der kan suges op, jf. tabel T, uden aftale, jf. svar på spørgsmål 67, jf. B 7 – bilag 31? (Tabel T viser, at der uden aftale sker en udstrækning af produktionen, og svaret tyder også på, at der vil være mere tilbage efter 2042, derfor dette spørgsmål)."

Svar:

Under de angivne forudsætninger kan de mængder, der kan produceres efter 2042, med meget stor usikkerhed anslås til 2 henholdsvis 7 mill. m³ olie i middel og højt scenarie uden aftale. Dette svarer til henholdsvis 1 og 2 pct. af den forventede indvinding fra 2004 til 2042 i de to scenarier.

Spørgsmål 93:

"Tabel V i svaret på spørgsmål 67, jf. B 7 – bilag 31, viser, at den gennemsnitlige driftsomkostning pr. m³ er anslået til at være mindre uden end med aftale – derfor dette spørgsmål: Skal tabel V forstås sådan, at der uden en aftale kan forventes en mindre driftsomkostning pr. m³ end med en aftale?"

Svar:

Driftsomkostningerne for en platform afhænger af en række forhold, hvoraf de vigtigste er platformens alder og produktionens størrelse. I driftsomkostningerne er medregnet finansieringsomkostninger. Ved sammenligning mellem forskellige forløb spiller det endvidere ind, at de enkelte platforme tages ud af drift på forskellige tidspunkter når det ikke længere er rentabelt at drive disse.

Det er derfor kun i nogle perioder, at driftsomkostningerne pr. m³ er anslået til at være mindre uden en aftale end med en aftale.

Spørgsmål 94:

"I svaret på spørgsmål 55, jf. B 7 – bilag 34, står, at efterforskning og indvinding kan reguleres af staten, så det sker på en forsvarlig og hensigtsmæssig måde og således, at spild af råstoffer undgås – og at det gælder uanset om aftalen forlænges eller ikke. Desuden viser svaret, at godkendte indvindingsplaner kan ændres, såfremt en forsvarlig og hensigtsmæssig indvinding taler herfor, eller tungtvejende samfundsmæssige hensyn nødvendiggør dette. Kan en sådan regulering efter undergrundslovens § 15 udløse en kompensation med baggrund i kompensationsbestemmelsen i regeringens aftale med A.P. Møller - Mærsk?"

Svar:

Anvendelse af reguleringsbeføjelserne i Undergrundslovens § 15 vil ikke kunne udløse kompensation efter kompensationsbestemmelserne.

Spørgsmål 95:

"Hvad betyder ændringerne omtalt i svaret på spørgsmål 57, jf. B 7 - bilag 35, i 2003-kr., når aftalen sammenlignes med en uændret videreførsel af de gældende regler vedrørende fjernelsesomkostninger?"

Svar:

Det er ikke vurderingen, at ændringerne vil betyde øgede udgifter for staten, måske tværtimod, da der opnås et mere naturligt forløb omkring produktion i tiden op til et eventuelt ophør, hvorimod der med de nugældende regler er risiko for, at felterne vil blive lukket hurtigere end det er samfundsmæssigt fornuftigt. Tidspunktet for produktionens ophør ville således være påvirket af selskabernes bestræbelser på at have indtægter at modregne i.

Spørgsmål 96:

"Som uddybning af svar på spørgsmål 24, jf. B 7 – bilag 17, ønskes oplyst, hvad den nominelle forrentning efter skat vil være, hvis værdien af aktiverne sættes til 30 mia. kr., således som de er opgjort i DUC's regnskaber?"

Svar:

Som anført i blandt andet "Rentabilitetsanalyser af olie- og gasaktiviteterne i den danske del af Nordsøen" (B 7 - bilag 2), forventes værdien af DUC's aktiver at ligge i intervallet 30-80 mia. kr. Der er således en betydelig usikkerhed forbundet med opgørelse af værdien af disse aktiver.

DUC's aktivmasse forventes at blive bogført til en værdi på ca. 30 mia. kr. ultimo 2003. I de regnskabsmæssige opgørelser indgår ikke alle investeringer i forskning og udvikling. På samme måde indgår der heller ikke værdien af den viden om fx vandrette borer, som er udviklet samt de teknologiske fremskridt, der er foretaget i den sammenhæng. Hertil kommer, at værdien af aktiverne naturligvis må ses i forhold til, hvilken forventet fremtidig indtjening, de kan genere. De 30 mia. er derfor nok lavt sat.

Såfremt den forventede gennemsnitlige forrentning for perioden 2004 til 2042 baseres på en såkaldt terminalværdi på 30 mia. kr., kan den forventede forrentning opgøres til ca. 28 pct., jf. blandt andet svaret til spørgsmål 54 (L 62 - bilag 46).

Spørgsmål 97:

"I forlængelse af tabel D, jf. svar på spørgsmål 25, jf. B 7 – bilag 17, udbedes en sammenstilling af fordelingen mellem stat og DUC i årene 2013 til 2042 med henholdsvis de gældende regler og efter aftalen og med to ekstra beregninger med en oliepris på henholdsvis +30 pct. og +40 pct. samt beregninger med de nugældende regler blot således, at kulbrintefradraget er nedsat til 100 pct. fra 2004 henholdsvis 2012 (med uændret skatteprocent)."

Svar:

Tabel 97-1 viser, at uanset om olieprisen ligger 30-40 pct. over middelforudsætningen, får staten et væsentligt større provenu ved aftalen end under gældende regler. Beregningerne overvurderer endda statens provenu under gældende regler. Som anført i svar på spørgsmål 25, jf. B 7 – bilag 17, er det beregnede provenu af kulbrinteskatten under gældende regler højst usikkert på grund af incitamentet til skattemotiverede investeringer. Dette incitament vokser med højere oliepris og overskud.

Tabellen viser også, at statens provenu ved aftalen er større end statens provenu ved gældende regler med kulbrintefradraget nedsat fra 250 pct. til 100 pct. Beregningerne overvurderer endda statens provenu under gældende regler med kulbrintefradrag på 100 pct. Det er vurderingen, at en nedsættelse af kulbrintefradraget til 100 pct. for nye investeringer ikke ville medføre en tilstrækkelig formindskelse af incitamentet til skattemotiverede investeringer og ville forøge forvridningstabet betragteligt.

En reduktion af kulbrintefradraget for nye investeringer helt ned til 30 pct. som i aftalen giver derimod langt større sikkerhed for statens provenu.

**Table 97-1. Følsomhedsberegninger for statens provenu
(statens andel i parentes)**

Mia. kr. 2003-priser	Årligt gns. 2004-2012	2004 -2012	2013 -2042	2004 -2042	Heraf kulbrinte- skat 2004-2042
- Mia. kr. nutidsværdi -					
1. Produktionsforløbet uden aftale*)	8,2 (45%)	62 (45%)	40 (72%)	102 (53%)	25
2. Som 1, men oliepris +30% (2004-10: 29,1 USD/t)	13,1 (52%)	99 (52%)	57 (75%)	156 (59%)	49
3. Som 1, men oliepris +40% (2004-10: 31,3 USD/t)	14,7 (50%)	112 (54%)	63 (76%)	175 (60%)	57
4. Som 1, men med kulbrintefradrag nedsat til 100 pct. fra 2004	10,4 (58%)	79 (58%)	43 (77%)	122 (63%)	44
5. Som 1, men med kulbrintefradrag nedsat til 100 pct. fra 2012	8,2 (45%)	62 (45%)	43 (77%)	105 (54%)	27
6. Produktionsforløbet med aftale	10,6 (57%)	80 (57%)	54 (66%)	133 (61%)	35
7. Som 6, men oliepris +30% (2004-10: 29,1 USD/t)	15,9 (62%)	120 (62%)	74 (67%)	194 (64%)	57
8. Som 6, men oliepris +40% (2004-10: 31,3 USD/t)	17,7 (63%)	133 (63%)	82 (69%)	215 (65%)	64

*)Det forudsættes, at selskaberne bringer sig i fuld kulbrinteskatteposition og dermed ikke investerer sig ud af kulbrinteskatten, som der ellers er mulighed for med fradraget på 250 pct. eller 100 pct. for nye investeringer. Der har stort set ikke været indtægter fra kulbrinteskatten historisk. Under aftalen er der langt større sikkerhed for provenuet, fordi kulbrintefradraget her er reduceret til 30 pct. for nye investeringer.

Spørgsmål 98:

"Vil ministeren besvare spørgsmål 27, jf. B 7 – bilag 18, således, at ordene "gældende aftale" i spørgsmålet forstås som "gældende lovgivning"?"

Svar:

Under gældende lovgivning er kulbrintefradraget for nye investeringer på 25 pct. årligt i 10 år eller i alt 250 pct.

En fuldstændig fjernelse af kulbrintefradraget for fremtidige investeringer under gældende lovgivning samtidig med, at kulbrinteskattesatsen blev fastholdt på 70 pct., ville have mærkbare negative virkninger for selskabernes efterforskning og investeringer og ville i løbet af kort tid medføre væsentlig lavere produktion og dermed beskatningsgrundlag.

Disse afledte negative virkninger på beskatningsgrundlaget indgår ikke i nedenstående beregninger. Statens provenu ville derfor i praksis blive væsentlig mindre end angivet i tabellerne.

Den første af de to nedenstående tabeller - tabel 98-1 - svarer til tabel 3 i Redegørelsen til Folketinget vedrørende Nordsøen, idet den dog er opstillet for det tilfælde, at gældende lovgivning blev videreført uændret.

I den anden tabel - tabel 98-2 - er vist, hvad statens provenu ville have været under gældende lovgivning, hvis kulbrintefradraget på 250 pct. for nye investeringer blev afskaffet fra 2004, mens kulbrintefradraget for allerede afholdte investeringer ligesom i aftalen blev nedsat til 100 pct. (10 pct. i 10 år) som en overgangsordning.

Tabel 98-1 – Gældende lovgivning med 250 pct. kulbrintefradrag (opgjort i nutidsværdi)

Mia. kr.	Historisk 1962 – 2003*	Gældende lovgivning med 250 pct. kulbrintefradrag	
		2004-12	
	I alt	I alt	Årlig gns.
	----- mia. kr. -----		
Overskud i alt	166	137	15,2
Statens indtægter	78	62	6,9
Heraf			
- Selskabsskat	43	31	3,4
- Royalty	24	14	1,6
- Rørledningsafgift	10	7	0,8
- Kulbrinteskate	1	10	1,1
	----- pct. -----		
Fordeling: Staten:DUC	47 : 53	45 : 55	

Anm.: Provenuet af kulbrinteskatten er højst usikkert som følge af incitamentet til skattemotiverede investeringer i kraft af kulbrintefradraget.

Tabel 98-2 - Gældende lovgivning, men uden kulbrintefradrag**

Mia. kr.	Historisk 1962 – 2003*	Gældende lovgivning men uden kulbrintefradrag**	
		2004-12	
	I alt	I alt	Årlig gns.
	----- mia. kr. -----		
Overskud i alt	166	137	15,2
Statens indtægter	78	84	9,3
Heraf			
- Selskabsskat	43	31	3,4
- Royalty	24	14	1,6
- Rørledningsafgift	10	7	0,8
- Kulbrinteskate	1	32	3,6
	----- pct. -----		
Fordeling: Staten:DUC	47 : 53	61 : 39	

Anm.: Der kan forekomme afvigelser fra totaler som følge af afrunding.

*) 2003-priser

**) Kulbrinteafdraget på 250 pct. afskaffes for alle nye investeringer med virkning fra 2004 og nedsættes ligesom i aftalen til 100 pct. for allerede afholdte investeringer.

Begge tabeller er beregnet med de samme forudsætninger på baggrund af produktionsforløbet uden aftale, idet det må vurderes, at der ikke ville kunne indgås en aftale med fuldstændig fjernelse af kulbrinteafdraget med overgangsordning som eneste element.

Som det fremgår ville statens andel af overskuddet selvsagt blive højere uden kulbrinteafdrag for fremtidige investeringer som beregnet i tabel 98-2, end med kulbrinteafdrag som beregnet i tabel 98-1.

Men som nævnt ovenfor ville statens provenu i praksis være tvivlsomt, hvis man tager højde for de afledte virkninger på aktiviteten, hvilket der beregningsteknisk ikke er gjort i tabel 98-2.

Spørgsmål 99:

"I svaret på spørgsmål 39, jf. B 7 – bilag 22, anføres, at det ikke er relevant at diskutere fordele og ulemper for de to grupper af selskaber – de på gamle regler og de på nye – da der er mulighed for at vælge de nye regler. Men før Folketinget kan vedtage, at man kan vælge, må det vel stå klart, om de nye regler er mere fordelagtige eller ikke for de selskaber, der i dag er omfattet af de gamle regler.

- Hvad kan tale for, at et selskab under de gældende regler skulle vælge de nye for staten bedre regler?

- Vil et selskab, der vælger at komme ind under aftalens vilkår, også være omfattet af kompensationsbestemmelsen?"

Svar:

Et selskab som i dag beskattes under de gamle regler, ville ved overgang til nye regler opnå mulighed for at drage fordel af, at feltafgrænsningen er ophævet. Dette kan betyde, at et selskab kan trække udgifter i forbindelse med felt A fra i forbindelse med indtægter fra felt B. Om dette er en fordel for selskabet, afhænger af selskabets forventede indtægter og udgifter. Endvidere vil selskabet ved overgang til nye regler blive beskattet med en lavere skattesats.

Som det fremgår af regeringens forslag til ændring af kulbrinteskatteloven (L 62), kan andre selskaber vælge at overgå til beskatning på de samme vilkår, som følger af aftalen af 29. september 2003. Selskaber kan frem til indlevering af deres selvangivelse for indkomståret 2004 vælge, om de vil overgå til beskatning efter de nye bestemmelser.

Kompensationsbestemmelsen indgår som en del af aftalen af 29. september 2003.

Jeg indgår gerne i drøftelser med de andre selskaber, der har tilladelse til efterforskning og produktion af olie og gas om frivillig overgang til de nye vilkår. I denne forbindelse er jeg villig til at se på en kompensationsaftale efter samme principper som kompensationsaftalen med A. P. Møller – Mærsk.

Spørgsmål 100:

"Kan ministeren bekræfte, at aftalen i de næste 39 år vil forhindre staten i at øge den procentvise beskatning af ressourcerenten, uanset hvor høj ressourcerenten måtte blive?"

Svar:

Jeg kan ikke bekræfte det stillede spørgsmål.

Folketinget kan beslutte at forhøje selskabsskatten og kulbrinteskatten. I sidstnævnte tilfælde kan det medføre krav om kompensation, som udgør størrelsen af statens merprovenu som følge af skatteændringen. Kompensationen kan dog aldrig blive større end statens nettofordel ved aftalen.

Der henvises endvidere til svaret på spørgsmål 89, jf. B 7 – bilag 61.

Spørgsmål 101:

”Hvordan kan værdien af de samlede feltunderskud være 8 mia. kr. både med og uden ophævelse af feltafgrænsningen, som opgjort i et svar på spørgsmål 12 og 13, jf. B 7 – bilag 17?”

Svar:

Beskæringen af feltunderskuddene er fastsat med sigte på at have samme værdi som under gældende regler.

Spørgsmål 102:

”Betyder svaret på spørgsmål 18, jf. B 7 – bilag 17, at undergrundslovens § 15 kan sikre en regulering af produktionen, så der ikke sker noget varigt tab ved et eventuelt skifte af operatør, sammenlignet med det skønnede produktionstab på 52 mio. m³ olie ved et operatørskifte, som er udgangspunktet for regeringens opgørelse af med og uden scenarier?”

Svar:

Det vil ikke i praksis være muligt ved hjælp af Undergrundslovens § 15 overfor en modvillig koncessionshaver at gennemtvinge alle de store og små tiltag, der er nødvendige for at opnå det mest hensigtsmæssige forløb.

Spørgsmål 103:

”Til svar på spørgsmål 21, jf. B 7 – bilag 17: Hvordan er denne værdi skønnet, og hvordan stemmer skønnet på en nutidsværdi på 12 mia. kr. af aftalen og forlængelsen frem til 2042 med et skøn over, at DUC i nutidsværdi med vil tjene 87 mia. kr. fra 2004 til 2042, jf. svaret på spørgsmål 28, B 7 – bilag 21?”

Svar:

Jeg kan henvise til Skatteministerens svar på spørgsmål 39, jf. L 62 – bilag 40.

Spørgsmål 104:

”Vedrørende svar på spørgsmål 25, jf. B 7 – bilag 17: Når det i svaret og andre steder siges, at det er urealistisk at opnå et betydeligt provenu fra kulbrinteskatten, fordi man kan investere sig ud af denne skat, bedes ministeren oplyse, om der er eksempler på, at DUC har lavet investeringer med det formål at investere sig ud af kulbrinteskatten, om der er belæg for at sige, at DUC fremover vil investere alene for at slippe billigere i skat, og om ikke staten i givet fald med de gældende regler kan blokere for sådanne investeringer?”

Svar:

Jeg kan henvise til Skatteministerens svar på spørgsmål 18, jf. L 62 – bilag 34.

Spørgsmål 105:

”Vedrørende spørgsmål 39, jf. B 7 – bilag 22: Hvor stor en økonomisk fordel udgør den nye skatteregel vedrørende fjernelsesomkostningerne, hvis alle bevillingshavere udnytter den nye regel?”

Svar:

Jeg kan henvise til svaret på spørgsmål 95 og svaret på spørgsmål 57, jf. B 7 – bilag 35.

Spørgsmål 106:

”Hvilke kommentarer har ministeren til Vismandsrapportens bemærkninger om Nordsøaftalen?”

Svar:

Jeg hæfter mig ved, at vismændene ser positivt på arkitekturen i aftalen.

For det første er vismændene enige i, at afklaring om situationen efter 2012 muliggør en mere hensigtsmæssig produktionsplanlægning i Nordsøen.

For det andet fremhæver vismændene mange positive elementer i selve indholdet af aftalen. Det gælder dels, at staten modtager 20 pct. overskudsdeling frem til 2012, og at staten herefter indtræder i DUC med en ejerandel på 20 pct., dels at oliebeskatningen omlægges, så den i højere grad kommer til at minde om den ordinære selskabsbeskatning. I denne forbindelse fremhæver vismændene som vigtigt, at kulbrintefradraget nedsættes fra 250 pct. til 30 pct., hvilket reducerer den økonomiske tilskyndelse til at overinvestere.

Vismændene bemærker, at det nye regelsæt for beskatning af olie- og gasaktiviteterne ikke svarer til den neutrale beskatningsmodel, der er foreslået i Rapport fra Kulbrintebeskatningsudvalget. Kulbrintebeskatningsudvalget fremlagde en principskitse, der kunne finde anvendelse på nye bevillinger. Derimod findes ikke i udvalgets rapport forslag, der uden videre kan anvendes på eksisterende bevillinger. Blandt andet forholdt udvalget sig ikke til de nødvendige overgangsordninger.

Kulbrintebeskatningsudvalgets principielle anbefalinger har bestemt påvirket aftalens indhold. Aftalens kulbrintebeskatning går således langt i retning af en neutral skat. Dertil kommer overskudsdeling fra 2004 og statsdeltagelse fra 2012. De tilbageværende forskelle er ikke så store og består primært i tre forhold:

For det første videreføres kulbrintefradraget i aftalen med i alt 30 pct. og erstattes ikke som i den neutrale skat af et fradrag for forrentningen af egenkapital. Her har hensynet til den fortsatte efterforskning også spillet ind i aftalen, fordi der hermed også er 30 pct. kulbrintefradrag for (aktiverede) efterforskningsudgifter til de selskaber, som endnu ikke har gjort fund. Aftalens kulbrintebeskatning skal også gælde for alle nye koncessioner.

Den anden forskel er, at under aftalen fremføres underskud ikke med risikofri rente. Dvs. værdien af underskud udhules over tid. Dette er dog ikke forskelligt fra den generelle skattemæssige behandling af underskud.

Endelig udbetales skatteværdien af underskud i sidste ende under den neutrale kulbrinteskate. I aftalen er udbetaling afgrænset til kun at omfatte skatteværdien af fjernelsesomkostningerne for de "sidste" felter ved ophør af produktionen og maksimalt svarende til den betalte kulbrinteskate.

Kulbrintebeskatningsudvalget var også inde på, at kompensationsordninger i form af skatteovervæltningssklausuler i nogle situationer kan være en fordel for staten, fordi de medfører, at koncessionshaverne kan disponere mere sikkert, hvilket øger overskuddet og dermed statens provenu.

Vismændene anfører endelig, at de oplysninger, der er blevet offentliggjort i forbindelse med indgåelsen af aftalen, ikke gør det muligt at vurdere, om aftalen indebærer en balanceret deling af det økonomiske overskud af olie- og gasreserverne mellem A. P. Møller – Mærsk A/S og samfundet. Vismændene lægger i den forbindelse vægt på rentabiliteten af olieselskabernes investeringer.

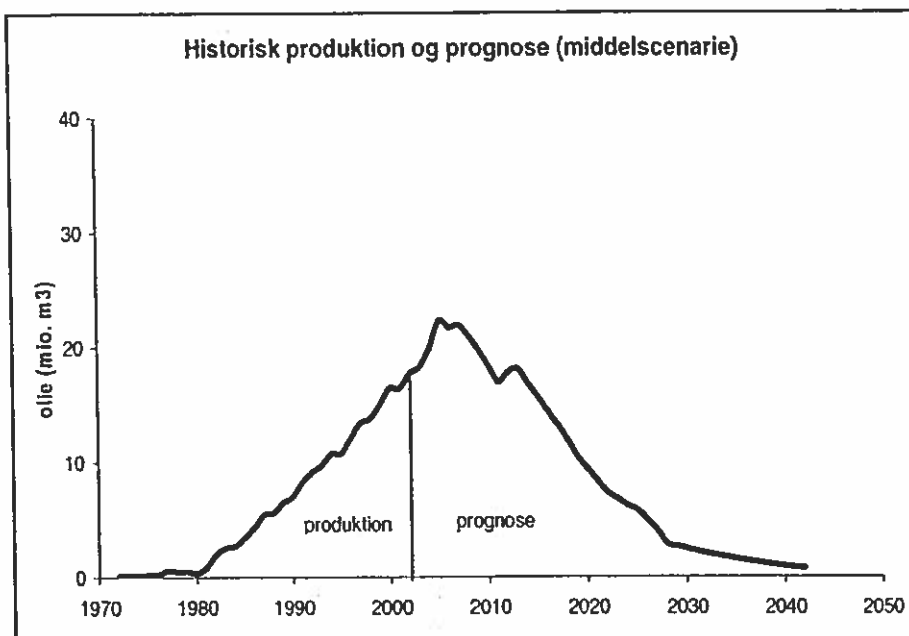
Jeg formoder, at vismændenes bemærkninger skyldes, at Vismandsrapporten blev færdiggjort inden, at Folketingets Energipolitiske Udvalg og Skatteudvalget har modtaget samtlige skriftlige svar på de over 200 spørgsmål om aftalen, som udvalgene indtil nu har stillet, og hvoraf mange jo meget detaljeret vedrører økonomien i aftalen, herunder den fremtidige rentabilitet i indvindingen.

Som også anført i "Rentabilitetsanalyser af olie- og gasaktiviteterne i den danske del af Nordsøen" har det ikke noget selvstændigt formål at forringe rentabiliteten på investeringerne i Nordsøen. Beskatning, der direkte går efter at nedsætte afkastet, kan således ikke undgå at virke forvridende og dermed reducere den samfundsøkonomiske værdi af aktiverne i Nordsøen. I stedet har regeringen lagt vægt på, at aftalen giver en samfundsøkonomisk sund og robust løsning - dvs. et stabilt skattegrundlag i modsætning til de nuværende vilkår, og at staten får en betydelig større andel af det samlede overskud fra Eneretsbevillingen, end staten har opnået historisk og ville have fået fremover under gældende regler.

I øvrigt viser beregningerne, at DUC-selskabernes forventede rentabilitet i fremtiden varierer meget alt efter de antagelser, der nødvendigvis må gøres om usikre forhold, jf. besvarelsen af spørgsmål 54 (L 62 – bilag 46). Beregningerne viser, at den reale forrentning for DUC (9-10 pct.) med aftalen bliver ca. 3-5 pct. point årligt lavere end den historiske forrentning og at den såkaldte risikopræmie også falder ved gennemregning af sammenlignelige produktionsperioder både, historisk og fremadrettet.

For at finde en sammenlignelig periode er der set på produktionen fra 1962 til 2003 og den forventede produktion fra 2004 til 2042. Som det fremgår af nedenstående figur er de perioder, der bedst svarer til hinanden perioden fra 1982 til 2003 og perioden fra 2004 til 2025.

Figur 1. Historisk produktion og forventet fremtidig produktion (statens middelscenarium)

Beregningerne viser således, at for perioden 1982 til 2003, hvor olieproduktionen for alvor tog fat, har risikopræmien ligget på ca. 8 pct. Til sammenligning er risikopræmien for perioden 2004 til 2025 beregnet til lidt under 7 pct.

Spørgsmål 107:

”Vil ministeren sikre, at der gives en hurtig og grundig besvarelse af Keld Albrechtsens vedlagte åbne brev af 2. december 2003 til skatteministeren og økonomi- og erhvervsministeren?”

Svar:

Jeg henviser til mit brev til udvalget af 2. december 2003 (B 7 – bilag 87). I det lys har jeg bedt skatteministeren om at besvare brevet fra Keld Albrechtsen. Jeg vil samtidig bede skatteministeren om at fremsende en kopi af skatteministerens besvarelse af brevet til udvalget.

Spørgsmål 108:

”Vil ministeren forklare, hvorfor modellen for statens nettofordel er skruet sammen, som den er? Der bedes givet en kort redegørelse for, hvorfor hvert enkelt element indgår.?”

Svar:

Statens nettofordel opgøres som værdien for staten af:

overskudsdeling/statsdeltagelse	
+ ikke-anvendelse af muligheder for overvæltning på DONG	
- mistet royalty	
= Statens nettofordel ved aftalen	

I aftalen af 29. september 2003 indgår ændringer af en række elementer, som har betydning for fordelingen af overskuddet fra Nordsøaktiviteterne. De elementer der er en direkte følge af aftalen, og som ikke reguleres via skattelovgivning, indgår ved opgørelse af statens nettofordel i henhold til aftalen om kompensation.

Spørgsmål 109:

"Vil ministeren – set på baggrund af de Økonomiske Vismænds kritik af, at det trods de mange spørgsmål og svar ikke er muligt at vurdere aftalens konsekvenser – insistere på, at forlængelsen af eneretten til Nordsøolien med 39 år gennemføres, før det efterlyste overblik er tilvejebragt?"

Svar:

Vismændene har i deres rapport alene givet udtryk for, at:

"Det er positivt, at oliebeskatningen omlægges, så den i højere grad kommer til at minde om den ordinære selskabsbeskatning. Vigtigt i den sammenhæng er, at det såkaldte kulbrintefradraget nedsættes fra 250 pct. til 30 pct. Herved reduceres den økonomiske tilskyndelse til at overinvestere, men det nye regelsæt for beskatning af olie- og gasaktiviteterne svarer dog ikke til den neutrale beskatningsmodel, der er foreslået i Rapport fra Kulbrintebeskatningsudvalget. Afklaring om situationen efter 2012 muliggør en mere hensigtsmæssig produktionsplanlægning i Nordsøen. Det er imidlertid uafklaret, om aftalen indebærer en balanceret deling af det økonomiske overskud mellem A.P. Møller - Mærsk og samfundet. I princippet tilhører ressourcerne samfundet, og olieselskabet skal have en normal aflønning af den investerede kapital inklusive en risikopræmie i tilknytning til udnyttelsen af rettighederne. De oplysninger, der er blevet offentliggjort i forbindelse med indgåelsen af aftalen, gør det ikke muligt at vurdere, om dette er tilfældet i den indgåede aftale."

Vismændene efterlyser et bedre overblik over økonomien i aftalen, herunder om aftalen er udtryk for en balanceret deling af overskuddet mellem staten og DUC-selskaberne.

Siden offentliggørelsen af aftalen er der udover Redegørelsen til Folketinget vedrørende Nordsøen fremlagt forslag til ændring af kulbrinteskatteloven (L 62), forslag til folketingsbeslutning om indgåelse af aftalen med A.P. Møller – Mærsk (B 7), samt forslag til ændring af undergrundsloven (L 48).

I forbindelse med Folketingets behandling af disse sager er der stillet mere end 200 spørgsmål. I svarene på disse spørgsmål er der leveret de mange detaljerede oplysninger om blandt andet økonomien i aftalen, som Folketinget har efterspurgt.

Som opfølgning på disse spørgsmål har jeg endvidere fået udarbejdet et notat, der samler op på især den økonomiske side af aftalen, herunder spørgsmålet om rentabilitet. Notatet vil blive fremsendt til udvalget.

Jeg mener således, at der foreligger et godt beslutningsgrundlag for Folketingets stillingtagen til sagen.

Spørgsmål 110:

"Vedrørende svaret på spørgsmål 90, jf. bilag B 7 – bilag 75: Kan ministeren oplyse eksempler på risikopræmier i tilfælde, hvor et selskab har overtaget koncessionen på et område, hvor der allerede

er fundet olie, herunder de beregninger DONG har gjort om fortjeneste og risikopræmie i de tilfælde, hvor DONG har overtaget eller forøget sin andel af et konstateret oliefund?"

Svar:

Det er vanskelig at tilvejebringe fuld information om olieselskabernes afkastkrav i forbindelse med overtagelse af andele i producerende felter, idet kommercielle forhold om disse handler sjældent bliver offentliggjort. DONG oplyser, at i de tilfælde, hvor DONG har købt eller har givet tilbud på at købe eller har anbefalet forøgelse af sin andel i oliefelter, har selskabet anvendt et kriterium om et afkast på 10 pct. realt efter skat (nominelt ca. 12,2 pct.) for at vurdere, om købet eller forøgelsen var kommercielt interessant. Med antagelsen om en gennemsnitlig risikofri, nominal rente på knap 5 pct. for perioden 2004-2042 kan det således konkluderes, at DONG implicit ville kræve en risikopræmie på godt 7 pct. for perioden 2004-2042.

Spørgsmål 111:

"Vedrørende svaret på spørgsmål 77, jf. B 7 – bilag 73: Kan svaret forstås sådan, at der for investeringer er tale om en straksafskrivning på 100 pct. – altså fuldt fradrag – i beregningen af selskabsskatten i det år, investeringen gennemføres? I givet fald ønskes en vurdering af denne fradragsberegning i forhold til andre selskabers skatteberegning."

Svar:

Besvarelsen af spørgsmål 77, jf. B 7 – bilag 73, vedrører alene opgørelsen af det samlede overskud (teknisk benævnt grundrenten) før skat til fordeling mellem staten og DUC. Fordelingen mellem staten og DUC afhænger af beskatningen. Selskabsskatten bestemmes her ved de almindelige regler, der også gælder for andre selskaber. Herunder er der normal 25 pct. årlig saldoafskrivning for investeringer i grundlaget for selskabsskatten.

Spørgsmål 112:

"Vil det være forkert at sige, at uanset opgørelsen af værdien af DUC's aktiver, så er – eller bliver – de fuldt ud betalt af staten på grund af de gunstige fradragsregler, såvel under de eksisterende regler som under aftalen?"

Svar:

Jeg forstår spørgsmålet sådan, at det vedrører fradragsværdien af DUC's investeringer.

Under gældende regler indebærer den samlede effekt af saldoafskrivninger i grundlaget for selskabsskat (der også påvirker grundlaget for kulbrinteskate) samt kulbrintefradraget for investeringer i grundlaget for kulbrinteskate, at for hver investeret krone vil DUC-selskaberne mindske den samlede skattebetaling med over 2 kroner (i nutidsværdi). Det forudsætter, at selskaberne er i en position, hvor de betaler (eller ville have betalt) kulbrinteskate.

Under aftalen indebærer den samlede effekt af saldoafskrivninger i grundlaget for selskabsskat (der også påvirker grundlaget for overskudsdeling og kulbrinteskate) samt kulbrintefradraget for investeringer i grundlaget for kulbrinteskate, at for hver investeret krone vil DUC-selskaberne mindske den samlede betaling af skat og overskudsdeling til staten med godt 75 øre (i nutidsværdi).

Spørgsmål 113:

”Vedrørende svaret på spørgsmål 102, jf. B 7 – bilag 77: Betyder dette svar, at ministeren mener, bevillingshaverne ikke vil efterleve ånden og bogstavet i undergrundsloven, og er der eksempler på, at bevillingshaverne har handlet i modstrid med de intentioner, der er udtrykt i undergrundsloven?”

Svar:

Jeg er ikke i tvivl om, at bevillingshaverne også fremover vil tilrettelægge deres arbejde med henblik på, at alle krav i lovgivning og regler samt konkrete tilladelser bliver opfyldt.

Spørgsmål 114:

”Hvad skal kulbrinteskatten hæves til i f.eks. 2005, 2020 eller 2040, hvis der skal udløses et provenu til staten efter kompensation til bevillingshaver?”

Svar:

Jeg henviser til Skatteministerens besvarelse af spørgsmål 93 (L 62 – bilag 112).

Spørgsmål 115:

”Vil ministeren i tillæg til besvarelsen af spørgsmål 97, jf. B 7 – bilag 85, udarbejde en tabel for statens provenu, hvor Række 4. og 5. i tabel 97 – 1 gengives med oliepriser +30 pct. og +40 pct., og med et produktionsscenario, hvor der ikke antages at være forskel med og uden aftale?”

Svar:

Resultaterne fremgår af tabel 115. Beregningerne overvurderer statens provenu under gældende regler, uanset om kulbrintefradraget bevares på de gældende 250 pct., eller det nedsættes til 100 pct.

Som anført i svar på spørgsmål 25, jf. B 7 – bilag 17, er det beregnede provenu af kulbrinteskatten under gældende regler højst usikkert på grund af incitamentet til skattemotiverede investeringer. Dette incitament vokser med højere oliepris og overskud.

Beregningerne overvurderer også statens provenu under gældende regler med kulbrintefradrag på 100 pct. Det er vurderingen, at en nedsættelse af kulbrintefradraget til 100 pct. for nye investeringer ikke ville medføre en tilstrækkelig formindskelse af incitamentet til skattemotiverede investeringer og ville forøge forvriddningstabet betragteligt.

En reduktion af kulbrintefradraget for nye investeringer helt ned til 30 pct. som i aftalen giver derimod langt større sikkerhed for statens provenu.

Tabel 115. Følsomhedsberegninger for statens provenu (statens andel i parentes)

Mia. kr. 2003-priser	Årligt gns. 2004-2012	2004 -2012	2013 -2042	2004 -2042	Heraf kulbrinte- skat 2004-2042
		- Mia. kr. nutidsværdi -			
1. Gældende regler på produktionsforløbet uden aftale*)	8,2 (45%)	62 (45%)	40 (72%)	102 (53%)	25
2. Som 1, men oliepris +30% (2004-10: 29,1 USD/t)	13,1 (52%)	99 (52%)	57 (75%)	156 (59%)	49
3. Som 1, men oliepris +40% (2004-10: 31,3 USD/t)	14,7 (50%)	112 (54%)	63 (76%)	175 (60%)	57
4. Som 1, men med kulbrintefradrag nedsat til 100 pct. fra 2004	10,4 (58%)	79 (58%)	43 (77%)	122 (63%)	44
5. Som 4, men oliepris +30% (2004-10: 29,1 USD/t)	15,4 (62%)	117 (62%)	60 (79%)	177 (67%)	70
6. Som 4, men oliepris +40% (2004-10: 31,3 USD/t)	17,2 (63%)	130 (63%)	65 (78%)	196 (68%)	78
7. Som 1, men med kulbrintefradrag nedsat til 100 pct. fra 2012	8,2 (45%)	62 (45%)	43 (77%)	105 (54%)	27
8. Som 7, men oliepris +30% (2004-10: 29,1 USD/t)	13,1 (52%)	99 (52%)	60 (79%)	159 (60%)	52
9. Som 7, men oliepris +40% (2004-10: 31,3 USD/t)	14,7 (54%)	112 (54%)	65 (78%)	177 (61%)	60
10. Gældende regler på produktionsforløbet med aftale*)	9,0 (49%)	68 (49%)	49 (60%)	117 (53%)	24
11. Som 10, men med kulbrintefradrag nedsat til 100 pct. fra 2004	11,3 (61%)	85 (61%)	57 (70%)	143 (65%)	50
12. Som 11, men oliepris +30% (2004-10: 29,1 USD/t)	16,8 (65%)	126 (65%)	83 (75%)	209 (69%)	82
13. Som 12, men oliepris +40% (2004-10: 31,3 USD/t)	18,7 (66%)	140 (66%)	91 (76%)	231 (70%)	93
14. Som 10, men med kulbrintefradrag nedsat til 100 pct. fra 2012	9,0 (49%)	68 (49%)	57 (70%)	125 (57%)	33
15. Som 14, men oliepris +30% (2004-10: 29,1 USD/t)	14,3 (56%)	108 (56%)	81 (74%)	189 (62%)	62
16. Som 14, men oliepris +40% (2004-10: 31,3 USD/t)	16,1 (57%)	121 (57%)	89 (74%)	210 (63%)	72
17. Aftalen på produktionsforløbet med aftale	10,6 (57%)	80 (57%)	54 (66%)	133 (61%)	35
18. Som 6, men oliepris +30% (2004-10: 29,1 USD/t)	15,9 (62%)	120 (62%)	74 (67%)	194 (64%)	57

19. Som 6, men oliepris +40% (2004-10: 31,3 USD/t)	17,7 (63%)	133 (63%)	82 (69%)	215 (65%)	64
---	---------------	--------------	-------------	--------------	----

*)Det forudsættes, at selskaberne bringer sig i fuld kulbrinteskatteposition og dermed ikke investerer sig ud af kulbrinteskatten, som der ellers er mulighed for med fradraget på 250 pct. eller 100 pct. for nye investeringer. Der har stort set ikke været indtægter fra kulbrinteskatten historisk. Under aftalen er der langt større sikkerhed for provenuet, fordi kulbrintefradraget her er reduceret til 30 pct. for nye investeringer.

Spørgsmål 116:

”Hvilke sanktionsmuligheder har myndighederne, hvis DUC eller andre operatører ikke overholder påbud pålagt som følge af undergrundsloven, herunder undergrundslovens § 15?”

Svar:

Såvel eneretsbevillingen som undergrundsloven indeholder bestemmelser om myndighedernes reaktionsmuligheder i tilfælde af, at en rettighedshaver ikke overholder påbud eller vilkår i medfør af undergrundsloven.

Sanktionsmulighederne kan i sådanne tilfælde være bøde – eller fængselsstraf, ligesom økonomi- og erhvervsministeren kan tilbagekalde en tilladelse.

Bestemmelserne i undergrundsloven har virkning for alle operatører.

Spørgsmål 117:

”Ministeren bedes oplyse, om kompensationsaftalens regelsæt generelt og fuldt ud bliver gældende for alle de andre selskaber, der har tilladelser til efterforskning og produktion af olie og gas, hvis disse ønsker det i forbindelse med selskabernes frivillige overgang til de vilkår, der ligger i aftalen med A.P. Møller – Mærsk, jf. svar på spørgsmål 99, jf. B 7 – bilag 76.”

Svar:

Som det fremgår af mit svar på spørgsmål 99, jf. B 7 – bilag 76, har andre selskaber med tilladelse til efterforskning og produktion af olie og gas mulighed for frivillig overgang til det nye skattesystem.

I den forbindelse er jeg villig til at se på en kompensationsaftale efter samme principper som kompensationsaftalen med A.P. Møller – Mærsk. Den nærmere udformning af en kompensationsordning med andre selskaber vil afhænge af de emner, der kan indgå i en aftale med disse selskaber.

Spørgsmål 118:

”Hvad er konsekvenserne i henhold til den nye aftale, hvis staten pålægger olie- og gasproducenterne et årligt produktionsloft af hensyn til f.eks. Danmarks forsyningssikkerhed?”

Svar:

Aftalen af 29. september 2003 (mellem økonomi- og erhvervsministeren og A.P. Møller – Mærsk) medfører ikke ændringer i statens adgang til at regulere produktionen fra olie- og gasfelterne i Nordsøen. De eksisterende bestemmelser herom i undergrundsloven vil fortsat være gældende.

Spørgsmål nr. 119:

”Kan ministeren oplyse, om indførelse af et generelt arbejdsgiverbidrag på 10 pct., der opkræves af såvel lønsummen som virksomhedernes kapitalafkast, som foreslået i Socialdemokratiets skatteudspil fra september 2002, vil øge skatteprovenuet fra kulbrintevirksomheder, og om det i givet fald vil udløse kompensation efter aftalen?”

Svar:

Et generelt arbejdsgiverbidrag på 10 pct. opkrævet af lønsummen og virksomhedernes kapitalafkast vil øge statens skatteprovenu både fra kulbrintevirksomhed i den danske del af Nordsøen og andre virksomheder.

Et arbejdsgiverbidrag, der har en generel karakter vil ikke føre til kompensation. Får en generel beskatning større økonomisk betydning for bevillingshaverne og deres partnere i DUC, giver det ikke ret til kompensation, jf. kompensationsaftalen § 2.

Spørgsmål nr. 120:

”Kan ministeren oplyse, om indførelse af et generelt arbejdsgiverbidrag på 5 pct. af kapitalafkastet i virksomhederne, som foreslået i Socialdemokratiets skatteudspil fra marts 2003, vil øge skatteprovenuet fra kulbrintevirksomheder, og om det i givet fald vil udløse kompensation efter aftalen?”

Svar:

Et generelt arbejdsgiverbidrag på 5 pct. opkrævet af virksomhedernes kapitalafkast vil øge statens skatteprovenu både fra kulbrintevirksomhed i den danske del af Nordsøen og andre virksomheder.

Et arbejdsgiverbidrag, der har en generel karakter vil ikke føre til kompensation. Får en generel beskatning større økonomisk betydning for bevillingshaverne og deres partnere i DUC, giver det ikke ret til kompensation, jf. kompensationsaftalen § 2.

Spørgsmål 121:

”Vil ministeren oversende de beregninger, der ligger bag den i svaret på spørgsmål 106, jf. B 7 - bilag 125, opgjorte risikopræmie for perioden 1982-2003, herunder den terminalværdi, der er udgangspunkt for beregningen, samt oplysning om hvordan denne værdi er fremkommet.”

Svar:

Det anføres i svaret på spørgsmål 106, jf. B 7 - bilag 125, at DUC's risikopræmie for perioden 1982-2003 har ligget på ca. 8 pct. Til grund for disse beregninger ligger en række antagelser vedrørende blandt andet renteutvikling, terminalværdi m.m.

De data, der skal anvendes i beregningerne, er tidligere blevet givet til Folketinget, jf. svaret på spørgsmål 15 (B 7 - bilag 4) fra Det Enerkipolitiske Udvalg, der blev oversendt til Folketinget den 12. november 2003. På baggrund af disse data er det muligt at foretaget de samme beregninger, som ligger til grund for de forskellige rentabilitetsberegninger, der er lavet som svar på spørgsmål fra Folketinget og til brug for "Samfundsøkonomien i aftalen mellem A.P. Møller - Mærsk og staten om forlængelse af eneretsbevillingen i Nordsøen".

Nedenfor er der derfor foretaget en ren teknisk gennemgang af beregningerne.

Der er en betydelig usikkerhed forbundet med opgørelser af værdien af DUC's aktiver. I de beregninger, der ligger til grund for besvarelsen af spørgsmål 106, er der forudsat, at terminalværdien for året 2003 udgør 60 mia. kr. Denne terminalværdi ligger inden for intervallet 30-80 mia. kr., som forventes at udgøre henholdsvis den nedre og den øvre grænse for den faktiske værdi af DUC's aktiver ultimo 2003. De 30 mia. repræsenterer her den forventede bogførte værdi af DUC's aktiver ultimo 2003. Denne opgørelse inkluderer imidlertid ikke alle investeringer i forskning og udvikling samt værdien af den knowhow, der er opbygget gennem mange års tilstedeværelse i Nordsøen. De 80 mia. kr. udgør de forventede samlede investeringer ultimo 2003. Denne værdi forventes således at udgøre en øvre grænse for værdien af DUC's aktiver, idet der over perioden må forventes at være sket en vis værdiforringelse af anlæggene. På den baggrund er en terminalværdi på 60 mia. kr. det bedste bud på værdien af DUC's aktiver.

Ud over terminalværdien for 2003 er der anvendt en såkaldt startværdi for året 1982, der repræsenterer værdien primo 1982 af de nettobetalingen, der er afholdt forud for 1982. Denne startværdi er beregnet på baggrund af de pengestrømme, der har fundet sted i perioden 1962-1981 fremført med afkastet på en 10-årig statsobligation. Når man har valgt at se på perioden 1982-2003, skyldes det, at de første 20 år var præget af meget lav produktion og lave investeringer. Hertil kommer, at beskatningen i Nordsøen de første 20 år var markant anderledes, da kulbrintebeskatningen først blev indført i 1982. For at sammenligne den historiske forrentning med den fremtidige forrentning er det derfor nødvendigt at finde en periode, hvor produktionsforløbet er nogenlunde sammenligneligt samtidig med, at beskatningen kan sammenlignes. Her synes perioden 1982 til 2003 derfor mest oplagt.

Til beregning af risikopræmien er der anvendt afkastet på en 10-årig statsobligation som mål for den såkaldte risikofri rente.

Risikopræmien er beregnet som den værdi, der skal lægges til afkastet på en 10-årig statsobligation, så summen af de tilbagediskonterede pengestrømme i perioden 1982-2003 (inklusive startværdi og terminalværdi) bliver lig med nul.

På matematisk form kan beregningen opstilles som:

$$\text{Nutidsværdi} = -T_{t=1981} + \sum_{t=1982}^{2003} CF_t * (1 + r_t^f + r^p)^{t-1981} + T_{t=2003},$$

hvor de enkelte variable er defineret som nedenfor:

T_t : Terminalværdi til år "t".

CF_t : Pengestrøm til tidspunkt "t".

r_t^f : Risikofri rente til tid "t".

r^p : Risikopræmie for den undersøgte periode.

Risikopræmien er således bestemt som den værdi, der giver en nutidsværdi på nul i ovenstående formel.

Spørgsmål 122:

"Vil ministeren beregne risikopræmien for 2004 til 2042 med en terminalværdi ultimo 2003 på 30 mia. kr."

Svar:

Der er en betydelig usikkerhed forbundet med opgørelser af værdien af DUC's aktiver. I de beregninger, der bl.a. ligger til grund for besvarelsen af spørgsmål 106, er der forudsat, at terminalværdien ved udgangen af 2003 udgør 60 mia. kr. Denne terminalværdi ligger inden for intervallet 30-80 mia. kr., som forventes at udgøre henholdsvis den nedre og den øvre grænse for den faktiske værdi af DUC's aktiver ultimo 2003. De 30 mia. repræsenterer her den forventede bogførte værdi af DUC's aktiver ultimo 2003. Denne opgørelse inkluderer imidlertid ikke alle investeringer i forskning og udvikling samt værdien af den knowhow, der er opbygget gennem mange års tilstedeværelse i Nordsøen. De 80 mia. kr. udgør de forventede samlede investeringer ultimo 2003. Denne værdi forventes således at udgøre en øvre grænse for værdien af DUC's aktiver, idet der over perioden må forventes at være sket en vis værdiforringelse af anlæggene. På den baggrund er en terminalværdi på 60 mia. kr. det bedste bud på værdien af DUC's aktiver.

I nedenstående tabel er risikopræmien for perioden 2004 til 2042 beregnet for skellige terminalværdier mellem 30 og 80 mia. kr. ved indgangen til 2004.

Tabel: Risikopræmier i perioden 2004 til 2042 for forskellige terminalværdier ved indgangen til 2004

Forudsat terminalværdi 2004	Forventet risikopræmie
----- mia. kr. -----	----- pct. -----
30	24,0
60	7,0
80	3,0

Spørgsmål 123:

"Vil ministeren opgøre risikopræmier med 30 mia. kr. henholdsvis 60 mia. kr. som terminalværdi for perioden fra 2004 til henholdsvis 2010, 2020 og 2030?"

Svar:

Det antages i dette svar, at de 30 henholdsvis 60 mia. kr. henviser til terminalværdien for DUC ultimo 2003, der således kan anvendes som en såkaldt startværdi primo 2004 i afkastberegningerne. De forventede risikopræmier er angivet i tabellen nedenfor. Som det er fremgået af tidligere besvarelser kan en terminalværdi på 30 mia. kr. ses som den nedre grænse og en terminalværdi på 80 mia. kr. som en øvre grænse, mens det bedste skøn er, at terminalværdien primo 2004 ligger på 60 mia. kr. Eftersom terminalværdien ligger i intervallet 30 til 80 mia. kr. er der også angivet forventede risikopræmier for de nævnte perioder med en terminalværdi på 80 mia. kr. ved indgangen til 2004.

Som det fremgår af tabellen bliver risikopræmien negativ, når der laves beregninger for en kortere periode (2004 til 2010). Det skyldes, at pengestrømmene i en sådan kort periode kun lige overstiger terminalværdien på fx 60 mia. kr. Dette understreger, at investeringer i olie- og gasindvinding er langsigtede investeringer, som kun kan forrentes, hvis tidshorisonten er tilstrækkelig lange.

Tabel 123-1: Forventede risikopræmier for diverse perioder for terminalværdier ultimo 2003 på 30, 60 og 80 mia. kr.

Forudsat terminalværdi ultimo 2003/ primo 2004 (mia. kr.)	Forventet risikopræmie for perioden 2004-2010	Forventet risikopræmie for perioden 2004-2020	Forventet risikopræmie for perioden 2004-2030
30	19 pct.	24 pct.	24 pct.
60	- 2 pct.	7 pct.	7 pct.
80	- 9 pct.	2 pct.	3 pct.

Anm.: Der er i beregningerne set bort fra pengestrømme, der forventes at indtræffe efter henholdsvis 2010, 2020 og 2030. Pengestrømmene er genereret på baggrund af statens middelscenarium.

Spørgsmål 124:

"Når det økonomisk angiveligt er uden reel betydning, om der er en overskudsdeling eller en direkte statsdeltagelse, hvorfor bliver staten så ikke partner fra aftalens start i stedet for først i 2012, når en sådan fremrykning ville give staten mere indsigt og sikre en ligestilling med øvrige oliekoncessioner?"

Svar:

Når staten først deltager som partner i DUC fra og med 9. juli 2012, er det resultatet af en forhandling. Jeg kan endvidere henvise til min besvarelse af spørgsmål 41 (B7 – bilag 38).

Spørgsmål 125:

"Er ministeren enig med de økonomiske vismænds betragtninger om, at olien tilhører samfundet, og at olieselskabet skal have en normalafløjning af den investerede kapital inklusive en risikopræmie, jf. DØR's redegørelse, efteråret 2003, side 100?"

Svar:

Det er staten, der har ejendomsretten til den danske undergrund. En forudsætning for at skabe tilstrækkelig interesse for at efterforske og producere, og dermed sikre et stort samfundsøkonomisk afkast af den tilbageværende olie og gas, er, at selskaberne får en passende forrentning af den investerede kapital udtrykt som normalafløjning af den investerede kapital inkl. en risikopræmie inden for den pågældende branche.

Det er selvsagt forbundet med stor usikkerhed at beregne rentabiliteten. I aftalen med A.P. Møller Mærsk er normalafløjningen inkl. risikopræmien skønnet til 9-10 pct. for perioden 2004-2042. Til sammenligning kan det nævnes, at DONG A/S har oplyst, at i de tilfælde, hvor DONG har købt eller har givet tilbud på at købe eller har anbefalet forøgelse af sin andel i oliefelter, har selskabet anvendt et kriterium om et afkast på 10 pct. realt efter skat for at vurdere, om købet eller forøgelsen var kommercielt interessant.

Spørgsmål 126:

"Skal DUC være et dansk indregistreret selskab, eller kan det f.eks. flytte til Liechtenstein eller et oversøisk skattelyland?"

Svar:

Indehaver af eneretsbevillingen af 8. juli 1962 er A.P. Møller – Mærsk A/S og Mærsk Olie og Gas AS. Dansk Undergrunds Consortium – DUC er et arbejdsfællesskab mellem A.P. Møller – Mærsk A/S, Shell og Texaco. Hvert af de deltagende selskaber er selvstændigt registrerede.

Selskaber der har indkomst ved virksomhed i forbindelse med forundersøgelse, efterforskning og indvinding af kulbrinter fra dansk område, er i medfør af kulbrinteskatteloven skattepligtige til Danmark uanset hjemsted eller fast driftssted. Dermed kan hverken DUC-selskaberne eller andre selskaber, der har indkomst ved kulbrinteaktivitet på dansk grund, undgå kulbrinteskattepligten til Danmark ved at flytte til et skattelyland.

Spørgsmål 127:

”Vil ministeren forklare, hvorfor det i aftalen om kompensation ikke er fundet tilstrækkeligt med den generelle undtagelse i § 2, stk.2, og det derfor tilsyneladende har været nødvendigt at nævne en enkelt skattelov, jf. § 2, stk. 6?”

Svar:

Henvisningen i kompensationsaftalens § 2, stk. 6 til den kommende lovgivning om tynd kapitalisering mv. blev indsat, fordi lovgivningsinitiativet var kendt på daværende tidspunkt, hvilket er udtryk for den forsigtighed, som staten har udvist i forhandlingerne med A.P. Møller – Mærsk.

Spørgsmål 128:

”Vil ministeren oversende den korrespondance, telefonnotater m.m., der har været med DONG i forbindelse med indgåelsen og behandlingen af aftalen om Nordsøolien, herunder forberedelse af svar til Folketinget?”

Svar:

I forbindelse med arbejdet med aftalen om Nordsøolien har der løbende været kontakt med DONG. DONG har bl.a. bidraget med deres overvejelser om statsdeltagelse og afkastkrav.

Der vedlægges DONG's notater af 7. og 8. april 2003 vedrørende modeller for statsdeltagelse. Derudover vedlægges telefonnotat af 8. december 2003.

Spørgsmål 129:

”Skal ministerens valg af 60 mia. kr. som udtryk for værdierne i DUC opfattes sådan at ministeren finder DUCs forventede opgørelse på 30 mia. kr. som ikke retvisende?”

Svar:

”Som jeg har nævnt tidligere angiver de 30 mia. kr. den forventede bogførte værdi af DUC's aktiver ultimo 2003. Denne værdi er alene en regnskabsteknisk størrelse. Opgørelsen inkluderer således ikke alle investeringer i forskning og udvikling samt værdien af den knowhow, der er opbygget gennem mange års tilstedeværelse i Nordsøen. Det er derfor almindelig anerkendt, at den regnskabsmæssige værdi adskiller sig fra den markedsmæssige værdi.

Der findes en række eksempler på virksomheder, hvor aktivernes bogførte værdi ikke afspejler den sande værdi. Dette kommer eksempelvis til udtryk ved virksomhedsovertagelser, hvor der ofte betales en pris, der ligger over den bogførte værdi. I sådanne tilfælde vil aktivernes merværdi til

dels blive afspejlet i den goodwill, der potentielt vil opstå i forbindelse med virksomhedsovertagelsen.

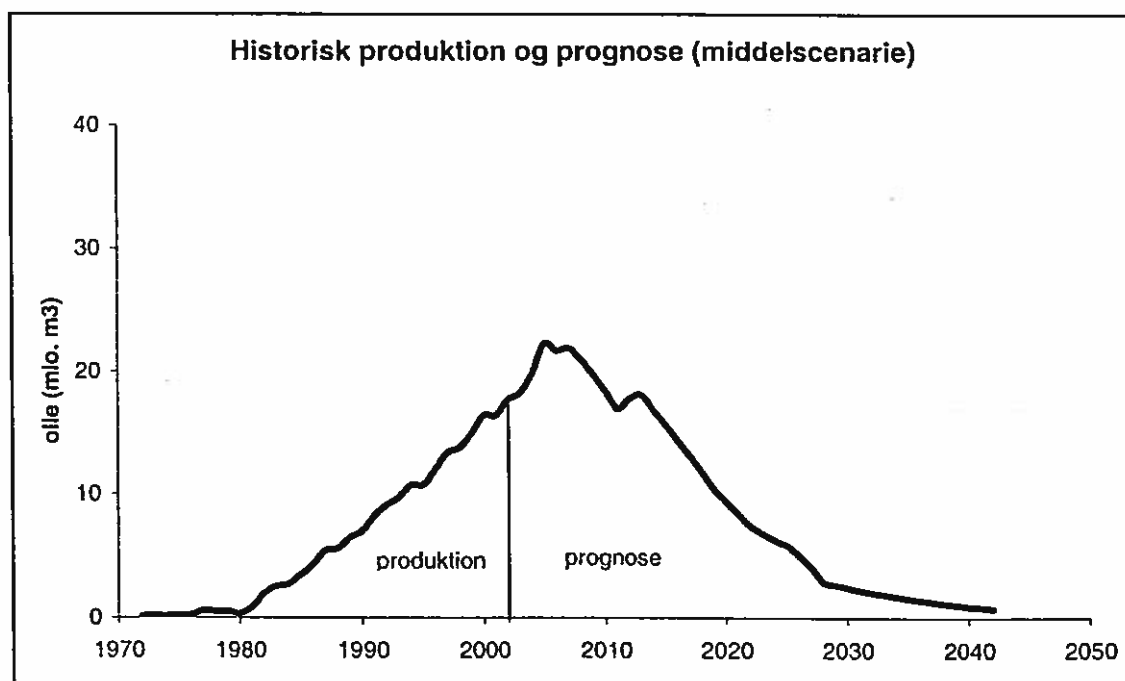
Der er derfor en forventning om, at værdien DUC's aktiver ligger væsentlig over den bogførte værdi. På den baggrund er en terminalværdi på 60 mia. kr. det bedste bud på værdien af DUC's aktiver.

Spørgsmål 130

"Vil ministeren uddybe hvorfor det er korrekt at anvende perioden 1982-2003 som udgangspunkt for at vurdere DUC's risikopræmie i den periode der hidtil er forløbet?"

Svar:

Når man skal sammenligne risikopræmien for to perioder, er det relevant at have et nogenlunde ens sammenligningsgrundlag. Som det fremgår af notatet samfundsøkonomien i Nordsøaftalen giver det et skævt billede at se samlet på forrentningen for hele perioden 1962 til 2003. Som det fremgår af nedenstående figur, var de første 20 år præget af meget lav produktion og lave investeringer. Realiteten er, at der først for alvor kom gang i olieproduktionen i Danmark efter oliekrisen og de deraf følgende øgede oliepriser samt efter 1981-indgrebet.

For at sammenligne den historiske forrentning med den fremtidige forrentning er det derfor nødvendigt at finde en periode, hvor produktionsforløbet er nogenlunde sammenligneligt samtidig

med, at beskatningen kan sammenlignes. Her synes perioden 1982 til 2003 derfor mest oplagt, når der skal sammenlignes med den kommende periode.

Der er således foretaget en opdeling af perioden 1962-2042 for derved at foretage belysninger af de enkelte delperioders bidrag til den samlede rentabilitet. Når en sådan opdeling foretages vil man typisk anvende de såkaldte terminalværdier og startværdier for at tage højde for periodiske effekter af opdelingen.

I øvrigt kan det oplyses, at der til Folketinget er oversendt oplysninger om forrentningen både for perioden 1982 til 2003 og for hele perioden.

Endelig er der i "Redegørelse til Folketinget vedrørende Nordsøen" fra oktober 2003 foretaget en opdeling af perioden 1962-2042. Her belyses specielt den historiske periode 1962-2003, bl.a. på baggrund af ønske fra Folketinget.

Folketingets Enerkipolitiske Udvalg

**ØKONOMI- OG
ERHVERVSMINISTEREN**

Eksp.nr. 97535

25. november 2003

Vedlagt fremsender jeg i 70 eksemplarer til udvalgets orientering talepunkter benyttet i forbindelse med besvarelse af samrådsspørgsmål nr. A vedrørende B7 (Forslag til folketingsbeslutning om indgåelse af aftale med A.P. Møller – Mærsk) den 19. november 2003.

Med venlig hilsen

Bendt Bendtsen

**ØKONOMI- OG
ERHVERVSMINISTERIET**
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Tlf. 33 92 33 50
Fax 33 12 37 78
CVR-nr. 10 09 24 85
oem@oem.dk
www.oem.dk

Samråd i Folketingets Enerkipolitiske Udvalg den 19. november 2003

– besvarelse af samrådsspørgsmål nr. A vedrørende B7 (Forslag til folketingsbeslutning om indgåelse af aftale med A.P. Møller – Mærsk)

Spørgsmål (A):

Ministeren bedes redegøre for udmøntningen af kompensationsbestem- melsen i aftalen med A.P. Møller- Mærsk, som ministeren har bebudet i henhold til aftalens punkt VI. Ministeren bedes sende den detaljerede af- tale til udvalget inden besvarelsen af samrådsspørgsmålet.

Svar:

INDLEDNING

- Jeg vil i dag redegøre nærmere for den detaljerede aftale om kompensationsordningen, som jeg har fremsendt til udvalget sammen med no- tatet fra Justitsministeriet.
- Indledningsvist vil jeg gerne knytte lidt bemærkninger til selve beho- vet for en kompensationsordning.
- Jeg har fundet det vigtigt, at vi fra statens side får skabt en ordning for Nordsøen, som fortsat sikrer langsigtede investeringer og udvikling af ny teknologi, og som samtidigt sikrer staten væsentlig større indtægter fra Nordsøen. Også frem til 2012 under den nuværende bevilling, hvor DUC's indtjening er stor.
- Det har kun kunnet ske ved - som en del af aftalen – at blive enig med DUC-selskaberne om en kompensationsbestemmelse.
- Uden denne bestemmelse var der ikke blevet en aftale – i hvert fald ikke en aftale med et så gunstigt økonomisk resultat for staten.
- Situationen er jo den, at aftalen giver staten en væsentlig større andel af overskuddet fra Nordsøen allerede fra 2004.
- Det er derfor forståeligt, at DUC-selskaberne ønsker en vis sikkerhed for, at deres aftalepartner – staten, som jo sidder med lovgivnings- kompetencen – ikke endnu en gang ændrer i aftalen.

Modtaget via elektronisk post. Der tages forbe- hold for evt. fejl.

14. november 2003

Det Enerkipoli- tiske Udvalg (B 7 - bilag 55) (Offentligt)

SAU, L 62 - bi- lag 68

post. Der tages forbe- hold for evt. fejl.

Det Enerkipoli- tiske Udvalg (B 7 - bilag 55) (Offentligt)

2/5

- På den anden side er det også klart, at vi ikke kan afskære lovgivningsmagten fra at ændre beskatningen eller anden lovgivning.

HOVEDPUNKTER I AFTALEN

- I aftalen om kompensation slås det fast, at formålet med kompensationen er, at den økonomiske balance mellem staten og DUC-selskaberne, som er et resultat af aftalen af 29. september 2003, skal kunne genoprettes ved fremtidige ændringer, der specifikt rammer producenter af olie og gas på dansk område.
- Indførelse af generelle ændringer, som berører alle virksomheder - også dem der producerer olie og gas i den danske del af Nordsøen - kan ikke give ret til kompensation. Heller ikke selv om DUC-selskaberne som følge af deres særlige forhold rammes hårdere end andre af sådanne generelle ændringer. (§2 stk. 2)
- Det udløser heller ikke ret til kompensation, hvis der indføres regler om miljø, arbejdsmiljø og sikkerhedsregler. Heller ikke selv om sådanne regler kun gælder på Nordsøen, når de dog er led i en mere generel og ikke-diskriminerende regulering. (§ 2 stk. 5)
- Men hvis der er et fiskalt sigte med nye regler eller love, som alene rammer olie- og gasproducenter i Danmark, så kan der rejses krav om kompensation. (§ 2 stk. 5)

Skatteomlægninger

- I aftalen er der desuden et vigtigt element, der vedrører fremtidige mulige generelle omlægninger af beskatningen.
- Vedtages der en samlet lovgivningspakke, hvori der eksempelvis indgår en lempelse af selskabsskatten og en række generelle stramninger, så åbner aftalen mulighed for at stramme kulbrintebeskatningen, uden at der kan stilles krav om kompensation. DUC-selskaberne kan dog ikke blive stillet dårligere end gennemsnittet af alle danske erhvervs-virksomheder. (§3 stk. 2)
- Sættes selskabsskatten ned, vil der altså være mulighed for at øge kulbrinteskatten under disse forudsætninger.
- Men er der tale om en generel stramning kan DUC-selskaberne som tidligere nævnt ikke kræve kompensation - heller ikke selv om den rammer dem hårdere end resten af erhvervslivet.
- Det er samtidigt vigtigt at være opmærksom på, at hvis selskabsskatten nedsættes, bliver virkningen for DUC-selskaberne, at deres beta-

Modtaget via elektronisk post. Der tages forbehold for evt. fejl.

Det Energipolitiske Udvalg
(B 7 - bilag 55)
(Offentligt)

SAU, L 62 - bilag 68
post. Der tages forbehold for evt. fejl.

Det Energipolitiske Udvalg
(B 7 - bilag 55)
(Offentligt)
3/5

ling af kulbrinteskatt vil blive øget svarende til ca. halvdelen af nedsættelsen af selskabsskatten.

- Det skyldes, at grundlaget for beregning af kulbrinteskatten bliver større, når selskabsskatten falder.
- Med aftalen om kompensation, står vi derfor samlet set væsentlig bedre end ved tidligere nedsættelser af selskabsskatten.
- Både fordi der rent faktisk nu er et grundlag for at betale kulbrinteskatt og halvdelen af en lettelse af selskabsskatten samles op ad denne vej - og fordi vi ved finansieringen af en skattelettelse kan stramme til, til det der svarer til den generelle belastning af dansk erhvervsliv.

STØRRELSEN AF KOMPENSATIONEN

- Der er også lagt et loft ind på den maksimale kompensation.
- Loftet svarer til den nettofordel, som staten har opnået ved aftalen af 29. september 2003 med A.P. Møller - Mærsk
- Loftet beregnes som summen af indtægterne fra overskudsdeling og - fra 2012 - nettoafkastet af statsdeltagelsen. Dertil skal lægges værdien af, at DUC-selskaberne har fraskrevet sig muligheden for at overvælde merbelastninger på DONG. Endelig skal der fradrages værdien af den fordel, som DUC-selskaberne opnår ved afskaffelse af royalty.
- I denne beregning er ikke inddraget de skattemæssige forhold.

AFSLUTNING

- Jeg vil gerne afslutningsvist henvise til det notat om kompensationsordningen, der nu foreligger fra Justitsministeriet.
- Det fremgår klart, at der ikke er problemer i forhold til Grundloven. Det har vi sort på hvidt fra Justitsministeriet i et for jurister usædvanlig klart sprog.
- Men flere partier har jo udtrykt ønske om at få dette emne belyst ved en høring. Det vil regeringen ikke stille sig afvisende over for.
- Hermed får vi yderligere belyst nogle af de usikkerheder nogle partier har givet udtryk for, i forhold til Grundloven.
- Med dette håber jeg, at et bredt flertal i Folketinget vil støtte op om aftalen.

Modtaget via elektronisk post. Der tages forbehold for evt. fejl.

Det Energipolitiske Udvalg
(B 7 - bilag 55)
(Offentligt)

SAU, L 62 - bilag 68

post. Der tages forbehold for evt. fejl.

Det Energipolitiske Udvalg
(B 7 - bilag 55)
(Offentligt)

4/5

Skatteministeriet
Den

J.nr.2003-411-0017

Til
Folketingets Energipolitiske Udvalg

L 62 62 - Forslag til lov om ændring af kulbrinteskatteloven og lov om ansættelse og opkrævning m.v. af skat ved kulbrinteindvinding (Ændringer af skattelovgivningen, som er lagt til grund for aftale af 29. september 2003 mellem økonomi- og erhvervsministeren og bevillingshaverne i henhold til eneretsbevillingen af 8. juli 1962 til efterforskning og indvinding af kulbrinter i Danmarks undergrund).

Til udvalgets orientering fremsendes mine talepapirer vedrørende samrådsspørgsmål B (B 7 - bilag 104) og samrådsspørgsmål E (B 7 - bilag 110).

Svend Erik Hovmand

/ Per Bach Jørgensen

Ad B 7 - Forslag til folketingsbeslutning om indgåelse af aftale mellem økonomi- og erhvervsministeren og bevillingshaverne i henhold til eneretsbevilling af 8. juli 1962 til efterforskning og indvinding af kulbrinter i Danmarks undergrund.

Af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen).

Samrådsspørgsmål B:

Vil en lukning af det skattehul i tilknytning til Nordsøaftalen, som omtales i Jyllands-Posten den 2. december 2003, kunne udløse krav om kompensation efter afsnit VI i aftalen, hvis et lovforslag herom vedtages efter aftalens indgåelse?

Mundtligt svar:

Jeg kan besvare spørgsmålet med et klart NEJ DET VIL IKKE UDLØSE KOMPENSATION. Men lad mig først forklare baggrunden for mit ændringsforslag til L 62 om at lukke det såkaldte hul.

Jeg er enig i den udlægning, som professor Aage Michelsen kom med på gårsdagens høring, nemlig at man fuldt ud kan støtte sig på domspraksis.

I de to højesteretsdomme blev det fastslået, at skattemyndighederne kan korrigere værdiansættelsen ved handel mellem parter, der har konkrete interessesammenfald - og det er der jo ikke tvivl om, at det

har parterne i DUC. Forholdet er imidlertid ikke omfattet af de almindelige regler om transfer pricing, der kræver 50 pct. ejerskab eller bestemmende indflydelse.

På baggrund af denne domspraksis fandt vi det ikke hensigtsmæssigt at lovgive i det fremsatte lovforslag nr. L 62 om det, som nu er bragt frem som et hul. Det er en ren juridisk vurdering.

Det har aldrig været hensigten at rokke ved, at skattemyndighederne har mulighed for at korrigere urealistiske prisfastsættelser mellem parter, der har sammenfaldende interesser. Det er den gældende praksis jo også udtryk for.

Skattepligtige, der både har kulbrinteindkomst og anden indkomst, har et særligt incitament til at mindske indtægter og øge udgifter i kulbrintevirksomheden, fordi beskattningen af kulbrinteindkomst er højere end beskattningen af anden indkomst.

Jeg er enig med Kulbrintebeskatningsudvalget i, at det er nødvendigt med muligheder for korrektioner på kulbrintebeskatningsområdet, som kan sikre realistiske værdiansættelser mellem parter, der har konkrete interessesammenfald.

Kulbrintebeskatningsudvalget har i den forbindelse set snævert og specifikt på de kulbrinteskattepligtige.

Jeg og mine embedsmænd har set mere bredt på spørgsmålet, og det har vi gjort på baggrund af den

domspraksis, som jeg lige har omtalt. Det er vigtigt, at der er sådanne korrektionsmuligheder overalt, hvor der kan tænkes forkerte værdiansættelser mellem parter, der har konkrete interessesammenfald.

Det mener vi som sagt, at der har været hele tiden.

Det skal ikke være nogen hemmelighed, at jeg har stillet ændringsforslaget, fordi der er blevet sat spørgsmålstegn ved forholdet.

Det primære formål med ændringsforslaget er derfor at fjerne enhver tvivl.

Da der alene er tale om ved lov at fastslå en praksis, indføres der ikke nye regler på området. Derfor vil mit ændringsforslag selvsagt ikke udløse kompensation.

Samrådsspørgsmål E:

Under henvisning til en række besvarelser ønskes oplyst baggrunden for, at regeringen ønsker at lade et åbenbart og erkendt skattehul stå åbent i den eksisterende kulbrinteskattelov med et fradrag på 250 pct., når statsministeren så sent som den 19. november 2003 udtalte: "... jeg vil blot sige, at regeringens politik jo klart er, at bliver vi opmærksomme på huller i skattelovgivningen, skal de selvfølgelig lukkes, og de skal lukkes med det samme.

Mundtligt svar:

Jeg går ud fra, at der i spørgsmålet tænkes på det store kulbrinteskattefradrag i de gældende regler.

Dette store fradrag er ikke noget hul, men en uhensigtsmæssighed, som har været kendt og erkendt af de skiftende regeringer lige siden kulbrinteskatten blev indført i 1982-83.

Jeg kunne næsten fristes til at sige, at skaden som følge af det store kulbrintefradrag er sket. Det har været almindelig kendt længe.

Jeg agter ikke at ændre så drastisk på vilkårene for eksisterende koncessioner, så bevillingshaverne med en vis ret vil kunne tale om bristede forudsætninger for deres engagement i Nordsøen.

En aftale er en aftale. Og det gælder også de eksisterende koncessioner.

Det, som vi nu gør, er, at vi på sædvanlig vis retter en skade op for fremtiden, nemlig ved at beskære kulbrinteskattefradraget kraftigt fra 250 til 30 pct. med virkning for indkomster fra eneretsbevillingen og for indkomster fra nye koncessioner, der har virkning fra og med 1. januar 2004 eller senere.

Det vil sige, at kulbrinteskattefradraget beskæres for den altovervejende del af den indkomst, der kommer fra indvinding af olie og gas på dansk grund.

Det burde alle være glade for.

Modtaget via elektronisk post. Der tages forbehold for evt. fejl.

Det Enerkipolitiske Udvalg
(B 7 - bilag 135)
(Offentligt)

SAU, L 62 - bilag 158

(Offentligt)

Folketingets Enerkipolitiske Udvalg

**ØKONOMI- OG
ERHVERVS MINISTEREN**

Eksp.nr. 100080

11. december 2003

Vedlagt fremsender jeg i 70 eksemplarer min besvarelse af samrådspørgsmål nr. C om vismændenes bemærkninger til Nordsøaftalen i forbindelse med samråd i Folketingets Enerkipolitiske Udvalg den 10. december 2003.

**ØKONOMI- OG
ERHVERVS MINISTERIET**
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Med venlig hilsen

Tlf. 33 92 33 50
Fax 33 12 37 78
CVR nr 10 09 24 85
oem@oem.dk
www.oem.dk

Bendt Bendtsen

Spørgsmål (C):

"Hvilke kommentarer har ministeren til bemærkningerne om Nordsøaftalen i Vismændenes netop offentliggjort rapport?"

Svar:

- I deres efterårsrapport kommer vismændene med nogle bemærkninger til Nordsøaftalen.
- Jeg hæfter mig ved, at vismændene ser positivt på arkitekturen i aftalen.
- Vismændene er enige i, at afklaring om situationen efter 2012 muliggør en mere hensigtsmæssig produktionsplanlægning i Nordsøen. Dette forhold har for mig været den afgørende begrundelse for at indgå en aftale allerede nu. Vi får på denne måde et væsentligt større overskud til fordeling mellem staten og DUC.
- Vismændene fremhæver positive elementer i selve indholdet af aftalen. Det gælder omlægning til 20 pct. overskudsdeling eller statsdeltagelse. Det gælder nedsættelse af kulbrintefradraget fra 250 pct. til 30 pct.
- Disse ændringer og flere andre imødekommer den kritik, der har været fremsat af den hidtil gældende beskatning. Nemlig at den giver for lidt, og at den tilmed gør

det på en uhensigtsmæssig måde, der forstyrrer produktion og investeringer.

- Vismændene bemærker, at det nye regelsæt ikke svarer til den neutrale beskatningsmodel, der er foreslået i Rapport fra Kulbrintebeskatningsudvalget.
- Nu bør det huskes, at Kulbrintebeskatningsudvalget fremlagde en principskitse til et nyt beskatningssystem, der skulle gælde for nye bevillinger.
- Kulbrintebeskatningsudvalget kom ikke med noget som helst konkret forslag til indgreb i eksisterende bevillinger. Blandt andet kom udvalget slet ikke ind på de nødvendige overgangsordninger. Og udvalget foreslog ikke nogen bestemt skatteprocent.
- Men Kulbrintebeskatningsudvalgets principielle anbefalinger har selvfølgelig påvirket aftalens indhold meget langt. Det afgørende er, at vi får rettet op på de nuværende systemfejl. Først og fremmest ved en markant nedsættelse af kulbrintefradraget fra 250 pct. til 30 pct.
- Og vi har gjort det inden for det bestående og gennemprøvede skattesystem. Ingen andre lande har mig be-

kendt forsøgt sig med neutral skat i praksis, selvom f.eks. Norge har overvejet det seriøst.

- Vismændene efterlyser grundlag for at kunne vurdere balancen i aftalen - blandt andet med hensyn til rentabiliteten af DUC's investeringer.
- Jeg har sammen med skatteministeren afgivet fyldige svar på mere end 200 spørgsmål om aftalen. I disse svar har vi leveret alle de mange detaljerede oplysninger om blandt andet økonomien i aftalen, som udvalgene har efterspurgt.
- Blandt andet i lyset af vismændenes bemærkninger har jeg udarbejdet et økonomisk oversigtsnotat om samfundsøkonomien i aftalen. Det sammenfatter mange af de svar, der er afgivet til Folketinget. Det er omdelt til udvalgene.
- Vismændene har i dag sagt, at det er en nyttig sammenfatning, der giver overblik som grundlag for politiske vurderinger.
- Lad mig sammenfatte hovedpunkterne fra det økonomiske oversigtsnotat:

- Ved at indgå en aftale nu høstes en samfundsøkonomisk gevinst på 27 mia. kr. til fordeling mellem staten og DUC. Det samlede overskud, der skal deles mellem staten og DUC, bliver altså større, end hvis der fortsættes med de nuværende regler og laves udbud i 2012.
- Ikke alene bliver overskuddet større. Statens andel af overskuddet vokser også. Beregningerne viser, at staten fremover i gennemsnit får 61 pct. af overskuddet mod de ca. 40 pct., der har været tilfældet de seneste år.
- Staten får 31 mia. kr. ekstra i nutidsværdi for perioden 2004-2042.
- Staten får 2½ mia. inflationsrensede kroner ekstra om året frem til 2012.
- Der er lang større sikkerhed for pengene. Beskatningsgrundlaget er nu robust, fordi kulbrinteafdraget reduceres fra 250 pct. til 30 pct.
- Den hidtidige kulbrintebeskatning har det med aligevel ikke at give noget provenu på grund af 250 pct.

fradraget. Det har vi set gang på gang i de seneste godt 20 år.

- Den sammensatte marginalskat er 73 pct. Det betyder, at hvis oliepriser eller produktion bliver højere end forudsat, så vil statens gennemsnitlige andel blive endnu større end 61 pct.
- Hvis aftalen var forhandlet på plads af den tidligere regering med virkning fra 2001, ville staten indtil nu have indkasseret 7 1/2 mia. kr. mere i årene 2001, 2002 og 2003
- Det økonomiske oversigtsnotat giver også et billede af rentabiliteten. Det er selvsagt vanskeligt at skønne over den fremtidige rentabilitet, men beregninger viser, at:
 - Den forrentning, DUC opnår, vil være lavere med aftalen sammenlignet med en situation uden aftalen. Den vil også være lavere sammenlignet med den sammenlignelige historiske periode 1982-2003.
 - Med aftalen forventes DUC således at få et reelt afkast på 9-10 pct. - mod 10-11 pct. uden aftalen og over 15 pct. i den historiske periode 1982-2003.

- Man kan også udtrykke det sådan: Med aftalen forventes DUC at få en risikopræmie på ca. 7 pct. - mod 9 pct. uden aftalen og 8 pct. i den historiske periode 1982-2003.
- Til sammenligning kan nævnes, at for eksempel DONG opererer med samme afkastkrav som ligger i aftalen, når man køber sig ind i bestående felter. Det tyder på, at DUC's rentabilitet under aftalen svarer meget godt til det almindelige krav, branchen har, på igangværende felter.
- Afslutningvis vil jeg gerne sige, at det drejer sig om at opnå en balance. På den ene side er der behovet for øget beskatning. På den anden side må vi ikke stramme skattekruen så meget, at aktiviteten påvirkes negativt.
- Det skal fortsat være attraktivt at udvikle aktiviteterne i Nordsøen. Hvis beskatningsgrundlaget skrumper, så kan skatteprocenten være nok så høj - det vil alligevel give mindre til staten.
- Jeg synes, at vi med aftalen har fundet den svære, men nødvendige balance. Vi har indgået en samfundsøkonomisk fin aftale.

Folketingets Energipolitiske Udvalg

Christiansborg, den 4. december 2003

I et kommende samråd ønskes en drøftelse af følgende spørgsmål:

Ad

B 7 Forslag til folketingsbeslutning om indgåelse af aftale mellem økonomi- og erhvervsministeren og bevillingshaverne i henhold til eneretsbevilling af 8. juli 1962 til efterforskning og indvinding af kulbrinter i Danmarks Undergrund. Af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen)

D. Med henblik på udvalgets afgivelse af betænkning anmodes ministeren om en drøftelse af beslutningsforslaget og af ministerens besvarelser af de spørgsmål, udvalget har stillet.

NOTE: Dette samråd blev gennemført, og der blev IKKE efterfølgende fremsendt talepapir til udvalgene

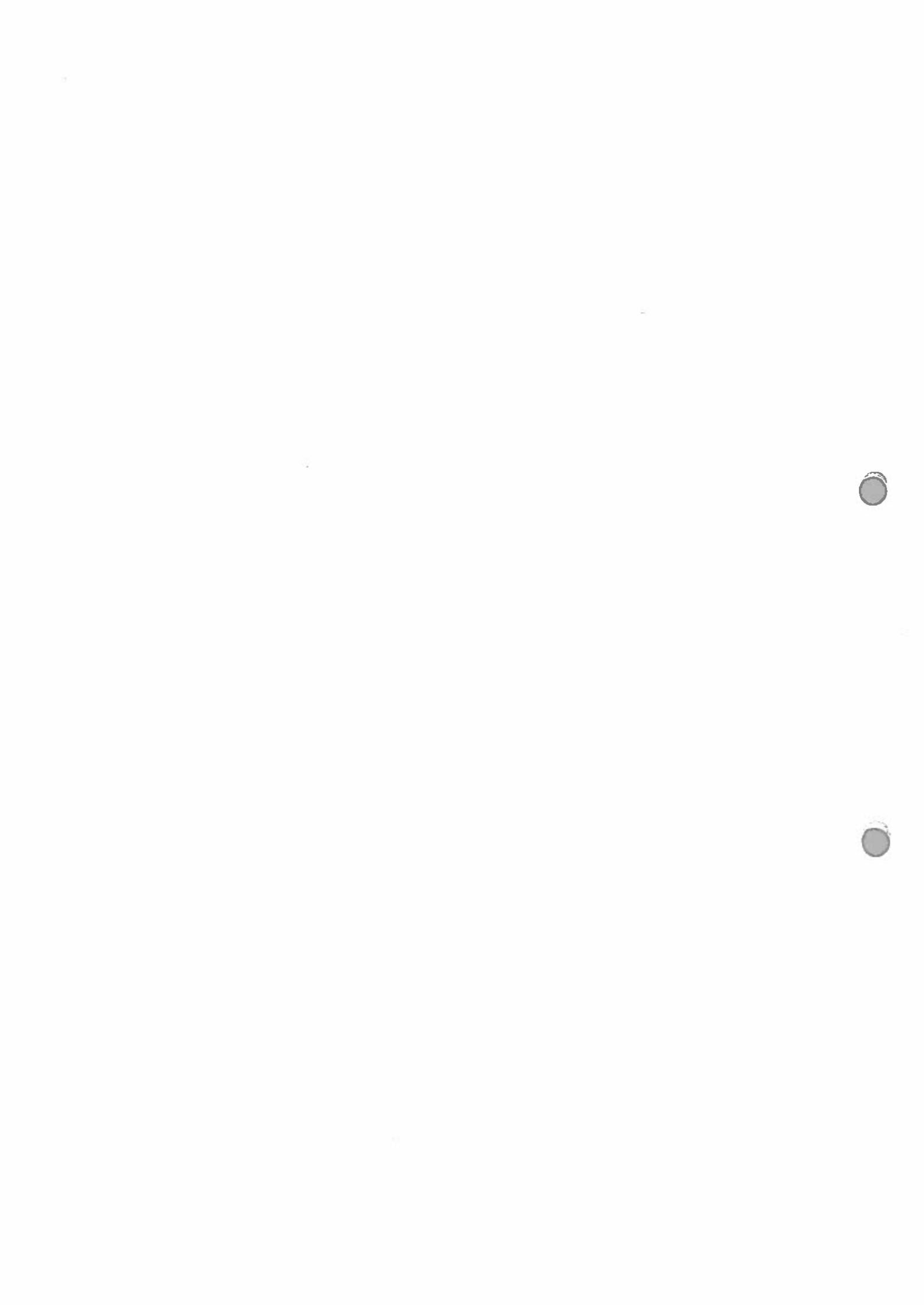
Betænkning afgivet af Det Energitpolitiske Udvalg den 11. december 2003

Betænkning

over

Forslag til folketingsbeslutning om indgåelse af aftale mellem økonomi- og erhvervsministeren og bevillingshaverne i henhold til eneretsbevilling af 8. juli 1962 til efterforskning og indvinding af kulbrinter i Danmarks undergrund

[af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen)]

åbent samråd med udvalget den 10. december 2003. Økonomi- og erhvervsministeren har endvidere besvaret 1 spørgsmål i et åbent samråd og 1 spørgsmål i et samråd med udvalget den 10. december 2003. Ministrene har efterfølgende sendt udvalget de talepapirer, der lå til grund for deres besvarelser af spørgsmålene.

Spørgsmål

Udvalget har stillet 123 spørgsmål til økonomi- og erhvervsministeren til skriftlig besvarelse, som denne har besvaret, bortset fra spm. 121-123, som forventes besvaret inden 2. behandling af beslutningsforslaget.

Optryk af bilag fra beslutningsforslag nr. B 7 og lovforslag nr. L 62

Efter ønske fra S, SF og EL er der optrykt en række spørgsmål til økonomi- og erhvervsministeren og skatteministerens og disses svar herpå samt øvrige bilag fra de to forslag. Spørgsmålene og svarene og andre bilag vedrørende forslagene er på grund af disses indbyrdes sammenhæng optrykt samlet som bilag til betænkningen over B 7. Det drejer sig om:

- Bilag 2: Notat om rentabilitetsanalyser af olie- og gasaktiviteterne i den danske del af Nordsøen.
- Bilag 3: Notat om samfundsøkonomien i aftalen mellem A.P. Møller – Mærsk og staten om forlængelse af eneretsbevillingen i Nordsøen.
- Bilag 4: Skatteministeriets pressemeddelelse af 2. december 2003: »Intet skattehul i Nordsø-lovgivningen«.
- Bilag 5: Nogle af Det Energipolitiske Udvalgs spørgsmål til økonomi- og erhvervsministeren ad B 7 og ministerens svar herpå.
- Bilag 6: Nogle af Skatteudvalgets spørgsmål til skatteministerens ad L 62 og ministerens svar herpå.

2. Indstillinger og politiske bemærkninger

Et flertal i udvalget (V, DF, KF, RV og KD) indstiller beslutningsforslaget til *vedtagelse uændret*.

Det Radikale Venstres og Kristendemokraternes medlemmer af udvalget støtter den indgåede aftale med A.P. Møller – Mærsk og dermed såvel

beslutningsforslag nr. B 7 som lovforslag nr. L 48 og L 62.

Olien i den danske del af Nordsøen er bundet i kalken i mikroskopiske partikler, som det kræver stadig større investeringer og stadig mere avanceret teknologi at udvinde. Det er derfor af afgørende samfundsøkonomisk betydning at få en langsigtet og frivillig aftale, så man undgår en u hensigtsmæssig udnyttelse af olien frem til 2012. Langt den største del af værdierne i Nordsøen indhentes i perioden frem til 2012. Derfor har staten også en stor interesse i at få en aftale nu, så staten kan få en større andel af overskuddet under den nuværende koncession.

Det Radikale Venstre og Kristendemokraterne baserer deres ja på de forudsætninger, som er fremlagt af den danske regering i forbindelse med behandlingen af de tre forslag, herunder en beregnet andel af overskuddet på 57 pct. til staten frem til 2012 og 67 pct. efter 2012. Hvis disse forudsætninger måtte ændre sig afgørende, agter Det Radikale Venstre og Kristendemokraterne at benytte de muligheder, som aftalen indeholder, til at genforhandle aftalen.

Det Radikale Venstres medlem af udvalget noterer sig i øvrigt, at alle partier og alle eksperter er enige om, at produktionen af olie i den danske del af Nordsøen vil toppe inden for en kort årrække. På den baggrund agter Det Radikale Venstre i starten af 2004 at fremsætte et beslutningsforslag for Folketinget om nedsættelse af en national kommission til belysning af de konsekvenser, et fald af olieproduktionen vil få for Danmark, og til at fremkomme med anbefalinger til, hvordan Danmark kan opretholde sin forsyningssikkerhed gennem andre vedvarende energikilder og sikre en sund økonomi, når olieproduktionen i den danske del af Nordsøen falder.

Et mindretal i udvalget (S, SF og EL) indstiller beslutningsforslaget til *forkastelse*.

Socialdemokratiets medlemmer af udvalget bemærker, at Socialdemokratiet har lagt et stort arbejde i at få belyst alle fordele og ulemper ved Nordsøaftalen. Det er naturligvis afgørende at kende alle aspekter af en så vigtig aftale.

Socialdemokratiet har fra starten argumenteret for en samlet aftale, der forlænger bevillingen og sikrer en højere statslig andel af gevinsterne. Socialdemokratiets kritikpunkter knytter sig primært til kompensationsbestemmelsen.

Aftalen vil uden tvivl medføre et større statsligt provenu frem til 2012 end en fortsættelse af det eksisterende regelsæt. Den hidtidige eneretsbevilling til A.P. Møller – Mærsk A/S udløber den 8. juli 2012. Eneretsbevillingen er med aftalen forlænget med 30 år frem til 8. juli 2042.

Socialdemokratiet er tilhænger af en aftaleløsning med bevillingshaveren, hvis den kan sikre staten en andel af værdien af olie- og gasforekomsterne i Danmarks undergrund, som afspejler, at undergrunden tilhører den danske befolkning. Socialdemokratiet har også været indstillet på at forlænge koncessionen som et led i en samlet aftaleløsning.

I de kontakter, der har været mellem Socialdemokratiet og regeringen under forhandlingsforløbet, har vi således tilsluttet os en aftaleløsning, såfremt der kunne nås et tilfredsstillende resultat. Alle kontakter har været mundtlige, og uden at der på noget tidspunkt er udleveret materiale, som kunne danne baggrund for en substansmæssig vurdering af forhandlingernes indhold.

Desværre har regeringen valgt at afslutte forhandlingerne med indgåelse af en egentlig aftale, hvor Folketinget enten skal tilslutte sig aftalen i dens helhed eller forkaste hele aftalen.

Socialdemokratiets vurdering af aftalen er – efter en nøje gennemgang med et stort antal spørgsmål i Folketingets Energipolitiske Udvalg og Folketingets Skatteudvalg:

- Arkitekturen og opbygningen af regelsættet for kulbrinteindvindingen er i sit hovedindhold tilfredsstillende og følger de hovedretningslinjer, som var anbefalet af Socialdemokratiet. Dog havde vi ønsket en aftale med virkning allerede fra indkomståret 2003.
- Det er tilfredsstillende, at staten allerede fra starten opnår en 20 pct.-andel af overskuddet.
- Det er tilfredsstillende, at kulbrinteafdraget nedsættes fra 250 pct. til 30 pct.
- De aftalte overgangsordninger forekommer meget gunstige for DUC.
- En fast kulbrinteskatteprocent på 52 forekommer meget gunstig ved store indvindinger. Ingen kan med nogen sikkerhed forudsige udviklingen frem til 2042.
- Det er utilfredsstillende, at staten ikke indgår på lige fod som bevillingshaver med 20 pct. som i øvrige danske koncessioner.
- Det er endvidere utilfredsstillende, at staten først bliver medejer af DUC fra 2012 med de

rettigheder og muligheder, som et medejerskab giver i forhold til en overskudsdelingsordning.

- Det er utilfredsstillende, at rørlædningsafgiften reelt afskaffes allerede fra 2004, hvor den fuldt ud kan modregnes i kulbrinteskatten.

Aftalens hovedproblem

Bortset fra ovennævnte elementer i aftalen er der to forhold, som er helt afgørende:

For det første

Det har været umuligt under udvalgsbehandlingen at skabe sig et tilstrækkeligt grundlag for at vurdere de samlede konsekvenser af aftalen mellem regeringen og A.P. Møller – Mærsk A/S.

Det er ikke en opfattelse, som vi står alene med. Vismændene har i deres seneste rapport fra november 2003 udtalt:

»Det er imidlertid uafklaret, om aftalen indebærer en balanceret deling af det økonomiske overskud af olie- og gasreserverne mellem A.P. Møller – Mærsk A/S og samfundet. I princippet tilhører ressourcerne samfundet, og olieselskabet skal have en normal aflønning af den investerede kapital inklusive en risikopræmie i tilknytning til udnyttelse af rettighederne. *De oplysninger, der er offentliggjort i forbindelse med indgåelse af aftalen, gør det ikke muligt at vurdere, om dette er tilfældet i den indgåede aftale.*« (Socialdemokratiets fremhævning).

Regeringen har nægtet at give Folketinget de nødvendige økonomiske baggrundsoplysninger, så uafhængige eksperter kan vurdere de økonomiske konsekvenser af aftalen.

Regeringspartierne og Dansk Folkeparti har ligeledes – og helt usædvanligt – nægtet at holde en høring i Folketinget om de økonomiske konsekvenser af aftalen, hvor uafhængige eksperter kunne give deres vurdering af aftalen.

På den baggrund har det bl.a. været umuligt at gennemskue, om de forudsætninger og de sammenligningsscenarier, som regeringen bygger hele sin argumentation på, er realistiske og giver et retvisende billede af aftalen.

For det andet

Mest alvorligt er det dog, at aftalens kompensationsbestemmelse reelt afskaffer Folketingets ret til at udskrive skatter og afgifter helt frem til

2042, såfremt disse ikke er generelle og derfor specifikt belaster kulbrinteindvindingen.

Under udvalgsarbejdet er det oplyst, at kompensationsbeløbet til DUC vil udgøre ca. 40 mia. kr. i løbende priser (22 mia. kr. i nutidsværdi) under regeringens egne forudsætninger. Det indebærer, at såfremt Folketinget vedtager skatte- og afgiftslove, som specielt berører DUC's olie- og gasudvinding i Nordsøen, skal staten kompensere DUC med de 40 hhv. 22 mia. kr., inden der opstår en nettogevinst til samfundskassen.

Mindst lige så alvorligt er det, at kompensationsklausulen er udformet uden nogen sikkerhed for, at vi kan opretholde den forudsatte samfundsmæssige andel fra indvindingen af olie og gas i Nordsøen. Såfremt Folketinget f.eks. ser sig nødsaget til at sænke den generelle selskabsbeskatning, opstår et tab, som ikke kan kompenseres. Folketinget vil ikke i den situation kunne forhøje kulbrinteskatten for at sikre sig en uændret andel fra olie- og gasindvindingen, uden at der kan rejses krav om fuld kompensation.

Ligeledes afskærer kompensationsbestemmelsen Folketinget fra at hjemtage en rimelig samfundsandel fra olie- og gasindvindingen, såfremt aftalens forudsætninger ændrer sig fundamentalt. Det gælder, uanset om baggrunden er uforudsete store fund i den danske undergrund eller dramatiske ændringer i prisudviklingen på olie og gas frem til 2042.

Selv direkte fejl og huller i den lovgivning, som nu gennemføres, vil der være særdeles begrænsede muligheder for at Folketinget kan rette uden at blive mødt med krav om økonomisk kompensation fra DUC.

Kompensationsbestemmelsen, som den nu er afdækket, indebærer således en helt uacceptabel begrænsning af Folketingets ret til at udskrive skatter og afgifter. Derfor bliver konsekvensen af Folketingets vedtagelse af B 7, at Folketingets flertal i december 2003 med sin beslutning vil indskrænke kommende Folketings handlemuligheder helt frem til 2042. Reelt sættes borgernes stemmeafgivning ud af kraft på dette område i de kommende 39 år.

Aftalen skal notificeres og tiltrædes af Europa-Kommissionen. Der vil i den forbindelse være væsentlige spørgsmål omkring såvel koncessionsdirektivet (der hviler på princippet om frit udbud af koncessioner, dog med en dansk særregel om adgang til forhåndsforhandlinger med de

nuværende bevillingshavere) som konkurrence- og statsstøttereglerne. Kommissionen vil spørge, om der i aftalen er en særlig favorisering af en dominerende dansk virksomhed.

På den baggrund er Socialdemokratiet nået frem til følgende konklusioner:

Socialdemokratiet vil stemme imod beslutningsforslag nr. B 7 om indgåelse af aftale mellem økonomi- og erhvervsministeren og bevillingshaverne i henhold til eneretsbevilling af 8. juli 1962 til efterforskning og indvinding af kulbrinter i Danmarks undergrund.

Det skyldes, at aftalen vil binde kommende Folketing på en uacceptabel måde frem til 2042. Vi kan ikke støtte, at Folketinget begrænses i sin ret til at sikre den del af værdierne i den danske undergrund, som tilhører samfundet. Kompensationsbestemmelsen i aftalen fra den 29. september 2003 indebærer sådanne begrænsninger.

Havde aftalen været indgået uden kompensationsbestemmelsen, ville Socialdemokratiet være indstillet på at støtte en aftale. Vi ser som nævnt klare forbedringer i den indgåede aftale, men også forhold, som vi anser for tvivlsomme og uacceptable. Med kompensationsbestemmelsen forhindres kommende Folketing i at rette op på disse problemer. Den del af aftalen, som omhandler skatter og afgifter, bør hverken reelt eller af principielle grunde få karakter af en egentlig aftale, da der ikke bør pålægges begrænsninger på kommende Folketings ret til at udskrive skatter gennem bindende aftaler.

Socialdemokratiet vil stemme for lovforslag nr. L 62 – kulbrinteskatteloven.

De foreslåede skatteregler er en klar forbedring. Endvidere er de foreslåede skatteregler med et kulbrinteafdrag på 30 pct. langt mere robuste imod skattetænkning.

At Socialdemokratiet stemmer for L 62, er ikke udtryk for, at vi er tilfredse med alle forslagens elementer, men derimod en støtte til hovedarkitekturen i lovforslaget, som også er en forbedring af det eksisterende lovgrundlag.

Samtidig undrer vi os over, at regeringen opretholder den eksisterende lovgivning for øvrige koncessionshavere, som man selv under lovbehandling har betegnet som åben for skatte-tænkning og med mulighed for skattebegrundede investeringer for at undgå den tilsigtede kulbrinteskate. Det forekommer at være i direkte

modstrid med statsministerens løfte om, at skattehuller skal lukkes og lukkes med det samme.

Socialdemokratiet vil stemme for lovforslag nr. L 48 – undergrundsloven.

Socialdemokratiet har fra starten argumenteret for en samlet aftale med A.P. Møller – Mærsk A/S, som indeholder såvel en forlængelse af bevillingen som en højere statslig andel af gevinsterne fra den danske undergrund allerede fra 2004. Socialdemokratiets kritikpunkter knytter sig således ikke til forlængelsen af bevillingen, men til en række af de elementer – især kompensationsbestemmelsen – som vi tager stilling til ved afstemningen om B 7.

Socialistisk Folkepartis medlem af udvalget bemærker følgende:

SF stemmer imod beslutningsforslaget af to grunde:

- 1) Staten og dermed befolkningen får alt for lidt ud af aftalen.
- 2) Aftalen låser Folketingets muligheder for at øge samfundets udbytte af Nordsøolien 39 år frem og 30 år ud over den nuværende aftales udløb, hvilket skyldes den såkaldte kompensationsklausul og mangelen på en genforhandlingsparagraf.

De to grunde forstærker hinanden. Netop fordi aftalen er alt for dårlig for staten, er der et særligt stort behov for at kunne justere den. Og den lange varighed betyder, at aftalen kan gå hen og blive endnu dårligere for staten. Det skyldes dels, at olieprisen kan stige voldsomt – og at det er langt mere sandsynligt end et tilsvarende fald – dels, at DUC vil begynde at lede efter skattehuller, som de kan udnytte, og at de efter al erfaring vil finde sådanne. I mange tilfælde vil staten stå magtesløs i forhold til lukning af disse huller, fordi DUC vil kunne forlange kompensation.

En rimelig aftale ville have taget udgangspunkt i, hvor stor forrentning og hvor stor en risikopræmie DUC skulle have for fortsat at indvinde olie og naturgas i Nordsøen. Resten af forlænsen på indvindingen er en såkaldt ressourcerente, som bør tilfalde samfundet (jf. f.eks. Det økonomiske Råd). Risikopræmien er beregnet til ca. 3 pct., jf. svaret på spørgsmål 28. Lægges hertil den 10-årige obligationsrente, og fratrækkes selskabsskat, svarer det til en rente på knap 6 pct. Men faktisk opnår DUC en forrentning på 12 pct. efter skat i statens såkaldte minimumscenarium, jf. svaret på spørgsmål 24. Regerin-

gen kommer da også selv frem til, at DUC opnår en alt for høj risikopræmie på over 7 pct.

Dermed snydes skatteborgerne for milliarder af kroner.

Som nævnt kan det reelle billede vise sig at være endnu værre. Ud over udnyttelse af skattehuller i aftalen, som staten ikke kan lukke, og hvis potentielle omfang er ukendt, kan olieprisen tænkes at stige langt mere end det, der ligger til grund for statens middelscenarium. Det globale olieforbrug stiger, og der kommer ikke oliefund i samme takt, hvis man ser bort fra olie, som det vil være meget kostbart at indvinde. Det betyder ikke, at »olien slipper op«, men det betyder, at risikoen for en ganske høj stigning i olieprisen er langt større end et fald i olieprisen. Statens middelscenarium er derfor ikke et middelscenarium; usikkerheden er klart skævt fordelt i retning af, at udbyttet af olie- og gasindvindingen bliver langt større. Staten vil få en andel af denne mervinst, men det vil DUC sandelig også. En oliepris på f.eks. 50 USD pr. tønde vil således betyde en arbejdsfri ekstragevinst for DUC på 93 mia. kr. (opgjort som nutidsværdi), jf. svaret på spørgsmål 28.

SF har fra starten været imod kompensationsklausulen, som vi betragter som et uhørt og udemokratisk indgreb i fremtidige Folketings mulighed for at lovgive om kulbrinteskate, miljøregulering i Nordsøen m.v. i de kommende 39 år. Vælger et kommende flertal alligevel at lovgive, skal der betales økonomisk kompensation ved kasse 1 til selskaberne – svarende til den faktiske nettofordel, som staten opnår ved aftalen i hele perioden frem til den 8. juli 2042. Ifølge eksperterne strider dette ikke mod grundlovens § 73, men ikke desto mindre er det absurd, at et flertal vil binde an med en konstruktion, der har disse konsekvenser.

Størrelsen af kompensationen er der ingen der på nuværende tidspunkt kan give et fyldestgørende bud på. Det afhænger nemlig af den konkrete beregning af nettofordelen, herunder olieprisen, der meget vel kan komme op på et betydeligt højere niveau i fremtiden. Konsekvenserne er imidlertid illustreret i svaret på spørgsmål 98 til L 62, hvor det fremgår, at kulbrinteskatten allerede i 2012 vil skulle øges til 104 pct. for blot at neutralisere statens tab ved kompensationen.

Ændringer i miljøreguleringen vil ligeledes udløse kompensation, hvis reguleringen kan be-

tragtes som fiskal. På almindeligt dansk betyder det miljøregulering, hvor der indgår afgifter som reguleringsmiddel. Olie- og gasproduktion i Nordsøen er i dag fritaget for betaling af CO₂- og SO₂-afgifter. Udstrækkes ordningen til at gælde Nordsøen, vil det ifølge aftalen betyde, at A.P. Møller – Mærsk og DUC skal have økonomisk kompensation for det helt banale forhold, at en gældende lov udstrækkes til også at gælde for Nordsøen. Det samme gælder for regulering af arbejdsmiljøet.

SF finder det højest bemærkelsesværdigt, at et flertal, der også omfatter Det Radikale Venstre og Kristendemokraterne, siger ja til en sådan ordning vel vidende, at

- den blokerer kommende Folketings handlemuligheder,
- den overlader eventuelle uenigheder til en voldgift, som hverken Folketing eller domstole har indflydelse på,
- en kompensationsklausul allerede blev afvist i forhandlingerne i 1981 om Nordsøen,
- kompensationsklausuler ikke anvendes i sammenlignelige lande, men i tidligere sovjetrepublikker, i lande i Latinamerika og Afrika m.v., altså i lande, hvor der er ustabile og svage regeringer, der ikke formår at sikre samfundet mod overnormale profitter,
- den er blevet betegnet som svært gennemskuelig af de eksperter, der deltog i Folketingets høring den 9. december 2003, og i øvrigt af mange andre eksperter, herunder de økonomiske vismænd.

SF finder det desuden uacceptabelt, at aftalen ikke indeholder en genforhandlingsklausul. En sådan er simpelthen ikke med, end ikke for situationer, hvor olieprisen stiger markant, eller hvor der opstår andre uforudsete problemer, f.eks. i form af skattehuller eller skattetænkning.

Udgangspunktet burde selvsagt have været en vurdering af, hvor lidt samfundet kunne slippe med at betale for at få olien og gassen indvundet – fuldstændig som i andre situationer, hvor staten eller det offentlige får et privat selskab til at udføre en opgave. I princippet er der ingen forskel på, om man beder et selskab om at forestå buskørsel eller at indvinde olie og gas. Det handler i begge tilfælde om at vurdere, hvor lidt man behøver at betale for at få nogen til at udføre opgaven. Den indlysende fremgangsmåde havde derfor været en udbudsrunder og en ændring af de

beskatningsregler, der i årevis har været erkendt som alt for favorable for DUC. SF vil i øvrigt henvise til partiets beslutningsforslag nr. B 11 om udbud af retten til at efterforske og indvinde olie og gas i Nordsøen efter 2012.

Enhedslistens medlem af udvalget kan ikke støtte beslutningsforslaget om tiltrædelse af regeringens aftale med A.P. Møller – Mærsk. Nedenfor begrundes hvorfor.

Hvorfor fremsættes B 7, L 48 og L 62

Hidtil har olien og gassen givet alt for lidt i indtægt til staten. De nuværende regler er ikke gode nok. Ikke mindst er mulighederne for at fradrage udgifter til investeringer alt for store. Erkendelsen af, at staten får for lidt, førte til, at et flertal i Folketinget i februar 2003 krævede en større andel af værdierne. Flertallet pegede først og fremmest på at få ændret den nuværende aftale med A.P. Møller – Mærsk, der er indehaver af bevillinger, som i dag udgør over 80 pct. af indvindingen af olie og gas i den danske del af Nordsøen.

Regeringspartierne var ikke interesserede i at ændre på de nuværende forhold, men blev nødt til at gå med til en vedtagelse, der pålagde regeringen at udarbejde og fremlægge en redegørelse for »de muligheder, der er for – på en samfundsøkonomisk hensigtsmæssig og afbalanceret måde – at sikre, at staten får en større andel af værdierne i forbindelse med den nuværende og fremtidige udnyttelse af olie- og gasressourcerne i Nordsøen. Det forudsættes herunder, at der samtidig kan ske drøftelser med bevillingshaverne af de koncessioner, der udløber i 2012, med henblik på en mulig forlængelse.«

Økonomi- og erhvervsministeren valgte en lukket strategi for forhandlingerne, og den såkaldte redegørelse kom først efter, at ministeren havde offentliggjort en aftale med A.P. Møller – Mærsk.

Enhedslisten mener ikke, at redegørelsen lever op til folketingsvedtagelsen fra februar. Der belyses ikke egentlige alternativer til regeringens aftale om Nordsøolien, og det er stærkt tvivlsomt, om aftalen giver staten et reelt større udbytte, ikke mindst når det tages i betragtning, at beskatningsretten sættes ud af kraft de næste 40 år.

Og det drejer sig om store beløb, op til 500 mia. kr., jf. B 7 – svar på spm. 1, måske endnu mere.

Lovforslag nr. L 48 skal gøre det muligt at forlænge koncessionen, lovforslag nr. L 62 at ændre skattevilkårene efter de retningslinjer, der ligger i aftalen af 29. september 2003, hvor tiltrædelsen afgøres med beslutningsforslag nr. B 7. I det nedenstående uddyber Enhedslisten, hvorfor vi mener, det er til skade for det danske samfund.

Aftalen bygger på et forkert princip

Den indgåede aftale bygger på den opfattelse, at samfundet og A.P. Møller – Mærsk og DUC skal dele værdierne af olien i undergrunden, og glemmer, at olien tilhører samfundet.

De økonomiske vismænd beskriver det principielle om olieudvinding således i deres seneste rapport:

»I princippet tilhører ressourcerne samfundet, og olieselskabet skal have en normal aflønning af den investerede kapital inklusive en risikopræmie i tilknytning til udnyttelse af rettighederne.« (DØR, efteråret 2003, side 100).

Aftalen burde tage udgangspunkt i, at olien tilhører samfundet, og at de, der pumper det op, skal have en rimelig aflønning for at gøre det. Men aftalens princip er, at selskabet ikke bare skal have en aflønning og en risikopræmie, men også har fået en ret til en bestemt andel af værdierne, uanset hvor meget værdierne vokser. Aftalen bygger således på, at staten har afgivet en andel af ejendomsretten til olien i undergrunden, og at der er indført en kompensationsaftale, der skal sikre, at det private selskab under alle omstændigheder opretholder denne andel, uanset hvor meget selskabets aflønning for at pumpe olien op måtte vokse.

Skal et privat selskab og børsen stå over Folketinget

Siden Folketinget vedtog, at samfundet skulle have en større andel af værdierne fra olien i undergrunden, har regeringen sat Folketinget til side. Angiveligt har hensynet til det private selskab og de børsetiske regler fået regeringen til først at føre forhandlingerne i dybeste hemmelighed og uden at inddrage Folketinget eller den nødvendige ekspertise. Dernæst blev aftalen indgået, før Folketinget blev orienteret, angiveligt fordi de børsetiske regler påbyder, at den enig-

hed, der var opnået mellem regeringen og A.P. Møller – Mærsk og DUC, straks skulle udmøntes i en aftale, der kunne undertegnes og offentliggøres, før Folketinget blev taget med på råd.

Regeringen har sat hensynet til et privat selskab og børsen over hensynet til at inddrage Folketinget før indgåelsen af en så principiel og vidtgående aftale med en rækkevidde på 4 årtier. Og naturligvis er de børsetiske regler ikke til hindring for en åben politisk debat og beslutning om principper og vilkår for udnyttelsen af den danske undergrund, men regeringen valgte at lave en aftale uden en forudgående debat i Folketinget. Med denne forhandlingstaktik har regeringen præsenteret Folketinget for en fuldbyrdet kendsgerning, og der er indgået en aftale, der har vist sig fuld af huller, ikke kun forårsaget af regeringens politik, men også fordi for få har haft mulighed for at vurdere aftalen, før den blev indgået. Derfor er det helt uantageligt bare at vedtage regeringens aftale.

Med henvisning til forretningshemmeligheder har regeringen desuden afvist at fremlægge hele grundlaget for de beregninger, der er fremlagt om olieaftalen.

De binder os i 39 år med aftalens kompensationsbestemmelse

Godkendes aftalen, vil Folketing og regeringer være bundet i 39 år. Det følger af aftalens afsnit VI, der lover DUC compensation for enhver ændring af gældende regler, der er målrettet olieindvindingen i Nordsøen.

Det er en helt usædvanlig bestemmelse.

Folketinget har stillet et spørgsmål, om økonomi- og erhvervsministeren kender til andre lande, der har indgået en tilsvarende aftale, jf. B 7 – spm. 61. Svaret er, at ministeren ikke er bekendt med lande, hvor der er indgået en tilsvarende aftale. Den høring, som mod regeringens ønske blev gennemført, viste dog, at den slags aftaler kendes, nemlig i u-lande og lande med ringe demokratiske traditioner.

Det er en musefældeklauseul, der ikke kendes fra andre lande, Danmark normalt sammenligner sig med. Danmark bringer sig her på linje med de regler, selskaber kan opnå i »bananrepublikker«.

Og skulle statens andel af indtægterne falde, er der ikke en tilsvarende ret til compensation. Kompensationen er ensidigt til fordel for DUC.

Det bliver for første gang forbudt ved lov at hæve skatten på olieindvinding

I alle gældende aftaler, inklusive den såkaldte eneretsaftale med A.P. Møller – Mærsk, har staten eksplicit fastholdt sin ubegrænsede ret til at ændre på skatter og andre regler, jf. B 7 – svar på spm. 56, og det er fremgået af debatten i Folketinget, at et tidligere forsøg fra A.P. Møller – Mærsk på at få indført en sådan klausul blev afvist i 1981.

Med aftalen om kompensation ophæves for A.P. Møller – Mærsk og DUC's vedkommende reelt retten til at hæve kulbrinteskatten.

Af svar på L 62 – spm. 93 fremgår, at kulbrinteskatten skal hæves til 80 pct., hvis den fra 2005 skal modsvare kompensationsbeløbet. Sker stigningen fra 2012 eller senere, skal kulbrinteskatten hæves til mere end 100 pct., stigende til det ekstreme over 2.000 pct., hvis en skatteforhøjelse gennemføres med virkning fra 2036, og 6.500 pct. fra 2040. Og skal staten opnå et provenu, der overstiger kompensationen, skal procenterne endnu højere op, hvilket naturligvis er helt urealistisk.

Skatteministeren hævder, at man bare kan tage andre skattemetoder i anvendelse. Som eksempel nævnes i svaret på L 62 – spm. 98, at en ophævelse af fradragsretten for selskabsskat i kulbrinteskatten, en afskaffelse af kulbrintefradraget og en kulbrinteskate på 50 pct. (altså en beskatning på 80 pct. af hele overskuddet) kan give et provenu på ca. 5 mia. kr. frem til 2042, hvis ændringerne gennemføres fra 2006. Også dette er helt urealistisk at gennemføre for så lille et provenu – og allerede efter nogle få år vil heller ikke denne model give et provenu, der overstiger den kompensation, A.P. Møller – Mærsk og DUC får ret til med den indgåede aftale.

Regeringen siger, at A.P. Møller – Mærsk kun ville gå med til aftalen, hvis der blev indgået aftale om en sådan kompensation, der reelt ophæver muligheden for at øge kulbrintebeskatningen. Kompensationsbestemmelsen er prisen for, at A.P. Møller – Mærsk ville indgå »så byrdefuld en aftale«, siger regeringen. Nu er det svært at få øje på det byrdefulde i at indgå en aftale, der frem til 2042 kan give A.P. Møller – Mærsk og DUC et overskud på et trecifret milliardbeløb, jf. B 7 – svar på spm. 1. Selv når regeringen prøver at få beløbet til at syne mindst, erkendes det, at

den nye aftale er 12 mia. kr. mere værd for DUC end den eksisterende aftale, jf. B 7 – svar på spm. 21. A.P. Møller – Mærsk og DUC bliver altså – med regeringens ord – 12 mia. kr. rigere på denne aftale, der skulle være en stramning af de økonomiske vilkår.

Regeringen siger, at den nye aftale medfører meget strammere økonomiske vilkår end de eksisterende regler, men af regeringens beregninger fremgår, jf. B 7 – svar på spm. 39, at DUC fra 2004 til 2042 alene må give afkald på en fortjeneste på 4 mia. kr. med de nye regler sammenlignet med en fortsættelse af de eksisterende. 4 mia. kr. er den reelle stramning – et meget beskedent beløb sammenlignet med de gældende regler, alle siger er for slappe og har givet for lidt til staten – og en helt symbolsk betaling for at få videreført eneretten til mere end 80 pct. af de danske olieforekomster og få en kompensationsaftale, der binder regeringer og Folketing i de kommende 39 år.

Og disse symbolske 4 mia. kr. kan hurtigt forsvinde. Opdages der et skattehul, kan det med stor sandsynlighed ikke lappes. Det fremgik af Folketingets høring om aftalen og det efterfølgende åbne samråd, at et forsøg på at lukke et hul i f.eks. loven om kulbrinteskate, vil udløse et krav om kompensation, så hullet reelt ikke kan lukkes. Netop erfaringerne med den eksisterende kulbrinteskate, der viste sig at være stort set værdiløs, burde tilsige, at man ikke laver en aftale, der forhindrer lukning af skattehuller.

Domstolene er sat ud af kraft

Ikke alene er aftalen indgået uden på forhånd at inddrage Folketinget. Aftalen er også skruet sådan sammen, at tvister om aftalens indhold ikke kan indbringes for domstolene, men skal afgøres af en voldgift uden mulighed for at anke afgørelsen.

Flere eksperter har om kompensationsaftalen sagt, at den er meget svær at forstå. Det kan derfor siges med sikkerhed, at der vil opstå alvorlige fortolkningsproblemer, men med aftalen er det sikret, at fortolkningsproblemer ikke kan behandles ved de normale domstole. Afgørelsen af uenigheder skal overlades til voldgift, hvor »retsforhandlingerne« foregår bag lukkede døre, og hvor der ikke er mulighed for at anke afgørelsen.

Aftalen blokerer for miljøpolitik

Det er klokkeklart, at en række miljøtiltag forhindres af kompensationsaftalen. F.eks. svarer regeringen, at hvis kulbrintevirksomheder skal betale CO₂-afgift, som alle andre borgere og resten af erhvervslivet gør det, vil det udløse krav om kompensation.

Brug af afgifter til at minimere miljøproblemer i forbindelse med olieproduktion bliver også stoppet med aftalen. F.eks. vil et forsøg på at indføre en afgift for at minimere forurening med borslam og forurening af de store mængder vand, der bruges i forbindelse med olieudvinding, udløse en kompensation, da en sådan afgift naturligvis vil give et overskud, så længe der er en forurening, der skal nedbringes. Og bliver der et overskud til staten, skal A.P. Møller – Mærsk og DUC have pengene igen.

Energipolitisk lægger aftalen op til at øge indvindingen af olie og gas på kort sigt. Det er efter Enhedslistens mening ikke den rigtige strategi, hvis Energistyrelsens forudsigelser om de tilgængelige oliereservers omfang holder. En bedre strategi kunne være en langsommere ophentningstakt, der gav det danske samfund en længere periode med en større andel af selvforsyning med olie og dermed mere tid med stabile forhold til at omstille energiforsyningen i landet til en situation, hvor udbuddet af olie er begrænset, og hvor afhængighed af olie kan udgøre en stor økonomisk belastning for samfundet.

Statens merfortjeneste med aftalen er meget tvivlsom

Regeringen siger, at aftalen medfører en ekstra fortjeneste til staten sammenlignet med de gældende regler på 31 mia. kr. Det er i sig selv et beskedent beløb sammenlignet med de store værdier, der ligger i Nordsøens undergrund. Ved nærmere eftersyn er beløbet tilmed meget mindre, fordi de 21 mia. kr. henføres til en påstået merproduktion ved at lade A.P. Møller – Mærsk eneret fortsætte i yderligere 39 år. Kun 9,7 mia. kr. kan henføres til strammere skatteregler.

Regeringen begrundet den ekstra produktion af olie med, at ved at lade A.P. Møller – Mærsk fortsætte, vil der ske en mere hensigtsmæssig udvikling af investeringerne og produktionen sammenlignet med et forløb, hvor der kommer en ny operatør fra 2012. Naturligvis kan det medføre en mindre afbrydelse af produktionen ved et

skifte til en anden operatør, selv om det helt sikkert vil være til både A.P. Møller – Mærsk og DUC's og den nye operatørs fordel at indgå en aftale om en overtagelse, der sikrer en fortløbende produktion.

Regeringens hovedargument for, at produktionen vil blive mindre med en ny operatør, er, at DUC ikke vil investere så meget op til 2012. Regeringen mener, A.P. Møller – Mærsk og DUC vil begynde at lukke borer og uden at foretage de investeringer, der kan sikre en større udnyttelse af olien, hvis det ekstra udbytte først kommer efter 2012. Det er en påstand, der er mere præget af politik end af argumenter.

For det første strider påstanden om, at DUC vil investere mindre, mod regeringens påstand om, at olieselskaberne vil investere for at undgå at betale kulbrinteskate.

For det andet kan A.P. Møller – Mærsk og DUC indgå en aftale med staten eller den nye koncessionshaver om overtagelse af de investeringer, der foretages op til 2012. Når der efter regeringens mening er over 20 mia. kr. at tjene på det, vil en sådan aftale naturligvis blive indgået.

For det tredje giver lovgivningen mulighed for at styre produktionen. Undergrundslovens § 10 siger, at »efterforskning og indvinding skal finde sted på en forsvarlig og hensigtsmæssig måde og således, at spild af råstoffer undgås«. A.P. Møller – Mærsk og DUC må således ikke suge olien op på en sådan måde, at en del, der ellers kunne indvindes, går til spilde. Og i samme lovs § 15, stk. 2, står: »Såfremt hensynet til en forsvarlig og hensigtsmæssig indvinding taler herfor eller tungtvejende samfundsmæssige hensyn nødvendiggør dette, kan energiministeren foretage ændringer af godkendte indvindingsplaner og regulere indvindingen.«

Der er således mulighed for at gribe ind og sikre en produktion, der langsigtet giver det optimale udbytte. Regeringen svarer da også Folketinget, at den forventer, at bevillingshaverne lever op til lovgivningens krav, jf. B 7 – svar på spm. 113, og anfører, at overtrædelse af undergrundsloven samt påbud eller vilkår kan indebære »bøde- eller fængselsstraf, ligesom økonomi- og erhvervsministeren kan tilbagekalde en tilladelse«, jf. B 7 – svar på spm. 116.

Hvis disse bestemmelser ikke er nok til at sikre en regulering, der er optimal, må det konstateres, at en opgave som forsvarlig udnyttelse af olie-

ressourcerne ikke kan overlades til private. Stramningen af skattereglerne, der vurderes til 9,7 mia. kr., er meget lidt, når det sættes i forhold til et årligt tab i disse år på ca. 5 mia. kr., hvis de danske regler skulle være på linje med de norske.

Desuden hører det med i vurderingen,

- at aftalen sænker marginalskatten på indtjeningen i Nordsøen. Det vil sige, at med stigende oliepriser kan de gamle regler vise sig at give en større fortjeneste end aftalen, særlig hvis kulbrinteskatten revideres, så den kommer til at virke efter hensigten (hvilket kan gøres nu og under alle omstændigheder ville ske efter 2012, hvis ikke aftalen om forlængelse bliver godkendt),
- at regeringen fraskriver samfundet muligheden for at hæve beskatningen, hvis der bliver brug for det af den ene eller den anden grund,
- at aftalen blokerer for miljøtiltag eller gør dem økonomisk dyrere for samfundet.

Der er således intet belæg for at kalde aftalen for en økonomisk god aftale.

Sænkes selskabsskatten, vokser DUC's overskud

De seneste års erfaring viser, at skattekonkurrencen mellem landene presser selskabsskatten ned i de enkelte lande. Argumentet er, at når andre lande sætter selskabsskatten ned, må vi følge med, for ellers flytter virksomhederne til udlandet. Dette argument kan diskuteres, men det holder under ingen omstændigheder med hensyn til olieindvindingen i den danske undergrund: Den kan pr. definition ikke flyttes ud af landet. Derfor burde det i aftalen stå, at enhver nedsættelse af selskabsskatten modsvares af en tilsvarende forhøjelse af kulbrinteskatten eller lignende. Men aftalens kompensationsbestemmelse betyder, at DUC's beskatning skal sænkes, så statens forholdsmæssige andel af olieindtægterne bliver mindre, hvis virksomhederne på land får en skatteletelse via en nedsættelse af selskabsskatten.

Der står i aftalen, at hvis en nedsættelse af selskabsskatten finansieres fuldt ud af erhvervslivet selv, så skal DUC acceptere f.eks. en forhøjelse af kulbrinteskatten, men i virkelighedens verden står det klart, at selskabsskatten vil blive sat ned i løbet af de kommende år, og at der vil blive tale om en reel skattelempelse for erhvervslivet. Derfor kan det siges med sikkerhed, at statens andel af olieindtægterne bliver mindre end det, regeringen hævder i argumentationen for aftalen.

Kulbrinteskatten duer ikke, siger regeringen

Regeringen bruger megen energi på at sige, at kulbrinteskatten ikke virker. Det har venstrefløjen sagt i årevis. Der er mindst to store problemer: For det første er kulbrintefradraget på 250 pct. alt for højt. Den størrelse gør, at samfundet mere end betaler alle investeringerne, men som beregningerne viser, vil kulbrinteskatten trods alt indbringe et væsentligt milliardbeløb i de kommende år – på trods af kulbrintefradraget. Men her peger regeringen på det andet problem: Fradraget er så stort, at virksomhederne kan investere sig ud af kulbrinteskatten, altså investere mere end nødvendigt for at opnå en given produktion.

Da alle investeringer forud skal godkendes af myndighederne, og da investeringer, der kun har skattetænkning som formål, kan underkendes, burde myndighederne kunne stoppe en sådan omgåelse af kulbrinteskatten. Hvis ikke, er der klart tale om et skattehul, som der bør sættes ind over for.

Regeringen erkender, at kulbrinteskatten kan laves om, uden at der indgås nogen aftale herom: »Jeg kan bekræfte, at et flertal i Folketinget her og nu kan vedtage en isoleret reduktion af kulbrintefradraget«, siger skatteministeren i L 62 – svar på spm. 65.

I stedet for at bruge den dårlige kulbrintelov som argument for at lave en aftale, der rækker 39 år frem, kunne regeringen blot tage initiativ til at ændre loven, så den virker efter den oprindelige hensigt, og få stoppet for skattetænkning.

Transfer pricing – de kan unddrage sig akkurat som Coca Cola og McDonald's

De kan slippe, ligesom McDonald's og de andre multinationale i årevis er sluppet for at betale skat eller har betalt alt for lidt.

Skatteministeriets eget udvalg pegede allerede for 2 år siden på det ønskelige i at skærpe lovgivningen om transfer pricing og den mulighed, parterne i DUC ville have for at undgå eller få reduceret kulbrinteskatten ved at flytte kulbrinteindkomster over i selskaber, der kun er underlagt almindelig selskabsskat. Først da pressen satte fokus på dette hul, har ministeren taget initiativ til at lukke det, men der er fortsat huller.

Hele mekanismen i lovgivningen mod transfer pricing går ud på at sikre, at transaktioner mellem forbundne selskaber sker til markedspriser

og ikke til over- eller underpriser, så der reelt flyttes penge fra ét selskab til et andet med henblik på at spare skat. Problemet er bare, at det i mange tilfælde er svært at kontrollere, hvad der er markedsprisen. Akkurat som det er svært at konstatere en markedspris på Nescafé og den sirup, der indgår i produktionen af Coca Cola – hvilket givet er årsagen til, at Nestlé og Coca Cola ikke eller kun sjældent betaler skat – så er det svært at kontrollere prisen på de ydelser, DUC køber af forbundne selskaber som f.eks. Mærsk Olie og Gas A/S. Myndighederne har ikke en reel chance for at dokumentere, at en pris for knowhow, f.eks. om, hvordan man borer vandret, eller for specialiseret udstyr er sat for højt. Dermed kan olieindkomst flyttes ud af kulbrinteselskabet og dermed væk fra kulbrintebeskatning. En anden metode er at flytte udgifter ind i kulbrintevirksomheden, f.eks. uddannelse af personale, der senere skal arbejde i en anden forbunden virksomhed. På den måde opnås et ekstra fradrag, nemlig fradraget i kulbrintebeskatningen, så udgiften ikke bare giver et skattefradrag på 30 pct., men på over 70 pct.

Trods mange spørgsmål til skatteministeren er der ikke kommet nogen løsning på disse problemer.

Man kan desuden spørge, om der er andre huller, som vi endnu ikke har opdaget. Og hvis ovennævnte hul og eventuelle nye huller først lukkes efter, at Nordsøaftalen er godkendt, vil en sådan lovgivning udløse compensation. Økonomi- og erhvervsministeren siger i B 7 – svar på spm. 10: »Hvis der eksempelvis besluttes yderligere at stramme kulbrinteskatten, vil det gælde for alle – også for DUC-selskaberne. Men DUC-selskaberne vil kunne opnå compensation i henhold til aftalen herom«.

Skattehullet, de ikke vil lukke

I lyset af de aktuelle skatteskandaler, bl.a. det skattehul, TDC benytter, har statsministeren lovet at lukke ethvert skattehul, lige så snart det opdages. Trods flere spørgsmål fra Folketinget har det ikke været muligt at få en klar udtalelse om, hvorvidt hullet i kulbrinteskatten vil blive lukket. Der henvises til, at problemet løses med aftalen med A.P. Møller – Mærsk og DUC gennem nedsættelsen af kulbrintefradraget.

Ud over at nedsættelsen af kulbrintefradraget – som nævnt ovenfor – ikke løser alle problemer,

er der fortsat 25 selskaber i den danske del af Nordsøen, der stadig har gavn af det store fradrag, fordi ændringen af kulbrinteskatten kun gælder A.P. Møller – Mærsk og DUC. Det har ikke været muligt at få et klart svar på, om en sådan ændring vil komme, eller om lukningen af dette hul er omfattet af regeringens skattestop og hullet dermed skal forblive åbent. Regeringen siger, den vil forhandle med de andre selskaber, men i givet fald vil en lukning af hullet komme til at koste en pris i en sådan aftale – som det allerede er sket med hensyn til A.P. Møller – Mærsk og DUC.

Aftalen betyder under alle omstændigheder et højere afkast til DUC

Ved vurderingen af olieselskabernes fortjeneste ser man på den risikopræmie, selskaberne opnår. Risikopræmien er den del af fortjenesten, der ligger ud over den, man risikofrit kan opnå ved f.eks. at investere i en statsobligation, altså en betaling for den risiko, selskabet løber ved at gennemføre en given investering.

Det er vurderingen i det notat, regeringen har lavet: »Rentabilitetsanalyser af olie- og gasaktiviteterne i den danske del af Nordsøen«, jf. B 7 – bilag 2, at dansk industri i almindelighed får en risikopræmie på 5 pct. Præmien svinger mellem forskellige brancher, og en analyse af en række virksomheder inden for oliebranchen tyder på en risikopræmie på 60 pct. af den gennemsnitlige, svarende til en risikopræmie på 3 pct. Oliebranchen er altså ikke så risikabel som andre brancher.

Økonomiministeren skrev i sin redegørelse til Folketinget vedrørende Nordsøen side 5: »I dag har man langt højere kendskab til ressourcerne i den danske del af Nordsøen, end da eneretsbevillingen blev tildelt i 1962, hvilket taler for en lavere risikopræmie til de involverede selskaber i fremtiden.« Det er helt korrekt, men den indgåede aftale indbærer blot det modsatte: Risikopræmien vil stige.

I økonomi- og erhvervsministerens svar på B 7 – spm. 90 står, at »oliebranchen for perioden 1962-2003 i gennemsnit (har) haft et krav til risikopræmien svarende til ca. 3 pct. DUC's historiske risikopræmie har i perioden ligget på ca. 5 pct. og således ca. 2 procentpoint over det gennemsnitlige krav til risikopræmien i oliebranchen.«

DUC's risikopræmie har frem til i dag været næsten den dobbelte af oliebranchens gennemsnit. Og da risikoen i dag er betydelig mindre end i 1962 og årene efter, bør den accepterede risikopræmie, som ministeren selv er inde på, forventes at falde. Men regeringens aftale med A.P. Møller – Mærsk medfører, at risikopræmien stiger, nemlig til ca. 7 pct. for perioden 2004-2042, jf. L 62 – svar på spm. 32.

Fra allerede at ligge langt over den gennemsnitlige risikopræmie i olieindustrien viser regeringens egne beregninger af konsekvenserne af den indgåede aftale, at risikopræmien vil stige fra 5 til 7 pct. – stik imod det, regeringen har sagt den vil tilstræbe.

Denne åbenlyse modsætning er ministeren netop blevet opmærksom på. Derfor er der nu udsendt et manipuleret regnestykke. I stedet for at se på hele den foregående periode (1962-2003) vil økonomi- og erhvervsministeren nu bruge perioden 1983-2003 som sammenligningsgrundlag, jf. B 7 – svar på spm. 106. Uden i øvrigt at fremlægge forudsætningerne for denne beregning sættes risikopræmien til ca. 8 pct. – hvorefter det ønskede fald kan konstateres.

Dette er ikke mindre end en manipulation. Regeringen vil altså ikke medtage den periode, hvor der virkelig var en risiko, i bedømmelsen af størrelsen af en rimelig risikopræmie. Men – for at være lidt ironisk – det svarer til, at man nu accepterer en endnu højere risikopræmie for perioden frem til 2042, hvor den største risiko er, at der kommer mere olie end forudset.

På samme måde manipuleres der med skøn over den gennemsnitlige forrentning for perioden 2004-2042. Udgangspunktet for disse beregninger er den såkaldte terminalværdi eller den aktivmasse, DUC har bogført ultimo 2003. Jo større terminalværdi, jo lavere bliver forrentningen målt i procent. Og selv om DUC's aktivmasse forventes bogført til 30 mia. kr. med udgangen af 2003, siger regeringen, at aktivmassen er det dobbelte af det bogførte. Denne fordobling har den effekt, at beregningerne af det årlige afkast for DUC i årene 2004-2042 kommer ned på et niveau, som regeringen mener at kunne forsvare: et afkast på 9-10 pct. ud over inflationen. Hvis regeringen havde holdt sig til det, DUC selv bogfører aktivmassen til, var resultatet blevet en gennemsnitlig årlig forrentning (efter inflation og skat) på ca. 28 pct., jf. B 7 – svar på spm. 96.

Regeringens underkendelse af DUC's regnskab, når det gælder den bogførte værdi af aktiverne, bygger desuden på en fejlagtig antagelse: »Hertil kommer, at værdien af aktiverne naturligvis må ses i forhold til, hvilken forventet fremtidig indtjening de kan generere«, jf. »Samfundsøkonomien i aftalen«, jf. B 7 – bilag 130 side 15. Det betyder, at jo mere indtjeningen stiger, jo højere skal man værdisætte investeringen i startåret, hvorefter den beregnede forrentning bliver lavere. Det er naturligvis noget sludder at lave en forudsætning, hvorefter en stigende indtjening giver en faldende forrentning. Har man ikke et bedre tal, må man holde sig til den bogførte værdi i det regnskab, der i henhold til loven skal være retvisende. Men gør man det, får regeringen et resultat, den ikke kan lide. Derfor de mange krumspring.

A.P. Møller – Mærsk vil gerne betale mere, end regeringen kræver

A.P. Møller – Mærsk har netop fået en licens til at bore efter olie i den norske del af Nordsøen. Sammen med Hydro er der undertegnet en licens i et område lige nord for den danske del af Nordsøen. Der er tale om et felt med en geologisk struktur, der er meget lig den, der er i det danske område 30-50 km sydligere. Aftalen er indgået, selv om der ikke er nogen garanti for, at der er olie (i modsætning til den danske koncession, hvor olien for længst er konstateret og allerede udnyttet), og selv om den norske beskatning er skrapere end den, der er aftalt mellem regeringen og A.P. Møller – Mærsk.

Det kan heraf konkluderes, at A.P. Møller – Mærsk er parat til at acceptere vilkår, der er betydelig ringere end dem, den danske regering har været villig til at give A.P. Møller – Mærsk.

Vismændenes betragtninger

De økonomiske vismænd har gennem flere år talt for, at staten skulle have en større andel af indtægterne fra Nordsøen.

I den seneste redegørelse, »Dansk Økonomi – Efterår 2003« siger vismændene om aftalen, at det er »uafklaret, om aftalen indebærer en balanceret deling af det økonomiske overskud af olie- og gasreserverne mellem A.P. Møller – Mærsk A/S og samfundet« (redegørelsen side 100). Også efter mange spørgsmål og svar i Folketinget fastholder overvismand Torben M. Andersen

kritikken: »Der er stillet mange spørgsmål og kommet mange bidrag. Men der mangler en sammenfatning og oversigt. Uden det er det vanskeligt for politikere at få et overblik og vide, om aftalen er en god idé.« (Jyllands-Posten den 3. december 2003).

Denne påpegnings af manglende mulighed for at vurdere aftalen har fået økonomi- og erhvervsministeren til at lave en sammenfatning: »Samfundsøkonomien i aftalen mellem A.P. Møller – Mærsk og staten om forlængelsen af eneretsbevillingen i Nordsøen«, jf. B 7 – bilag 130. Sammenfatningen bringer dog ikke mere klarhed, tværtimod tilføjer den manipulation af beregningen af risikopræmien, som nævnt ovenfor.

Ny skandale på vej

Lige siden 1960'erne har aftalerne om Nordsøolien været meget omdiskuterede, og selv regeringen indrømmer, at samfundet hidtil har fået en alt for lille andel af værdierne. Hele oliesagen har frem til i dag været en lang skandale. Den aftale, der nu foreligger, giver garanti for, at skandalen fortsætter.

Regeringen afviser kritikken af aftalen med, at hvis indtjeningen stiger, vil statens indtægter også stige. Det er korrekt, men marginalbeskatningen er mindre efter aftalen end efter de gældende regler. Derfor vil samfundet få for lille en andel, hvis indtjeningen stiger meget. Modsat vil A.P. Møller – Mærsk og DUC få en stærkt stigende indtjening, hvilket der ikke er nogen grund til. A.P. Møller – Mærsk og DUC er i forvejen sikret både fuld dækning for alle omkostninger, et overskud, der svarer til den rente, man kan få på en såkaldt sikker investering, og en risikopræmie oveni som alle andre. De bliver rigeligt honoreret for arbejdet med at hente olien op og skal ikke have mere, bare fordi samfundsudviklingen får værdien af olien til at stige. Olien tilhører fortsat samfundet, og med aftalen vil A.P. Møller – Mærsk og DUC få en urimelig særstilling i forhold til andre virksomheder. Hvis samfundsudviklingen medfører stigende overskud inden for andre brancher, vil konkurrencen få flere virksomheder til at gå ind i denne branche. Men A.P. Møller – Mærsk og DUC-selskaberne får en eneret, der befrier dem fra den almindelige konkurrence, og kan dermed sikre sig en overnormal profit, der ikke kan opnås på områder, hvor der er konkurrence.

Der er en række faktorer, der kan få fortjenesten til at eksplodere: Meget tyder på et snarligt fald i den globale olieproduktion. De seneste prognoser peger på et fald om 10-20 år, jf. Politiken den 5. december 2003, altså før halvdelen er gået af det åremål, aftalen løber over. Der vil også komme stigende priser, hvis der bliver mere uro i Mellemøsten.

Fortjenesten vil også vokse, hvis der igen gøres nye betydelige fund. Selv om man officielt mente, at nu var det meste af olien fundet, fandt man for få år siden det næststørste oliefelt i den danske del af Nordsøen, Halfdan, der blev sat i produktion i 1999. Endelig vil fortjenesten vokse, hvis indvindingsprocenten fortsat vil stige, som den har gjort hidtil, fra at man kunne indvinde ca. 5 pct. af den fundne olie til i dag over 20 pct.

Der er naturligvis stor usikkerhed om udviklingen, når man ser små 40 år frem, men ét er sikkert med aftalen; Hvis fortjenesten på olien eksploderer, medfører aftalen, at staten ikke må øge den statslige andel af denne fortjeneste – helt i modsætning til de gældende regler og i modstrid med det, vi ser i vores nabolande, hvor skatteprocenterne er sat op, når indtjeningen er steget mere end forventet.

Først løber de med vores olie, og så beder de os om at rydde op

Staten får efter 2012 en andel af DUC på 20 pct., fremhæver regeringen, mens den glemmer, at i 2012 ville 100 pct. af olien være samfundets, hvis ikke regeringen havde lavet en aftale om forlængelse af A.P. Møller – Mærsk's eneret.

Ejerandelen på 20 pct. betyder, at staten skal betale 20 pct. af udgifterne til oprydningen på de felter, der er tømt. Denne udgift skulle ellers betales af A.P. Møller – Mærsk og DUC alene, da der i den gældende aftale står, at selskaberne skal rydde op efter sig.

Desuden sker der med aftalen en ændring af skattereglerne: Mens der produceres, kan alle driftsudgifter trækkes fra, men når der ikke er flere indtægter, er der i sagens natur heller ikke noget at trække udgifterne fra i. Derfor skulle selskaberne lægge til side, mens indtægterne strømmede ind (og det skulle de nok have råd til med den alt for lempelige beskatning). Nu tilbyder staten at udbetale den skattefordel, oprydningen ville have medført, hvis ikke feltet var tømt.

Det er en dobbelt hån: Først får samfundet en alt for ringe andel af værdierne, mens olien pumpes op. Når så felterne er tømt, får vi lov til at betale en stor andel af udgifterne til oprydningen.

Alternativer til aftalen

Her og nu, fra 2004 til 2012, hvor alt tyder på, at vi får de største fortjenester på olien og gassen, kan samfundet bare skærpe beskatningen, det vil ikke stride mod nogen aftale. Det indrømmer selv regeringen, men den afviser at gøre det.

Fra 2012 tilfalder alle rettigheder igen staten. Desuden har staten efter de gældende regler ret til at overtage alt produktionsudstyret, hvilket givet kan gøres billigt, da udstyret for længst er nedskrevet, og da alternativet er, at A.P. Møller – Mærsk og DUC for egen regning skal fjerne udstyret.

Samfundet kunne selv stå for produktionen med DONG som basis, eventuelt i samarbejde med andre selskaber, der har særlig ekspertise. DONG er allerede olieproducent i Nordsøen. DONG fungerer som operatør – det selskab, der har ansvaret for produktionen. Det gælder f.eks. på oliefeltet Siri. Og fra kun at være aktiv i den danske del af Nordsøen har DONG nu også mange aktiviteter i andre dele af Nordsøen.

DONG er absolut kompetent. I en sammenligning mellem 21 olieselskaber i Nordsøen i 2001 blev DONG målt til at ligge helt i top, når det angik, hvor mange meter der bores om dagen, og helt i top, hvad angår at gøre det billigt. Også hvad angår sikkerhed, har DONG klaret sig godt.

Kilde: Berlingske Tidende den 13. september 2002.

DONG er ekspert i at udnytte felter, hvor der er relativt lidt olie tilbage; netop den kompetence der i stigende grad bliver brug for i den danske del af Nordsøen.

Hvis det i disse privatiseringstider ikke er muligt at samle flertal for en sådan løsning, kan olien sendes i udbud. Med udsigten til en fortjeneste på et par hundrede mia. kr. efter skat og omkostninger vil der nok være en del selskaber, der vil byde mere end de få milliarder, A.P. Møller – Mærsk og DUC i bedste fald kommer af med ifølge den indgåede aftale. Forslaget om udbud har regeringens egen Konkurrencestyrelse peget på som en god løsning (Konkurrenceudredning 2002 side 249), men også dette råd har regeringen valgt at sidde overhørig.

Når man læser regeringens redegørelser og svar, står det mere end tydeligt, at man ikke så meget som et sekund har overvejet et alternativ til at forlænge A.P. Møller – Mærskens eneret. I en sådan situation er det helt naturligt, at aftalen er blevet så dårlig for samfundet, som det er tilfældet.

Tjóðveldisflokkurinn, Inuit Ataqatigiit og Siunmut var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.

Kim Andersen (V) Ulrik Kragh (V) Lars Christian Lilleholt (V) Helga Moos (V)

Bodil Kornbek (KD) Aase D. Madsen (DF) fmd. Uno Larsson (DF) Helle Sjelle (KF)

Lars Barfoed (KF) Arne Toft (S) Erik Mortensen (S) Jan Trøjborg (S) Svend Auken (S)

Torben Hansen (S) Anne Grete Holmsgaard (SF) nfm. Martin Lidegaard (RV)

Keld Albrechtsen (EL)

Tjóðveldisflokkurinn, Inuit Ataqatigiit og Siunmut havde ikke medlemmer i udvalget.

Folketingets sammensætning

Venstre, Danmarks Liberale Parti (V)	55*	Enhedslisten (EL)	4
Socialdemokratiet (S)	52	Kristendemokraterne (KD)	4
Dansk Folkeparti (DF)	22	Tjóðveldisflokkurin (TF)	1
Det Konservative Folkeparti (KF)	16	Inuit Ataqatigiit (IA)	1
Socialistisk Folkeparti (SF)	12	Siumut (SIU)	1
Det Radikale Venstre (RV)	9	Uden for folketingsgrupperne (UFG)	2

* Heraf 1 medlem valgt på Færøerne

Oversigt over bilag vedrørende B 7

Bilagsnr.	Titel
1	Tidsplan for udvalgets behandling af beslutningsforslaget
2	Notat om rentabilitetsanalyser af olie- og gasaktiviteterne i den danske del af Nordsøen, fra økonomi- og erhvervsministeren
3	Spm. 1 om skøn over overskud i DUC's felter, til økonomi- og erhvervsministeren
4	Spm. 2 om »balancen« i kompensationsbestemmelsen, til økonomi- og erhvervsministeren Spm. 3, om Folketinget i forhold til kompensationsbestemmelsen vil kunne hæve beskatningen, til økonomi- og erhvervsministeren Spm. 4, om delvis kompensation vil være i strid med aftalen, til økonomi- og erhvervsministeren Spm. 5 om, hvor kompensationsbestemmelsen gælder, til økonomi- og erhvervsministeren Spm. 6 om sænkning af selskabsskatten i forhold til balancen i aftalen, til økonomi- og erhvervsministeren Spm. 7 om balance i aftalen ved at forhøje statens ejerandel til mere end 20 pct., til økonomi- og erhvervsministeren Spm. 8 om kompensation ved forhøjelse af selskabsskatten, til økonomi- og erhvervsministeren Spm. 9 om definition af »nettofordel«, til økonomi- og erhvervsministeren Spm. 10 om diskriminering gennem lovgivningen ved at øge beskatningen for øvrige bevillingshavere, men ikke for DUC, til økonomi- og erhvervsministeren Spm. 11 om særlovgivning for en bestemt bevillingshaver, til økonomi- og erhvervsministeren Spm. 12 om, hvor store uudnyttede afskrivninger ophævelsen af feltaftaler åbner mulighed for, til økonomi- og erhvervsministeren Spm. 13 om afskrivningsmuligheder uden den nye aftale, til økonomi- og erhvervsministeren Spm. 14 om skøn over yderligere investeringer frem til 2012 uden en forlængelse af aftalen, til økonomi- og erhvervsministeren Spm. 15 om, hvorledes ministeriet er kommet til den opfattelse, at resultatet vil blive en fordeling på ca. 40 pct. til bevillingshaverne og 60 pct. til staten, til økonomi- og erhvervsministeren Spm. 16, om staten må opgive udnyttelsen af visse forekomster, til økonomi- og erhvervsministeren Spm. 17, om vurdering skal ske for hver forekomst, boring og felt, eller om der kan anlægges en samlet vurdering, til økonomi- og erhvervsministeren Spm. 18 om, hvilke muligheder staten vil have for at pålægge bevillingshaverne at udnytte forekomster, til økonomi- og erhvervsministeren Spm. 19 om at ophæve rørledningsafgiften for andre producenter i Nordsøen, til økonomi- og erhvervsministeren Spm. 20 om eventuel genindførelse af rørledningsafgiften, til økonomi- og erhvervsministeren

Bilagsnr.	Titel
	Spm. 21 om, hvilken værdi forlængelsen af koncessionen forventes at have for DUC, til økonomi- og erhvervsministeren
	Spm. 22 om, hvorfor statens andel af overskuddet stiger over tid, selv om produktionen forventes at falde, til økonomi- og erhvervsministeren
	Spm. 23 om, hvilke investerings- og omkostningsforudsætninger Energistyrelsen lægger til grund i 3 opstillede scenarier, til økonomi- og erhvervsministeren
	Spm. 24 om, hvilken rentabilitet der forventes for DUC's investeringer, til økonomi- og erhvervsministeren
	Spm. 25 om følsomhedsberegninger på de eksisterende skatteregler, til økonomi- og erhvervsministeren
	Spm. 26 om produktionsforløb, der ligger til grund for tabel 5 i redegørelsen til Folketinget om Nordsøen, til økonomi- og erhvervsministeren
5	Spm. 27 om tabelopstilling vedrørende gældende aftale og lovgivning m.v., til økonomi- og erhvervsministeren
	Spm. 28 om tabel med oliepris samt tabel med DUC's overskud, til økonomi- og erhvervsministeren
	Spm. 29 om rækkevidden af klausulen, til økonomi- og erhvervsministeren
	Spm. 30 om, hvordan aftalen påvirker muligheden for at pålægge DUC en CO ₂ -kvote, til økonomi- og erhvervsministeren
	Spm. 31 om, hvor stor risiko staten påtager sig gennem sit ejerskab, til økonomi- og erhvervsministeren
	Spm. 32 om miljømæssige konsekvenser af aftalen, til økonomi- og erhvervsministeren
	Spm. 33 om forholdet mellem grundloven og de bestemmelser, der binder fremtidige Folketing, til økonomi- og erhvervsministeren
	Spm. 34 om kommentar til vurdering fra professor, dr. jur. Henrik Zahle, til økonomi- og erhvervsministeren
	Spm. 35 om, hvad det er, som DUC yder, der berettiger til ekstra indtjening til DUC, til økonomi- og erhvervsministeren
	Spm. 36 om, hvor stor andel af overskuddet på olie- og gasindvinding den norske og den hollandske stat modtager, til økonomi- og erhvervsministeren
6	Spm. 37 om, hvorledes staten vil varetage medejerskabet af DUC fra 2012, til økonomi- og erhvervsministeren
	Spm. 38 om at redegøre for forholdene omkring søledningerne, såfremt DONG sælges, til økonomi- og erhvervsministeren
	Spm. 39 om at redegøre for vilkår, beskatningsforhold m.v. for henholdsvis DUC-selskaberne og de øvrige selskaber med tilladelse til efterforskning og indvinding af olie og gas i den danske del af Nordsøen, til økonomi- og erhvervsministeren
7	Samrådsspm. A om at redegøre for udmøntningen af kompensationsbestemmelsen i aftalen med A.P. Møller – Mærsk, til økonomi- og erhvervsministeren
8	Spm. 40 om, hvilke beregninger og opgørelser der ligger til grund for oplysningen om, at DUC's overskud vil falde med 5,8 mia. kr. i 2004 som følge af aftalen, til økonomi- og erhvervsministeren
9	Svar på spm. S 423, S 424 og S 425 om aktindsigt i sagen om regeringens olieaftale med A.P. Møller – Mærsk, fra økonomi- og erhvervsministeren
10	Spm. 41 om fordele og ulemper, der er forbundet med, at staten efter 2012 får en ejerandel på 20 pct. i DUC, til økonomi- og erhvervsministeren

Bilagsnr.	Titel
11	<p>Spm. 42 om, hvilke forudsætninger der ligger til grund for de i redegørelsen til Folketinget vedrørende Nordsøen opgivne tal om, hvad regeringens nye aftale vil indbringe til staten, til økonomi- og erhvervsministeren</p> <p>Spm. 43 om, hvad kulbrintebeskatningen indbringer efter regeringens aftale, til økonomi- og erhvervsministeren</p> <p>Spm. 44 om en fortegnelse over DUC's fradragsmuligheder, til økonomi- og erhvervsministeren</p> <p>Spm. 45 om statens indtægter fra eneretsbevillingen af 1962, til økonomi- og erhvervsministeren</p> <p>Spm. 46 om scenarie over statens indtægt vist med forskellige olieprisniveauer, til økonomi- og erhvervsministeren</p> <p>Spm. 47 om statens indtægt, hvis eneretsbevillingens vilkår fortsatte i perioden 2013-2042 med forskellige korrektioner, til økonomi- og erhvervsministeren</p> <p>Spm. 48 om scenarie over statens indtægt vist med forskellige olieprisniveauer, til økonomi- og erhvervsministeren</p> <p>Spm. 49 om, hvilke indtægter staten vil få fra 2013 til 2042, såfremt eneretsbevillingen af 1962 ikke forlænges, til økonomi- og erhvervsministeren</p> <p>Spm. 50 om beregning af overskud til fordeling mellem staten og DUC, til økonomi- og erhvervsministeren</p> <p>Spm. 51, om en kommende kompensationsbestemmelse vil udelukke en særlig skatteforhøjelse for DUC, til økonomi- og erhvervsministeren</p>
12	<p>Spm. 52 om vilkårene for operatøren efter 2012, til økonomi- og erhvervsministeren</p> <p>Spm. 53 om den grundlæggende antagelse for beregningerne i tabel 7 i redegørelsen til Folketinget om Nordsøen, til økonomi- og erhvervsministeren</p> <p>Spm. 54 om en sammenligning mellem regeringens aftale med A.P. Møller – Mærsk og et alternativ, hvor en ny operatør overtager i 2012, til økonomi- og erhvervsministeren</p> <p>Spm. 55 om statens muligheder for at regulere olie- og gasproduktionen i Nordsøen, til økonomi- og erhvervsministeren</p> <p>Spm. 56 om oversendelse af formulering i gældende koncessioner vedrørende konsekvensen af eventuelle ændringer af beskatning, til økonomi- og erhvervsministeren</p> <p>Spm. 57 om sammenligning mellem gældende regler og aftalen med A.P. Møller – Mærsk om betaling for oprydningen efter kulbrinteaktiviteter, for så vidt angår statens udgifter, til økonomi- og erhvervsministeren</p> <p>Spm. 58 om provenumæssige konsekvenser, hvis et kommende Folketing indfører strammere miljøregler vedrørende forurening fra boreslam, til økonomi- og erhvervsministeren</p> <p>Spm. 59 om, hvorfor statens andel af overskuddet er faldet de seneste år, til økonomi- og erhvervsministeren</p> <p>Spm. 60 om, hvad den gennemsnitlige fordeling af overskuddet vil være mellem DUC og staten, til økonomi- og erhvervsministeren</p> <p>Spm. 61 om kendskab til andre lande, der har aftalt en klausul som den foreslåede i afsnit VI, til økonomi- og erhvervsministeren</p> <p>Spm. 62 om DUC-selskabernes forventede fremtidige afkast, til økonomi- og erhvervsministeren</p>
13	<p>Spm. 63 om størrelsen af risikopræmien, til økonomi- og erhvervsministeren</p> <p>Spm. 64 om modregning i risikopræmien, til økonomi- og erhvervsministeren</p> <p>Spm. 65 om fastsættelse af terminalværdien, til økonomi- og erhvervsministeren</p> <p>Spm. 66 om den beskatningsmodel, som blev foreslået af Kulbrintebeskatningsudvalget, til økonomi- og erhvervsministeren</p>

Bilagsnr.	Titel
14	Spm. 67 om udlevering af materiale, som er lagt til grund for ministeriets beregninger, til økonomi- og erhvervsministeren Spm. 68 om, hvilke danske og udenlandske eksperter ministeriet har benyttet i forbindelse med aftalerne om olieindvinding i Nordsøen, til økonomi- og erhvervsministeren
15	Svar på spm. 1 om skøn over overskud i DUC's felter, fra økonomi- og erhvervsministeren
16	Svar på spm. 2 om »balancen« i kompensationsbestemmelsen, fra økonomi- og erhvervsministeren Svar på spm. 3, om Folketinget i forhold til kompensationsbestemmelsen vil kunne hæve beskatningen, fra økonomi- og erhvervsministeren Svar på spm. 4, om delvis kompensation vil være i strid med aftalen, fra økonomi- og erhvervsministeren Svar på spm. 5 om, hvor kompensationsbestemmelsen gælder, fra økonomi- og erhvervsministeren Svar på spm. 6 om sænkning af selskabsskatten i forhold til balancen i aftalen, fra økonomi- og erhvervsministeren Svar på spm. 7 om balance i aftalen ved at forhøje statens ejerandel til mere end 20 pct., fra økonomi- og erhvervsministeren Svar på spm. 8 om kompensation ved forhøjelse af selskabsskatten, fra økonomi- og erhvervsministeren Svar på spm. 9 om definition af »nettofordel«, fra økonomi- og erhvervsministeren Svar på spm. 10 om diskriminering gennem lovgivningen ved at øge beskatningen for øvrige bevillingshavere, men ikke for DUC, fra økonomi- og erhvervsministeren
17	Svar på spm. 11 om særlovgivning for en bestemt bevillingshaver, fra økonomi- og erhvervsministeren Svar på spm. 12 om, hvor store uudnyttede afskrivninger ophævelsen af feltaftaler åbner mulighed for, fra økonomi- og erhvervsministeren Svar på spm. 13 om afskrivningsmuligheder uden den nye aftale, fra økonomi- og erhvervsministeren Svar på spm. 14 om skøn over yderligere investeringer frem til 2012 uden en forlængelse af aftalen, fra økonomi- og erhvervsministeren Svar på spm. 15 om, hvorledes ministeriet er kommet til den opfattelse, at resultatet vil blive en fordeling på ca. 40 pct. til bevillingshavere og 60 pct. til staten, fra økonomi- og erhvervsministeren Svar på spm. 16, om staten må opgive udnyttelsen af visse forekomster, fra økonomi- og erhvervsministeren Svar på spm. 17, om vurdering skal ske for hver forekomst, boring og felt, eller om der kan anlægges en samlet vurdering, fra økonomi- og erhvervsministeren Svar på spm. 18 om, hvilke muligheder staten vil have for at pålægge bevillingshavere at udnytte forekomster, fra økonomi- og erhvervsministeren Svar på spm. 19 om at ophæve rørledningsafgiften for andre producenter i Nordsøen, fra økonomi- og erhvervsministeren Svar på spm. 20 om eventuel genindførelse af rørledningsafgiften, fra økonomi- og erhvervsministeren Svar på spm. 21 om, hvilken værdi forlængelsen af koncessionen forventes at have for DUC, fra økonomi- og erhvervsministeren Svar på spm. 22 om, hvorfor statens andel af overskuddet stiger over tid, selv om produktionen forventes at falde, fra økonomi- og erhvervsministeren

Bilagsnr.	Titel
	Svar på spm. 23 om, hvilke investerings- og omkostningsforudsætninger Energistyrelsen lægger til grund i 3 opstillede scenarier, fra økonomi- og erhvervsministeren
	Svar på spm. 24 om, hvilken rentabilitet der forventes for DUC's investeringer, fra økonomi- og erhvervsministeren
	Svar på spm. 25 om følsomhedsberegninger på de eksisterende skatteregler, fra økonomi- og erhvervsministeren
	Svar på spm. 26 om produktionsforløb, der ligger til grund for tabel 5 i redegørelsen til Folketinget om Nordsøen, fra økonomi- og erhvervsministeren
18	Svar på spm. 27 om tabelopstilling vedrørende gældende aftale og lovgivning m.v., fra økonomi- og erhvervsministeren
19	Aftale om kompensation efter afsnit VI i aftale af 29/9-03 mellem økonomi- og erhvervsministeren og bevillingshaverne i henhold til eneretsbevilling af 8/7-62, fra økonomi- og erhvervsministeren
20	Notits fra Justitsministeriet om forholdet mellem grundloven og kompensationsbestemmelsen i aftalen af 29/09-03 mellem økonomi- og erhvervsministeren og bevillingshaverne i henhold til eneretsbevilling af 8/7-62, fra økonomi- og erhvervsministeren
21	Svar på spm. 28 om tabel med oliepris samt tabel med DUC's overskud, fra økonomi- og erhvervsministeren
	Svar på spm. 29 om rækkevidden af klausulen, fra økonomi- og erhvervsministeren
	Svar på spm. 30 om, hvordan aftalen påvirker muligheden for at pålægge DUC en CO ₂ -kvote, fra økonomi- og erhvervsministeren
	Svar på spm. 31 om, hvor stor risiko staten påtager sig gennem sit ejerskab, fra økonomi- og erhvervsministeren
	Svar på spm. 32 om miljømæssige konsekvenser af aftalen, fra økonomi- og erhvervsministeren
	Svar på spm. 33 om forholdet mellem grundloven og de bestemmelser, der binder fremtidige Folketing, fra økonomi- og erhvervsministeren
	Svar på spm. 34 om kommentar til vurdering fra professor, dr. jur. Henrik Zahle, fra økonomi- og erhvervsministeren
	Svar på spm. 35 om, hvad det er, som DUC yder, der berettiger til ekstra indtjening til DUC, fra økonomi- og erhvervsministeren
	Svar på spm. 36 om, hvor stor andel af overskuddet på olie- og gas-indvinding den norske og den hollandske stat modtager, fra økonomi- og erhvervsministeren
22	Svar på spm. 37 om, hvorledes staten vil varetage medejerskabet i DUC fra 2012, fra økonomi- og erhvervsministeren
	Svar på spm. 38 om at redegøre for forholdene omkring søledningerne, såfremt DONG sælges, fra økonomi- og erhvervsministeren
	Svar på spm. 39 om at redegøre for vilkår, beskatningsforhold m.v. for henholdsvis DUC-selskaberne og de øvrige selskaber med tilladelse til efterforskning og indvinding af olie og gas i den danske del af Nordsøen, fra økonomi- og erhvervsministeren
23	Svar på spm. 40 om, hvilke beregninger og opgørelser der ligger til grund for oplysningen om, at DUC's overskud vil falde med 5,8 mia. kr. i 2004 som følge af aftalen, fra økonomi- og erhvervsministeren
24	Kopi SAU: Høringssvar og notits vedrørende L 62, fra skatteministeren
25	Revideret tidsplan for udvalgets behandling af beslutningsforslaget
26	1. udkast til betænkning
27	Kopi SAU: Tidsplan for udvalgets behandling af lovforslaget
28	Kopi SAU: Supplerende høringssvar, fra skatteministeren

Bilagsnr.	Titel
29	Kopi SAU: Spm. 1 om de fremtidige koncessionsvilkår som følge af koncessionsforlængelsen, til skatteministeren Kopi SAU: Spm. 2, om regeringen i sine beregninger forudsætter, at et eventuelt udbud bliver vundet af en anden end nuværende bevillingshaver, til skatteministeren Kopi SAU: Spm. 3 om, hvorfor regeringen i sine forudsætninger lægger til grund, at et eventuelt udbud først skal foretages i 2012, til skatteministeren Kopi SAU: Spm. 4 om, at regeringen skal sikre, at staten får en større andel af værdierne i forbindelse med udnyttelsen af olie- og gasressourcerne i Nordsøen, til skatteministeren Kopi SAU: Spm. 5, om ministeren anser en overnormal profit på 59 mia. kr. frem til 2012 efter afholdelse af alle omkostninger ved udvindingen for rimelig, til skatteministeren Kopi SAU: Spm. 6, om ministeren kan bekræfte, at regeringen forudsætter mindre afkast for bevillingstageren og staten frem til 2012, til skatteministeren Kopi SAU: Spm. 7 om, i hvilket omfang den nuværende bevillingshaver vil opnå betaling for de eksisterende anlæg, til skatteministeren Kopi SAU: Spm. 8, om der er andre lande, som har indgået kompensationsaftaler af lignende karakter, til skatteministeren Kopi SAU: Spm. 9, om aftalen er retligt bindende for alle fremtidige regeringer og Folketinget i de kommende 39 år, til skatteministeren Kopi SAU: Spm. 10 om en beregning af det samlede beløb i kompensation, som staten maksimalt kan risikere at betale frem til 2042, til skatteministeren Kopi SAU: Spm. 11, om ændringer i lovgivningen vil medføre en øget kulbrinteskate for bevillingshaveren, til skatteministeren Kopi SAU: Spm. 12 om § 3 i fortolkningsaftalen om kompensation, til skatteministeren Kopi SAU: Spm. 13, om der findes nogen begrænsning i aftalen om, hvornår bevillingshaveren kan forlange kompensation eller indbringelse af sagen for en voldgiftsret, til skatteministeren Kopi SAU: Spm. 14 om, hvori statens rettigheder og fordele i kompensationsaftalen består, til skatteministeren Kopi SAU: Spm. 15 om grundlovsproblemet med kompensationsaftalen, til skatteministeren
30	Svar på spm. 63 om størrelsen af risikopræmien, fra økonomi- og erhvervsministeren Svar på spm. 64 om modregning i risikopræmien, fra økonomi- og erhvervsministeren
31	Svar på spm. 67 om udlevering af materiale, som er lagt til grund for ministeriets beregninger, fra økonomi- og erhvervsministeren
32	Oplæg fra Keld Albrechtsen (EL) til en eventuel høring om aftalen mellem økonomi- og erhvervsministeren og A.P. Møller – Mærsk
33	Svar på spm. 42 om, hvilke forudsætninger der ligger til grund for de i redegørelsen til Folketinget vedrørende Nordsøen opgivne tal om, hvad regeringens nye aftale vil indbringe til staten, fra økonomi- og erhvervsministeren Svar på spm. 43 om, hvad kulbrintebeskatningen indbringer efter regeringens aftale, fra økonomi- og erhvervsministeren
34	Svar på spm. 55 om statens muligheder for at regulere olie- og gasproduktionen i Nordsøen, fra økonomi- og erhvervsministeren
35	Svar på spm. 57 om sammenligning mellem gældende regler og aftalen med A.P. Møller – Mærsk om betaling for oprydningen efter kulbrinteaktiviteter, for så vidt angår statens udgifter, fra økonomi- og erhvervsministeren

Bilagsnr.	Titel
36	Svar på spm. 60 om, hvad den gennemsnitlige fordeling af overskuddet vil være mellem DUC og staten, fra økonomi- og erhvervsministeren
37	Kopi SAU: Meddelelse om invitation til at deltage i samråd 19/11-03 med økonomi- og erhvervsministeren i Det Enerkipolitiske Udvalg
38	Svar på spm. 41 om fordele og ulemper, der er forbundet med, at staten efter 2012 får en ejerandel på 20 pct. i DUC, fra økonomi- og erhvervsministeren
39	Svar på spm. 68 om, hvilke danske og udenlandske eksperter ministeriet har benyttet ifm. aftalerne om olieindvinding i Nordsøen, fra økonomi- og erhvervsministeren
40	Svar på spm. 61 om kendskab til andre lande, der har aftalt en klausul som den foreslåede i afsnit VI, fra økonomi- og erhvervsministeren Svar på spm. 62 om DUC-selskabernes forventede fremtidige afkast, fra økonomi- og erhvervsministeren
41	Kopi SAU: Spm. 36, om der er tale om en neutral løsning ved afskaffelse af feltafgrænsningerne, til skatteministeren Kopi SAU: Spm. 37, om det risikeres, at der ydes kulbrintefradrag efter 2004 for tidligere investeringer, til skatteministeren Kopi SAU: Spm. 38, om den meget store forskel for året 2012 i svaret på spm. 14 også skyldes, at der er tale om forskellige perioder, til skatteministeren Kopi SAU: Spm. 39 om revurdering af svaret på spm. 21, hvor den samlede værdi for DUC frem til 2042 er angivet til 12 mia. kr., til skatteministeren Kopi SAU: Spm. 40, om det vil være i strid med regeringens skatkestop at lukke det åbenbare hul i loven, som påpeges af ministeren, til skatteministeren Kopi SAU: Spm. 41, om statsandelen i en række realistiske scenarier i perioder vil blive højere med den eksisterende beskatning m.v., til skatteministeren Kopi SAU: Spm. 42, om statens gevinst ved en forlængelse af bevillingen med øget gevinst til følge vil medføre en mergevinst for bevillingshaveren og DUC, til skatteministeren Kopi SAU: Spm. 43 om, hvorfor den samlede kompensation er aftalt til maksimalt at udgøre den nettofordel, som staten opnår ved aftalen af 29/12-03, til skatteministeren Kopi SAU: Spm. 44 om, hvordan »fiskalt sigte« fortolkes, til skatteministeren Kopi SAU: Spm. 45, om domstolene er bundet af tillægsaftalens § 4, når der skal udmåles erstatning, til skatteministeren Kopi SAU: Spm. 46 om, at tillægsaftalens § 4 er den afgørende begrundelse for, at Justitsministeriet ikke anser kompensationsaftalen for at være i strid med grundloven, til skatteministeren
42	Kopi SAU: Spm. 47 om en beregning af kulbrintefradrag på 30 pct. for investeringer fra 2004, til skatteministeren Kopi SAU: Spm. 48 om en nutidsværdiberegning med benyttelse af den historiske viden om inflation, rente m.v., til skatteministeren
43	Kopi SAU: Spm. 49, om det kan sikres, at staten ikke på noget tidspunkt i aftalens løbetid stilles ringere end forudsat ved aftalens indgåelse, til skatteministeren Kopi SAU: Spm. 50, om det reale indhold af aftalen er, at statens almindelige beskatningsret netop berøres af aftalen, til skatteministeren
44	Oplæg fra Kim Andersen (V), Helle Sjelle (KF) og Aase D. Madsen (DF) til en eventuel høring om de statsretlige aspekter af Nordsøaftalen

Bilagsnr.	Titel
45	Svar på spm. 58 om provenumæssige konsekvenser, hvis et kommende Folketing indfører strammere miljøregler vedrørende forurening fra boreslam, fra økonomi- og erhvervsministeren Svar på spm. 59 om, hvorfor statens andel af overskuddet er faldet de seneste år, fra økonomi- og erhvervsministeren
46	Svar på spm. 65 om fastsættelse af terminalværdien, fra økonomi- og erhvervsministeren
47	Oplæg fra Svend Auken (S) og Anne Grete Holmsgaard (SF) til en eventuel høring om de statsretlige og økonomiske aspekter af Nordsøaftalen
48	Revideret tidsplan for udvalgets behandling af beslutningsforslaget
49	Svar på spm. S 458 om, i hvilket omfang og til hvilke opgaver eksperter har været anvendt eller har ydet bidrag i forbindelse med redegørelsen til Folketinget vedrørende Nordsøen, fra økonomi- og erhvervsministeren
50	Spm. 69 om uddybning af Justitsministeriets notits og om tidligere eksempler på, at Folketinget afskæres fra at handle frit på skatteområdet i næsten 40 år, til økonomi- og erhvervsministeren Spm. 70 om kompensationsaftalens opgørelse af statens nettofordel ved aftalen, til økonomi- og erhvervsministeren Spm. 71 om at gøre rede for betingelserne for tilbagelevering efter den gældende og den nye aftale, til økonomi- og erhvervsministeren Spm. 72 om konsekvenserne for staten, hvis øvrige koncessionshavere vælger at blive omfattet af samme aftaler som A.P. Møller – Mærsk, til økonomi- og erhvervsministeren Spm. 73 om den politiske baggrund for, at kompensationsaftalen sikrer koncessionshaveren fordele, som måtte blive tildelt andre, til økonomi- og erhvervsministeren Spm. 74 om muligheden for at forfølge en voldgiftsafgørelse ved domstolene, til økonomi- og erhvervsministeren Spm. 75, om andre selskaber, som tilslutter sig vilkårene i aftalen med A.P. Møller – Mærsk, får en enslydende kompensationsaftale, til økonomi- og erhvervsministeren Spm. 76, om øvrige koncessionshavere i Nordsøen vil få mulighed for at opnå koncession uden staten som medejer, til økonomi- og erhvervsministeren Spm. 77 om at uddybe definitionen af indtjeningsbegrebet, til økonomi- og erhvervsministeren Spm. 78, om det er normal praksis at ansætte aktivernes værdi til det dobbelte af det bogførte, til økonomi- og erhvervsministeren Spm. 79, om ministeren er enig i konklusionen på professor Henrik Zahles udtalelse til Jyllands-Posten 2/10-03, til økonomi- og erhvervsministeren Spm. 80 om forskellen mellem grundlaget for forskellige beregninger af statens andel, til økonomi- og erhvervsministeren Spm. 81 om at sikre staten mulighed for at imødegå eventuelle urimeligheder (huller i loven), til økonomi- og erhvervsministeren
51	Svar på spm. 52 om vilkårene for operatøren efter 2012, fra økonomi- og erhvervsministeren Svar på spm. 53 om den grundlæggende antagelse for beregningerne i tabel 7 i redegørelsen til Folketinget om Nordsøen, fra økonomi- og erhvervsministeren Svar på spm. 54 om en sammenligning mellem regeringens aftale med A.P. Møller – Mærsk og et alternativ, hvor en ny operatør overtager i 2012, fra økonomi- og erhvervsministeren

Bilagsnr.	Titel
52	Kopi SAU: Spm. 58 om belysning af konsekvenserne og rækkevidden af § 2 og § 3 i kompensationsaftalen, til skatteministeren Kopi SAU: Spm. 59, om den særlige lønsumsafgift for den finansielle sektor er indført, fordi den finansielle sektor fik for store økonomiske fordele af nedsættelsen af selskabsskatten, til skatteministeren Kopi SAU: Spm. 60 om en bekræftelse af, at det ville være usandsynligt, at man i forbindelse med en sænkning af selskabsskatten gav retligt bindende løfter til den finansielle sektor om ikke at regulere lønsumsafgiften, til skatteministeren Kopi SAU: Spm. 61, om der samtidig med nedsættelse af den generelle selskabsskatteprocent sker en forhøjelse af lønsumsafgiften for den finansielle sektor, til skatteministeren Kopi SAU: Spm. 62, om en generel nedsættelse af selskabsskatteprocenten vil medføre, at den finansielle sektor bliver gidsel i overvejelser om en skatteomlægning med nedsættelse af selskabsskatteprocenten, til skatteministeren
53	Spm. 82 om en beregning af værdien af en aftale fra 2004 til 2042, der hviler på et forslag om 50 pct. af salgsværdien af olie- og gasproduktionen til staten og 50 pct. til bevillingshaveren, til økonomi- og erhvervsministeren
54	Spm. 83 om, hvilket beløb A.P. Møller – Mærsk får fra DUC i sin egenskab af operatør på felterne i Nordsøen, til økonomi- og erhvervsministeren Spm. 84 om, hvilke konkrete beløb der er regnet med i kompensationsaftalens opgørelse af statens nettofordel ved aftalen, til økonomi- og erhvervsministeren
55	Talepapir fra samrådsspm. A om at redegøre for udmøntningen af kompensationsbestemmelsen i aftalen med A.P. Møller – Mærsk, fra økonomi- og erhvervsministeren
56	Svar på spm. 44 om en fortegnelse over DUC's fradragsmuligheder, fra økonomi- og erhvervsministeren
57	Svar på spm. 49 om, hvilke indtægter staten vil få fra 2013 til 2042, såfremt eneretsbevillingen af 1962 ikke forlænges, fra økonomi- og erhvervsministeren Svar på spm. 50 om beregning af overskud til fordeling mellem staten og DUC, fra økonomi- og erhvervsministeren Svar på spm. 51, om en kommende kompensationsbestemmelse vil udelukke en særlig skatteforhøjelse for DUC, fra økonomi- og erhvervsministeren
58	Svar på spm. 56 om oversendelse af formulering i gældende koncessioner vedrørende konsekvensen af eventuelle ændringer af beskatning, fra økonomi- og erhvervsministeren
59	Svar på spm. 45 om statens indtægter fra eneretsbevillingen af 1962, fra økonomi- og erhvervsministeren Svar på spm. 46 om scenarie over statens indtægt vist med forskellige olieprisniveauer, fra økonomi- og erhvervsministeren Svar på spm. 47 om statens indtægt, hvis eneretsbevillingens vilkår fortsatte i perioden 2013-2042 med forskellige korrektioner, fra økonomi- og erhvervsministeren Svar på spm. 48 om scenarie over statens indtægt vist med forskellige olieprisniveauer, fra økonomi- og erhvervsministeren
60	Svar på spm. 66 om beskatningsmodel, som blev foreslået af Kulbrintebeskatningsudvalget, fra økonomi- og erhvervsministeren
61	Spm. 85 om følsomhedsberegning over fordelingen af overskuddet mellem staten og DUC ved en nedsættelse af selskabsskatten, til økonomi- og erhvervsministeren Spm. 86 om, hvad der menes med sætningen »hvor en tilsvarende situation har foreligget« i svaret på spm. 61, til økonomi- og erhvervsministeren

Bilagsnr.	Titel
	Spm. 87 om, hvorfor ændringerne i kulbrintebeskatningen, fjernelsen af feltafgrænsningen og ændringerne vedrørende oprydningen ikke indgår i opgørelsen af statens »nettofordele«, til økonomi- og erhvervsministeren
	Spm. 88 om, hvordan svar på spm. 9 om nettofordele skal forstås, til økonomi- og erhvervsministeren
	Spm. 89 om beregning af compensation, hvis kulbrinteskatten pr. 1/1-05 hæves fra 52 pct. til 70 pct., til økonomi- og erhvervsministeren
	Spm. 90 om, hvad »lidt over, hvad der normalt forventes i branchen« anslås til i procent og i kroner, til økonomi- og erhvervsministeren
	Spm. 91, om DUC vil øge sin produktion i de felter, der er omfattet af eneretsbevillingen, inden 2012, til økonomi- og erhvervsministeren
	Spm. 92 om, hvor meget der kan forventes at være tilbage efter 2042 i middel og højt scenarie som følge af den langsommere indvinding m.v., til økonomi- og erhvervsministeren
	Spm. 93 om driftsomkostning pr. m ³ , jf. tabel V, med og uden en aftale, til økonomi- og erhvervsministeren
	Spm. 94, om regulering efter undergrundslovens § 15 kan udløse compensation, til økonomi- og erhvervsministeren
	Spm. 95 om, hvad ændringerne omtalt i svaret på spm. 57 betyder i 2003-kroner, til økonomi- og erhvervsministeren
	Spm. 96 om den nominelle forrentning efter skat, hvis værdien af aktiverne sættes til 30 mia. kr., således som de er opgjort i DUC's regnskaber, til økonomi- og erhvervsministeren
	Spm. 97 om sammenstilling af fordelingen mellem stat og DUC i årene 2013-2042 under forskellige forudsætninger, til økonomi- og erhvervsministeren
	Spm. 98 om besvarelse, hvis ordene »gældende aftale« i svar på spm. 27 forstås som »gældende lovgivning«, til økonomi- og erhvervsministeren
	Spm. 99 om motivation for et selskab til at vælge at komme ind under aftalens vilkår, og om selskabet også vil være omfattet af kompensationsbestemmelsen, til økonomi- og erhvervsministeren
	Spm. 100 om statens manglende mulighed for at øge den procentvise beskatning af ressourcerenten de kommende 39 år, til økonomi- og erhvervsministeren
	Spm. 101 om, hvordan værdien af de samlede feltunderskud kan være 8 mia. kr. både med og uden ophævelse af feltafgrænsningen, til økonomi- og erhvervsministeren
	Spm. 102, om undergrundslovens § 15 kan sikre en regulering af produktionen, så der ikke sker varigt tab ved operatørskifte, til økonomi- og erhvervsministeren
	Spm. 103 om skønnet over værdien i svaret på spm. 21 sammenholdt med svaret på spm. 28, til økonomi- og erhvervsministeren
	Spm. 104, om DUC har foretaget investeringer med det formål at investere sig ud af kulbrinteskatten, til økonomi- og erhvervsministeren
	Spm. 105 om størrelsen af en økonomisk fordel af den nye skatteregel vedrørende fjernelsesomkostningerne, hvis alle bevillingshavere udnytter den nye regel, til økonomi- og erhvervsministeren
62	Kopi SAU: Svar på spm. 45, om domstolene er bundet af tillægsaftalens § 4, når der skal udmåles erstatning, fra skatteministeren
	Kopi SAU: Svar på spm. 46 om, at tillægsaftalens § 4 er den afgørende begrundelse for, at Justitsministeriet ikke anser kompensationsaftalen for at være i strid med grundloven, fra skatteministeren

Bilagsnr.	Titel
63	<p>Kopi SAU: Svar på spm. 1 om de fremtidige koncessionsvilkår som følge af koncessionsforlængelsen, fra skatteministeren</p> <p>Kopi SAU: Svar på spm. 2, om regeringen i sine beregninger forudsætter, at et eventuelt udbud bliver vundet af en anden end nuværende bevillingshaver, fra skatteministeren</p> <p>Kopi SAU: Svar på spm. 3 om, hvorfor regeringen i sine forudsætninger lægger til grund, at et eventuelt udbud først skal foretages i 2012, fra skatteministeren</p> <p>Kopi SAU: Svar på spm. 4 om, at regeringen skal sikre, at staten får en større andel af værdierne i forbindelse med udnyttelsen af olie- og gasressourcerne i Nordsøen, fra skatteministeren</p> <p>Kopi SAU: Svar på spm. 5, om ministeren anser en overnormal profit på 59 mia. kr. frem til 2012 efter afholdelse af alle omkostninger ved udvindingen for rimelig, fra skatteministeren</p> <p>Kopi SAU: Svar på spm. 6, om ministeren kan bekræfte, at regeringen forudsætter mindre afkast for bevillingstageren og staten frem til 2012, fra skatteministeren</p> <p>Kopi SAU: Svar på spm. 7 om, i hvilket omfang den nuværende bevillingshaver vil opnå betaling for de eksisterende anlæg, fra skatteministeren</p> <p>Kopi SAU: Svar på spm. 8, om der er andre lande, som har indgået kompensationsaftaler af lignende karakter, fra skatteministeren</p> <p>Kopi SAU: Svar på spm. 9, om aftalen er retligt bindende for alle fremtidige regeringer og Folketinget i de kommende 39 år, fra skatteministeren</p> <p>Kopi SAU: Svar på spm. 10 om en beregning af det samlede beløb i kompensation, som staten maksimalt kan risikere at betale frem til 2042, fra skatteministeren</p> <p>Kopi SAU: Svar på spm. 11, om ændringer i lovgivningen vil medføre en øget kulbrinteskate for bevillingshaveren, fra skatteministeren</p> <p>Kopi SAU: Svar på spm. 12 om § 3 i fortolkningsaftalen om kompensation, fra skatteministeren</p> <p>Kopi SAU: Svar på spm. 13, om der findes nogen begrænsning i aftalen om, hvornår bevillingshaveren kan forlange kompensation eller indbringelse af sagen for en voldgiftsret, fra skatteministeren</p> <p>Kopi SAU: Svar på spm. 14 om, hvori statens rettigheder og fordele i kompensationsaftalen består, fra skatteministeren</p> <p>Kopi SAU: Svar på spm. 15 om grundlovsproblemet med kompensationsaftalen, fra skatteministeren</p>
64	<p>Kopi SAU: Svar på spm. 16, om ministeren er citeret korrekt i artiklen »Bendtsen ligger ud efter S« fra Jyllands-Posten 12/11-03, fra skatteministeren</p> <p>Kopi SAU: Svar på spm. 17, om A.P. Møller – Mærsk forventes at foretage uhenigtsmæssige investeringer for at få store kulbrintefradrag, fra skatteministeren</p> <p>Kopi SAU: Svar på spm. 18, om Mærsk Olie og Gas vil overinvestere for at undgå beskatning, fra skatteministeren</p> <p>Kopi SAU: Svar på spm. 19 om omfanget af uhenigtsmæssige investeringer, som A.P. Møller – Mærsk og DUC i scenariet vil foretage for at få store kulbrintefradrag, fra skatteministeren</p> <p>Kopi SAU: Svar på spm. 20, om ministeren er enig i beregningerne i tabel 1 og 2 i bemærkningerne til lovforslaget, fra skatteministeren</p> <p>Kopi SAU: Svar på spm. 21 om, hvor stor en del af merprovenuet ved aftalen der skyldes ændrede og strammere skatteregler, fra skatteministeren</p> <p>Kopi SAU: Svar på spm. 22 om, hvorfor det i beregningen af statens provenu er forudsat, at Mærsk Olie og Gas ikke fortsætter som operatør efter 2012, fra skatteministeren</p>

Bilagsnr.	Titel
	Kopi SAU: Svar på spm. 23, om ministeren er enig i beregningen af merprovenu ved det i aftalen forudsatte produktionsbeløb i basisscenariet, fra skatteministeren
	Kopi SAU: Svar på spm. 24, om staten kan give en koncessionsforlængelse frem til 2042 til A.P. Møller – Mærsk med virkning fra 2004 uden udbud, fra skatteministeren
	Kopi SAU: Svar på spm. 25, om ministeren er enig i, at betragtningerne i basisscenariet ikke er realistiske og konsistente, fra skatteministeren
	Kopi SAU: Svar på spm. 26 om sandsynligheden for, at A.P. Møller – Mærsk og DUC vil fortsætte efter 2012, hvis man fortsatte med de gældende regler frem til 2042, fra skatteministeren
	Kopi SAU: Svar på spm. 27, om det er mere sandsynligt i basisscenariet at antage, at A.P. Møller – Mærsk og DUC fortsætter fra 2012 til 2042 end at antage, at A.P. Møller – Mærsk og DUC ikke fortsætter, fra skatteministeren
	Kopi SAU: Svar på spm. 28, om det er mere realistisk i basisscenariet at antage, at man med virkning fra 2004 giver koncessionsforlængelse til A.P. Møller – Mærsk og DUC, fra skatteministeren
	Kopi SAU: Svar på spm. 29 om udarbejdelse af ny tabel, hvor der både anvendes beregninger efter gældende regler og efter aftalens regler efter det i lovforslaget forudsatte produktionsbeløb, fra skatteministeren
	Kopi SAU: Svar på spm. 30 om statens alternativer vedr. ændring af beskatnings- og koncessionsvilkår til at indgå en aftale, fra skatteministeren
	Kopi SAU: Svar på spm. 31 om nødvendigheden af at kende Nordsøaftalens fordelagtighed samt statens forskellige alternativer til at indgå aftalen, fra skatteministeren
	Kopi SAU: Svar på spm. 32 om DUC-selskabernes forventede fremtidige overnormale afkast, fra skatteministeren
	Kopi SAU: Svar på spm. 33, om aftalen om kompensation indebærer, at der skal tilbagebetales 5 mia. kr. til DUC, fra skatteministeren
	Kopi SAU: Svar på spm. 34 om kompensationsbestemmelsen, fra skatteministeren
	Kopi SAU: Svar på spm. 35, om kompensationsbestemmelsen indebærer en global opstramning af kulbrintebeskatningen, fra skatteministeren
65	Kopi SAU: Svar på spm. 49, om det kan sikres, at staten ikke på noget tidspunkt i aftalens løbetid stilles ringere end forudsat ved aftalens indgåelse, fra skatteministeren
	Kopi SAU: Svar på spm. 50, om det reale indhold af aftalen er, at statens almindelige beskatningsret netop berøres af aftalen, fra skatteministeren
66	Kopi SAU: Svar på spm. 36, om der er tale om en neutral løsning ved afskaffelse af feltafgrænsningerne, fra skatteministeren
	Kopi SAU: Svar på spm. 37, om det risikeres, at der ydes kulbrinteafdrag efter 2004 for tidligere investeringer, fra skatteministeren
	Kopi SAU: Svar på spm. 38, om den meget store forskel for året 2012 i svaret på spm. 14 også skyldes, at der er tale om forskellige perioder, fra skatteministeren
	Kopi SAU: Svar på spm. 39 om revurdering af svaret på spm. 21, hvor den samlede værdi for DUC frem til 2042 er angivet til 12 mia. kr., fra skatteministeren
	Kopi SAU: Svar på spm. 40, om det vil være i strid med regeringens skattestop at lukke det åbenbare hul i loven, som påpeges af ministeren, fra skatteministeren
	Kopi SAU: Svar på spm. 41, om statsandelen i en række realistiske scenarier i perioder vil blive højere med den eksisterende beskatning m.v., fra skatteministeren
	Kopi SAU: Svar på spm. 42, om statens gevinst ved en forlængelse af bevillingen med øget gevinst til følge vil medføre en mergevinst for bevillingshaveren og DUC, fra skatteministeren

Bilagsnr.	Titel
	Kopi SAU: Svar på spm. 43 om, hvorfor den samlede kompensation er aftalt til maksimalt at udgøre den nettofordel, som staten opnår ved aftalen af 29/12-03, fra skatteministeren
	Kopi SAU: Svar på spm. 44 om, hvordan »fiskalt sigte« fortolkes, fra skatteministeren
67	Kopi SAU: Svar på spm. 47 om en beregning af kulbrintefradrag på 30 pct. for investeringer fra 2004, fra skatteministeren
	Kopi SAU: Svar på spm. 48 om en nutidsværdiberegning med benyttelse af den historiske viden om inflation, rente m.v., fra skatteministeren
68	Kopi SAU: Svar på spm. 51 om opgørelse over godkendte investeringer efter gældende regler, som vil kunne fradrages i de kommende år, fra skatteministeren
69	Kopi SAU: Svar på spm. 56 om en løsning på fjernelsesproblematikken for selskaber, der ikke er omfattet af kapitel 3 A, fra skatteministeren
	Kopi SAU: Svar på spm. 57, om det ikke vil være hensigtsmæssigt at foretage en generel opdatering af kulbrinteskatteloven, fra skatteministeren
70	Brev til Skatteudvalget med invitation til høring 2/12-03 om de statsretlige aspekter af Nordsøaftalen
71	Svar på spm. 70 om kompensationsaftalens opgørelse af statens nettofordel ved aftalen, fra økonomi- og erhvervsministeren
	Svar på spm. 71 om at gøre rede for betingelserne for tilbagelevering efter den gældende og den nye aftale, fra økonomi- og erhvervsministeren
72	Svar på spm. 73 om den politiske baggrund for, at kompensationsaftalen sikrer koncessionshaveren fordele, som måtte blive tildelt andre, fra økonomi- og erhvervsministeren
73	Svar på spm. 75, om andre selskaber, som tilslutter sig vilkårene i aftalen med A.P. Møller – Mærsk, får en enslydende kompensationsaftale, fra økonomi- og erhvervsministeren
	Svar på spm. 76, om øvrige koncessionshavere i Nordsøen vil få mulighed for at opnå koncession uden staten som medejer, fra økonomi- og erhvervsministeren
	Svar på spm. 77 om at uddybe definitionen af indtjeningsbegrebet, fra økonomi- og erhvervsministeren
	Svar på spm. 78, om det er normal praksis at ansætte aktivernes værdi til det dobbelte af det bogførte, fra økonomi- og erhvervsministeren
	Svar på spm. 79, om ministeren er enig i konklusionen på professor Henrik Zahles udtalelse til Jyllands-Posten 2/10-03, fra økonomi- og erhvervsministeren
	Svar på spm. 80 om forskellen mellem grundlaget for forskellige beregninger af statens andel, fra økonomi- og erhvervsministeren
	Svar på spm. 81 om at sikre staten mulighed for at imødegå eventuelle urimeligheder (huller i loven), fra økonomi- og erhvervsministeren
74	Svar på spm. 85 om følsomhedsberegning over fordelingen af overskuddet mellem staten og DUC ved en nedsættelse af selskabsskatten, fra økonomi- og erhvervsministeren
	Svar på spm. 86 om, hvad der menes med sætningen »hvor en tilsvarende situation har foreligget« i svaret på spm. 61, fra økonomi- og erhvervsministeren
	Svar på spm. 87 om, hvorfor ændringerne i kulbrintebeskatningen, fjnelsen af feltafgrænsningen og ændringerne vedrørende oprydningen ikke indgår i opgørelsen af statens »nettofordele«, fra økonomi- og erhvervsministeren

Bilagsnr.	Titel
75	Svar på spm. 90 om, hvad »lidt over, hvad der normalt forventes i branchen« anslås til i procent og i kroner, fra økonomi- og erhvervsministeren Svar på spm. 91, om DUC vil øge sin produktion i de felter, der er omfattet af ene-retsbevillingen, inden 2012, fra økonomi- og erhvervsministeren Svar på spm. 92 om, hvor meget der kan forventes at være tilbage efter 2042 i middel og højt scenarie som følge af den langsommere indvinding m.v., fra økonomi- og erhvervsministeren Svar på spm. 93 om driftsomkostning pr. m ³ , jf. tabel V, med og uden en aftale, fra økonomi- og erhvervsministeren Svar på spm. 94, om regulering efter undergrundslovens § 15 kan udløse kompensation, fra økonomi- og erhvervsministeren Svar på spm. 95 om, hvad ændringerne omtalt i svaret på spm. 57 betyder i 2003-kroner, fra økonomi- og erhvervsministeren Svar på spm. 96 om den nominelle forrentning efter skat, hvis værdien af aktiverne sættes til 30 mia. kr., således som de er opgjort i DUC's regnskaber, fra økonomi- og erhvervsministeren
76	Svar på spm. 99 om motivation for et selskab til at vælge at komme ind under aftalens vilkår, og om selskabet også vil være omfattet af kompensationsbestemmelsen, fra økonomi- og erhvervsministeren
77	Svar på spm. 101 om, hvordan værdien af de samlede feltunderskud kan være 8 mia. kr. både med og uden ophævelse af feltafgrænsningen, fra økonomi- og erhvervsministeren Svar på spm. 102, om undergrundslovens § 15 kan sikre en regulering af produktionen, så der ikke sker varigt tab ved operatørskifte, fra økonomi- og erhvervsministeren Svar på spm. 103 om skønnet over værdien i svaret på spm. 21 sammenholdt med svaret på spm. 28, fra økonomi- og erhvervsministeren Svar på spm. 104, om DUC har foretaget investeringer med det formål at investere sig ud af kulbrinteskatten, fra økonomi- og erhvervsministeren Svar på spm. 105 om størrelsen af en økonomisk fordel af den nye skatteregel vedrørende fjernelsesomkostningerne, hvis alle bevillingshavere udnytter den nye regel, fra økonomi- og erhvervsministeren
78	Spm. 106 om ministerens kommentar til Vismandsrapportens bemærkninger om Nordsøaftalen, til økonomi- og erhvervsministeren
79	Revideret tidsplan for udvalgets behandling af beslutningsforslaget
80	Brev til Skatteudvalget om, at dato for høring er ændret til 9/12-03
81	Svar på spm. 72 om konsekvenserne for staten, hvis øvrige koncessionshavere vælger at blive omfattet af samme aftaler som A.P. Møller – Mærsk, fra økonomi- og erhvervsministeren
82	Svar på spm. 83 om, hvilket beløb A.P. Møller – Mærsk får fra DUC i sin egenskab af operatør på felterne i Nordsøen, fra økonomi- og erhvervsministeren
83	Svar på spm. 84 om, hvilke konkrete beløb der er regnet med i kompensationsaftalens opgørelse af statens nettofordel ved aftalen, fra økonomi- og erhvervsministeren
84	Svar på spm. 89 om beregning af kompensation, hvis kulbrinteskatten pr. 1/1-05 hæves fra 52 pct. til 70 pct., fra økonomi- og erhvervsministeren
85	Svar på spm. 97 om sammenstilling af fordelingen mellem staten og DUC i årene 2013-2042 under forskellige forudsætninger, fra økonomi- og erhvervsministeren
86	Svar på spm. 100 om statens manglende mulighed for at øge den procentvise beskatning af ressourcerenten de kommende 39 år, fra økonomi- og erhvervsministeren

Bilagsnr.	Titel
87	Orientering om artikel i Jyllands-Posten 2/12-03: »Skattehul i Nordsø-aftale« vedrørende transfer pricing, samt skatteministerens pressemeddelelse herom, fra økonomi- og erhvervsministeren
88	Svar på spm. 74 om muligheden for at forfølge en voldgiftsafgørelse ved domstolene, fra økonomi- og erhvervsministeren
89	Svar på spm. 82 om en beregning af værdien af en aftale fra 2004-2042, der hviler på et forslag om 50 pct. af salgsværdien af olie- og gasproduktionen til staten og 50 pct. til bevillingshaveren, fra økonomi- og erhvervsministeren
90	Svar på spm. 69 om uddybning af Justitsministeriets notits og om tidligere eksempler på, at Folketinget afskæres fra at handle frit på skatteområdet i næsten 40 år, fra økonomi- og erhvervsministeren
91	Svar på spm. 88 om, hvordan svar på spm. 9 om nettofordele skal forstås, fra økonomi- og erhvervsministeren
92	Svar på spm. 98 om besvarelse, hvis ordene »gældende aftale« i svar på spm. 27 forstås som »gældende lovgivning«, fra økonomi- og erhvervsministeren
93	Spm. 107 om hurtig og grundig besvarelse af Keld Albrechtsens (EL) åbne brev af 2/12-03 til skatteministeren og økonomi- og erhvervsministeren, til økonomi- og erhvervsministeren
94	Kopi SAU: Svar på spm. 45, om domstolene er bundet af tillægsaftalens § 4, når der skal udmåles erstatning, fra skatteministeren Kopi SAU: Svar på spm. 46 om, at tillægsaftalens § 4 er den afgørende begrundelse for, at Justitsministeriet ikke anser kompensationsaftalen for at være i strid med grundloven, fra skatteministeren
95	Kopi SAU: Svar på spm. 58 om belysning af konsekvenserne og rækkevidden af § 2 og § 3 i kompensationsaftalen, fra skatteministeren Kopi SAU: Svar på spm. 59, om den særlige lønsumsafgift for den finansielle sektor er indført, fordi den finansielle sektor fik for store økonomiske fordele af nedsættelsen af selskabsskatten, fra skatteministeren Kopi SAU: Svar på spm. 60 om en bekræftelse af, at det ville være usandsynligt, at man i forbindelse med en sænkning af selskabsskatten gav retligt bindende løfter til den finansielle sektor om ikke at regulere lønsumsafgiften, fra skatteministeren Kopi SAU: Svar på spm. 61, om der samtidig med nedsættelse af den generelle selskabsskatteprocent sker en forhøjelse af lønsumsafgiften for den finansielle sektor, fra skatteministeren Kopi SAU: Svar på spm. 62, om en generel nedsættelse af selskabsskatteprocenten vil medføre, at den finansielle sektor bliver gidsel i overvejelser om en skatteomlægning med nedsættelse af selskabsskatteprocenten, fra skatteministeren
96	Kopi SAU: Svar på spm. 52 om den reale forrentningsprocent 1962-2003 samt den forventede reale forrentningsprocent 2003-2042 m.v., fra skatteministeren Kopi SAU: Svar på spm. 53, om ministeren kan bekræfte, at den gennemsnitlige inflation var langt højere i 1962-2003, end det forventes fremover, fra skatteministeren Kopi SAU: Svar på spm. 54 om ændringerne i DUC's forrentning ved terminalværdier på 0, 30, 80 og 200 mia. kr., fra skatteministeren Kopi SAU: Svar på spm. 55 om DUC's forrentningsprocent for 1962-2042 både nominelt og reelt m.v., fra skatteministeren
97	Kopi SAU: Spm. 64 om at uddybe, hvordan man i tabel 4 er kommet frem til provenuet ved »gældende regler« (aftalescenariet), til skatteministeren Kopi SAU: Spm. 65 om, at en regering normalt vil gribe ind, når det konstateres, at en lov ikke virker efter hensigten, til skatteministeren

Bilagsnr.	Titel
	Kopi SAU: Spm. 66 om at bekræfte beregninger af kulbrinteskatten, til skatteministeren
	Kopi SAU: Spm. 67 om, hvor store overinvesteringer der skal til for at eliminere den anslåede kulbrinteskate på 25 mia. kr., til skatteministeren
	Kopi SAU: Spm. 68, om Energistyrelsen vil være i stand til at konstatere og dermed afvise overinvesteringer i en størrelsesorden, der skal til for at eliminere den beregnede kulbrinteskate, til skatteministeren
	Kopi SAU: Spm. 69 om en beregning af DUC's samlede overskud i perioden 2004-12, til skatteministeren
	Kopi SAU: Spm. 70 om, hvorfor det anslåede samlede kompensationsbeløb på 40 mia. kr. er større end 31 mia. kr. plus 9,7 mia. kr., til skatteministeren
	Kopi SAU: Spm. 71, om at staten som følge af krav om kompensation kan få et mindre provenu ud af aftalen sammenlignet med de gældende regler, til skatteministeren
	Kopi SAU: Spm. 72 om, hvad der menes med sætningen »Dette er kompensationen, hvis beskatningen først øges i 2042 eller senere«, til skatteministeren
98	Kopi SAU: Spm. 73 om kommentar til artikel fra Jyllands-Posten den 2/12-03: »Skattehul i Nordsø-aftalen«, til skatteministeren
	Kopi SAU: Spm. 74, om der er et alvorligt skattehul i forbindelse med aftalekomplekset vedrørende Nordsøaftalen, til skatteministeren
	Kopi SAU: Spm. 75, om ministeren er enig i, at der er en vis sandsynlighed for udnyttelse af skattelovgivningen i forbindelse med det beskrevne skattehul, til skatteministeren
	Kopi SAU: Spm. 76 om, hvordan dette skattehul er blevet opdaget, til skatteministeren
	Kopi SAU: Spm. 77, om ministeren havde mulighed for på et tidligere tidspunkt at have elimineret enhver risiko for skattehuller, til skatteministeren
	Kopi SAU: Spm. 78, om at Kulbrinteskatteudvalget i sin rapport af 1/10-01 netop påpegede transfer pricing-problestillingen i afsnittet »Transfer pricing/indkomstflytning«, til skatteministeren
	Kopi SAU: Spm. 79, om det er udtryk for »rettidig omhu«, at der først tages reel stilling til i forvejen kendte skattehuller/unddragelses-muligheder, når der sker henvendelse fra en avis herom, til skatteministeren
	Kopi SAU: Spm. 80 om, hvornår ministeren havde tænkt sig at orientere Skatteudvalget om beslutningen om at fremsætte det i Jyllands-Posten nævnte lovforslag, til skatteministeren
	Kopi SAU: Spm. 81, om det er en fair behandling af Skatteudvalget, at udvalget først skal høre om sagen gennem Jyllands-Posten, til skatteministeren
99	Kopi SAU: Spm. 82 om kommentar til Keld Albrechtsens åbne brev til skatteministeren og økonomi- og erhvervsministeren, til skatteministeren
100	Kopi SAU: Spm. 83 om ændringer i beskatningsforholdene i f.eks. Norge for de selskaber, som udvinder kulbrinte, til skatteministeren
	Kopi SAU: Spm. 84 om formuleringen »når tiden er inde til det« i besvarelsen af spm. 57, til skatteministeren
	Kopi SAU: Spm. 85, om der er taget højde for begge overgangsordninger om det uudnyttede kulbrintefradrag og 10 pct.-fradraget, til skatteministeren
	Kopi SAU: Spm. 86 om regeringens skattestop, og om det er forsvarligt at holde et skattehul åbent, til skatteministeren
	Kopi SAU: Spm. 87 om en udtalelse fra Energistyrelsen vedrørende skattebegrundede investeringer, til skatteministeren

Bilagsnr.	Titel
	Kopi SAU: Spm. 88, om staten og DUC tjener på den indgåede aftale, til skatteministerens
	Kopi SAU: Spm. 89, om loftet for kompensation til DUC overstiger statens samlede gevinst ved aftalen, til skatteministerens
	Kopi SAU: Spm. 90, om DUC vil kunne rejse krav om kompensation, til skatteministerens
	Kopi SAU: Spm. 91 om forståelse af kompensationsaftalens reelle indhold, til skatteministerens
	Kopi SAU: Spm. 92, om et kompensationsbeløb hos DUC vil være skattepligtigt, til skatteministerens
	Kopi SAU: Spm. 93 om regneeksempler, som viser konsekvenserne af kompensationsaftalen i forskellige scenarier, til skatteministerens
	Kopi SAU: Spm. 94 om en konkret og specifik besvarelse af de enkelte spørgsmål 12 a-d i bilag 50, til skatteministerens
	Kopi SAU: Spm. 95 om besvarelsen af spm. 15, til skatteministerens
	Kopi SAU: Spm. 96, om der i sammenligningsscenariet er forudsat den samme pris og kurs, til skatteministerens
	Kopi SAU: Spm. 97 om en konkret besvarelse af spm. 11, til skatteministerens
	Kopi SAU: Spm. 98, om kompensationsaftalens reelle virkning bliver at forhindre en forhøjelse af de specifikke skatter på DUC, til skatteministerens
101	Kopi SAU: Supplerende svar på spm. 10 om beregning af det samlede beløb i kompensation, som staten maksimalt kan risikere at betale frem til 2042, fra skatteministerens
102	Kopi SAU: Svar på spm. 63, om det ikke er et klart hul i skattelovgivningen, der bør lukkes, at der er mulighed for skattetænkning ved investeringer, der ikke har noget kommercielt formål, fra skatteministerens
103	Spm. 108 om at forklare, hvorfor modellen for statens nettofordele er skruet sammen, som den er, til økonomi- og erhvervsministerens Spm. 109 om gennemførelse af aftalen, før det af de økonomiske vismænd efterlyste overblik foreligger, til økonomi- og erhvervsministerens Spm. 110 om eksempler på risikopræmier i tilfælde, hvor et selskab har overtaget koncessionen på et område, hvor der allerede er fundet olie, til økonomi- og erhvervsministerens Spm. 111 om forståelse af svar på spm. 77, til økonomi- og erhvervsministerens Spm. 112, om DUC's aktiver under alle omstændigheder bliver betalt af staten, til økonomi- og erhvervsministerens Spm. 113 om forståelse af svar på spm. 102, til økonomi- og erhvervsministerens Spm. 114 om, hvad kulbrinteskatten skal hæves til, hvis det skal give provenu til staten efter kompensation til bevillingshaver, til økonomi- og erhvervsministerens Spm. 115 om udarbejdelse af tabel for statens provenu under forskellige forudsætninger, til økonomi- og erhvervsministerens Spm. 116 om, hvilke sanktionsmuligheder myndighederne har, hvis DUC eller andre operatører ikke overholder påbud givet efter undergrundsloven, til økonomi- og erhvervsministerens
104	Samrådsspm. B, om lukning af skattehul i tilknytning til Nordsøaftalen kan udløse krav om kompensation, til skatteministerens og til økonomi- og erhvervsministerens
105	Samrådsspm. C om ministerens kommentar til bemærkningerne om Nordsøaftalen i Vismændenes rapport, til økonomi- og erhvervsministerens
106	Samrådsspm. D om drøftelse af beslutningsforslaget og de svar, ministeren har givet udvalget, til økonomi- og erhvervsministerens

Bilagsnr.	Titel
107	Spm. 117, om kompensationsaftalens regelsæt bliver gældende for alle de andre selskaber, der har tilladelse til efterforskning og produktion af olie og gas, hvis disse ønsker det i forbindelse med selskabernes frivillige overgang til de vilkår, der ligger i aftalen, til økonomi- og erhvervsministeren
108	Program, pressemeddelelse og tilmeldingsblanket til høring om de statsretlige aspekter af Nordsøaftalen
109	Spm. 118 om konsekvenserne i henhold til den nye aftale, hvis staten pålægger olie- og gasproducenterne et årligt produktionsloft, til økonomi- og erhvervsministeren
110	Samrådsspm. E om at lade skattehul i den eksisterende kulbrinteskattelov stå åbent, til skatteministeren og til økonomi- og erhvervsministeren
111	Kopi SAU: Ændringsforslag til 2. behandling, fra skatteministeren
112	Kopi SAU: Svar på spm. 73 om kommentar til artikel fra Jyllands-Posten den 2/12-03: »Skattehul i Nordsø-aftalen«, fra skatteministeren Kopi SAU: Svar på spm. 74, om der er et alvorligt skattehul i forbindelse med aftalekomplekset vedrørende Nordsøaftalen, fra skatteministeren Kopi SAU: Svar på spm. 75, om ministeren er enig i, at der er en vis sandsynlighed for udnyttelse af skattelovgivningen i forbindelse med det beskrevne skattehul, fra skatteministeren Kopi SAU: Svar på spm. 76 om, hvordan dette skattehul er blevet opdaget, fra skatteministeren Kopi SAU: Svar på spm. 77, om ministeren havde mulighed for på et tidligere tidspunkt at have elimineret enhver risiko for skattehuller, fra skatteministeren Kopi SAU: Svar på spm. 78, om at Kulbrinteskatteudvalget i sin rapport af 1/10-01 netop påpegede transfer pricing-problemstillingen i afsnittet »Transfer pricing/indkomstflytning«, fra skatteministeren Kopi SAU: Svar på spm. 79, om det er udtryk for »rettidig omhu«, at der først tages reel stilling til i forvejen kendte skattehuller/und-dragelsesmuligheder, når der sker henvendelse fra en avis herom, fra skatteministeren Kopi SAU: Svar på spm. 80 om, hvornår ministeren havde tænkt sig at orientere Skatteudvalget om beslutningen om at fremsætte det i Jyllands-Posten nævnte lovforslag, fra skatteministeren Kopi SAU: Svar på spm. 81, om det er en fair behandling af Skatteudvalget, at udvalget først skal høre om sagen gennem Jyllands-Posten, fra skatteministeren
113	Svar på spm. 107 om hurtig og grundig besvarelse af Keld Albrechtsens (EL) åbne brev af 2/12-03 til skatteministeren og økonomi- og erhvervsministeren, fra økonomi- og erhvervsministeren
114	Svar på spm. 108 om at forklare, hvorfor modellen for statens nettofordele er skruet sammen, som den er, fra økonomi- og erhvervsministeren
115	Svar på spm. 117, om kompensationsaftalens regelsæt bliver gældende for alle de andre selskaber, der har tilladelse til efterforskning og produktion af olie og gas, hvis disse ønsker det i forbindelse med selskabernes frivillige overgang til de vilkår, der ligger i aftalen, fra økonomi- og erhvervsministeren
116	Svar på spm. 118 om konsekvenserne i henhold til den nye aftale, hvis staten pålægger olie- og gasproducenterne et årligt produktionsloft, fra økonomi- og erhvervsministeren
117	Svar på spm. 110 om eksempler på risikopræmier i tilfælde, hvor et selskab har overtaget koncessionen på et område, hvor der allerede er fundet olie, fra økonomi- og erhvervsministeren

Bilagsnr.	Titel
	Svar på spm. 111 om forståelse af svar på spm. 77, fra økonomi- og erhvervsministeren
	Svar på spm. 112, om DUC's aktiver under alle omstændigheder bliver betalt af staten, fra økonomi- og erhvervsministeren
	Svar på spm. 113 om forståelse af svar på spm. 102, fra økonomi- og erhvervsministeren
	Svar på spm. 114 om, hvad kulbrinteskatten skal hæves til, hvis det skal give provenu til staten efter kompensation til bevillingshaver, fra økonomi- og erhvervsministeren
	Svar på spm. 115 om udarbejdelse af tabel for statens provenu under forskellige forudsætninger, fra økonomi- og erhvervsministeren
	Svar på spm. 116 om, hvilke sanktionsmuligheder myndighederne har, hvis DUC eller andre operatører ikke overholder påbud givet efter undergrundsloven, fra økonomi- og erhvervsministeren
118	Kopi SAU: Svar på spm. 64 om at uddybe, hvordan man i tabel 4 er kommet frem til provenuet ved »gældende regler« (aftalescenariet), fra skatteministeren
	Kopi SAU: Svar på spm. 65 om, at en regering normalt vil gribe ind, når det konstateres, at en lov ikke virker efter hensigten, fra skatteministeren
	Kopi SAU: Svar på spm. 66 om at bekræfte beregninger af kulbrinteskatten, fra skatteministeren
	Kopi SAU: Svar på spm. 67 om, hvor store overinvesteringer der skal til for at eliminere den anslåede kulbrinteskate på 25 mia. kr., fra skatteministeren
	Kopi SAU: Svar på spm. 68, om Energistyrelsen vil være i stand til at konstatere og dermed afvise overinvesteringer i en størrelsesorden, der skal til for at eliminere den beregnede kulbrinteskate, fra skatteministeren
	Kopi SAU: Svar på spm. 69 om en beregning af DUC's samlede overskud i perioden 2004-12, fra skatteministeren
	Kopi SAU: Svar på spm. 70 om, hvorfor det anslåede samlede kompensationsbeløb på 40 mia. kr. er større end 31 mia. kr. plus 9,7 mia. kr., fra skatteministeren
	Kopi SAU: Svar på spm. 71, om at staten som følge af krav om kompensation kan få et mindre provenu ud af aftalen sammenlignet med de gældende regler, fra skatteministeren
	Kopi SAU: Svar på spm. 72 om, hvad der menes med sætningen »Dette er kompensationen, hvis beskatningen først øges i 2042 eller senere«, fra skatteministeren
119	Kopi SAU: Svar på spm. 82 om kommentar til Keld Albrechtsens åbne brev til skatteministeren og økonomi- og erhvervsministeren, fra skatteministeren
120	Kopi SAU: Svar på spm. 83 om ændringer i beskatningsforholdene i f.eks. Norge for de selskaber, som udvinder kulbrinte, fra skatteministeren
	Kopi SAU: Svar på spm. 84 om formuleringen »når tiden er inde til det« i besvarelsen af spm. 57, fra skatteministeren
	Kopi SAU: Svar på spm. 85, om der er taget højde for begge overgangsordninger om det uudnyttede kulbrintefradrag og 10 pct.-fradraget, fra skatteministeren
	Kopi SAU: Svar på spm. 86 om regeringens skattestop, og om det er forsvarligt at holde et skattehul åbent, fra skatteministeren
	Kopi SAU: Svar på spm. 87 om en udtalelse fra Energistyrelsen vedrørende skattebegrundede investeringer, fra skatteministeren
	Kopi SAU: Svar på spm. 88, om staten og DUC tjener på den indgåede aftale, fra skatteministeren
	Kopi SAU: Svar på spm. 89, om loftet for kompensation til DUC overstiger statens samlede gevinst ved aftalen, fra skatteministeren

Bilagsnr.	Titel
	Kopi SAU: Svar på spm. 90, om DUC vil kunne rejse krav om kompensation, fra skatteministeren
	Kopi SAU: Svar på spm. 91 om forståelse af kompensationsaftalens reelle indhold, fra skatteministeren
	Kopi SAU: Svar på spm. 92, om et kompensationsbeløb hos DUC vil være skattepligtigt, fra skatteministeren
	Kopi SAU: Svar på spm. 93 om regneeksempler, som viser konsekvenserne af kompensationsaftalen i forskellige scenarier, fra skatteministeren
	Kopi SAU: Svar på spm. 94 om en konkret og specifik besvarelse af de enkelte spørgsmål 12 a-d i bilag 50, fra skatteministeren
	Kopi SAU: Svar på spm. 96, om der i sammenligningssceneriet er forudsat den samme pris og kurs, fra skatteministeren
	Kopi SAU: Svar på spm. 97 om en konkret besvarelse af spm. 11, fra skatteministeren
	Kopi SAU: Svar på spm. 98, om kompensationsaftalens reelle virkning bliver at forhindre en forhøjelse af de specifikke skatter på DUC, fra skatteministeren
121	Kopi SAU: Svar på spm. 95 om besvarelsen af spm. 15, fra skatteministeren
122	Kopi SAU: Svar på spm. 99 om kontrol frem til 2003 med overholdelse af lovgivningen om transfer pricing, fra skatteministeren
	Kopi SAU: Svar på spm. 100, om udgifter, der er trukket fra i DUC's regnskab, vedrører ydelser købt af Shell eller andre partnere i DUC, fra skatteministeren
123	Kopi SAU: Svar på spm. 101 om, hvilke datterselskaber der leverer ydelser til DUC, fra skatteministeren
124	Notat om samfundsøkonomien i aftalen mellem A.P. Møller – Mærsk og staten om forlængelse af eneretsbevillingen i Nordsøen, fra økonomi- og erhvervsministeren
125	Svar på spm. 106 om ministerens kommentar til Vismandsrapportens bemærkninger om Nordsøaftalen, fra økonomi- og erhvervsministeren
126	Svar på spm. 109 om gennemførelse af aftalen, før det af de økonomiske vismænd efterlyste overblik foreligger, fra økonomi- og erhvervsministeren
127	Spm. 119 om en forøgelse af skatteprovenuet fra kulbrintevirksomheder som følge af indførelse af et generelt arbejdsgiverbidrag på 10 pct., til økonomi- og erhvervsministeren
	Spm. 120 om en forøgelse af skatteprovenuet fra kulbrintevirksomheder som følge af indførelse af et generelt arbejdsgiverbidrag på 5 pct. af kapitalafkastet, til økonomi- og erhvervsministeren
128	Kopi SAU: Meddelelse om, at betænkingsafgivelse over lovforslaget er udskudt
129	Kopi SAU: Svar på spm. 102 om opgørelse af statens nettofordel for øvrige koncessionshavere efter samme principper som for DUC m.v., fra skatteministeren
	Kopi SAU: Svar på spm. 103, om Mærsk Olie og Gas A/S alene bliver selskabsbeskattet af sit overskud med 30 pct., hvorimod skattebesparelsen er 73 pct. m.v., fra skatteministeren
130	Opdateret notat om samfundsøkonomien i aftalen mellem A.P. Møller – Mærsk og staten om forlængelse af eneretsbevillingen i Nordsøen, fra økonomi- og erhvervsministeren
131	2. udkast til betænkning
132	Kopi SAU: Spm. 104 om en bekræftelse på, at Kammeradvokaten kan tilslutte sig den fortolkning af kompensationsaftalen, som kommer til udtryk i besvarelsen af spørgsmål 12 b, til skatteministeren
	Kopi SAU: Spm. 105 om en uddybning af svaret på spm. 98, til skatteministeren

Bilagsnr.	Titel
133	Svar på spm. 119 om en forøgelse af skatteprovenuet fra kulbrintevirksomheder som følge af indførelse af et generelt arbejdsgiverbidrag på 10 pct., fra økonomi- og erhvervsministeren Svar på spm. 120 om en forøgelse af skatteprovenuet fra kulbrintevirksomheder som følge af indførelse af et generelt arbejdsgiverbidrag på 5 pct. af kapitalafkastet, fra økonomi- og erhvervsministeren
134	Spm. 121 om oversendelse af de beregninger, der ligger bag den i svaret på spm. 106 opgjorte risikopræmie for perioden 1982-2003 m.v., til økonomi- og erhvervsministeren Spm. 122 om beregninger for risikopræmien for 2004-2042 med en terminalværdi ultimo 2003 på 30 mia. kr., til økonomi- og erhvervsministeren Spm. 123 om opgørelse af risikopræmier med 30 mia. kr. henholdsvis 60 mia. kr. som terminalværdi for perioden fra 2004 til henholdsvis 2010, 2020 og 2030, til økonomi- og erhvervsministeren
135	Økonomi- og erhvervsministerens talepapir brugt ved besvarelsen af samrådsspørgsmål C, fra økonomi- og erhvervsministeren
136	Kopi SAU: Spm. 106 om uddybende spørgsmål om ændringsforslaget om værn mod kulbrintevirksomheders indkomstflytninger, til skatteministeren
137	Skatteministerens talepapir brugt ved besvarelsen af samrådsspørgsmål B og E, fra skatteministeren
138	Kopi SAU: Nye ændringsforslag, som erstatter tidligere fremsendte ændringsforslag, fra skatteministeren

Notat om rentabilitetsanalyser af olie- og gasaktiviteterne i den danske del af Nordsøen

Notatet er optrykt efter ønske fra S, SF og EL.

Den 16. oktober 2003

ØKONOMI- OG ERHVERVSMINISTERIET

Dette notat søger at belyse den historiske rentabilitet af olie- og gasaktiviteterne i den danske del af Nordsøen. Dvs. hvor stort et afkast Dansk Undergrunds Consortium (DUC) har opnået på investeringerne i Nordsøen. At beregne rentabiliteten er ikke nogen nem opgave, og det er i praksis forbundet med betydelige usikkerheder.

Hertil kommer, at regeringen i forhandlingerne med DUC ikke har set det som et selvstændigt formål at forringe rentabiliteten på investeringerne i Nordsøen. Beskatning, der direkte går efter at nedsætte afkastet, kan således ikke undgå at virke forvridende og dermed reducere den samfundsøkonomiske værdi af aktiverne i Nordsøen. I stedet har regeringen lagt vægt på:

- at aftalen giver en samfundsøkonomisk sund og robust løsning – dvs. et stabilt skattegrundlag i modsætning til de nuværende vilkår
- at staten får en betydelig større andel af det samlede overskud fra Eneretsbevillingen, end staten har opnået historisk

Set fra et samfundsøkonomisk synspunkt er den bedste model, at staten kan opnå en større stabil andel af det samlede overskud samtidig med, at det fortsat er attraktivt at indvinde olie og gas fra Nordsøen for selskaberne.

Med den indgåede aftale er der skabt bedre sammenhæng mellem de privat- og samfundsøkonomiske interesser, hvilket eliminerer forvridningstab og forøger den samlede værdi af olieindvindingen i Nordsøen.

Rentabilitetsanalyse

Der kan anvendes forskellige metoder til at udarbejde rentabilitetsanalyser. I dette notat er der

lavet en analyse af perioden fra 1962 til 2003. Denne analyse er baseret på regnskabsdata offentliggjort i rapporten fra Handelshøjskolen i København¹⁾, samt data fra Energistyrelsen.

Analyserne er alle baseret på nominelle størrelser, og er således ikke justeret for inflation.

Med udgangspunkt i Handelshøjskolens materiale er det muligt at udregne regnskabsbaserede nøgletal, der kan bidrage til at give en vurdering af, hvor rentabelt det har været for DUC at indvinde olie i perioden 1962 og til 2001. Og suppleret med tallene fra Energistyrelsen er det muligt at føre analysen frem til 2003.

I Handelshøjskolens rapport vurderes det imidlertid, at de traditionelle regnskabsmæssige afkastningsgrader er mindre egnede til at vurdere DUC's forrentning af sine aktiviteter. Det skyldes blandt andet, at aktiviteterne i Nordsøen er kendetegnet ved:

- Store variationer i investeringerne fra år til år.
- Der er ikke tale om et afsluttet projekt, eftersom koncessionen løber længere end til 2003.
- Der typisk vil være en vis tidsforskydning i forhold til, hvornår afkastet fra en given investering indfinder sig.

I tråd med rapporten fra Handelshøjskolen vurderes det tilsvarende, at de årlige regnskabsmæssige afkastningsgrader er uegnede som indikatorer for bedømmelse af rentabiliteten af aktiviteterne i Nordsøen.

Som alternativ til udregning af traditionelle nøgletal opgjort på årsbasis, er der i stedet foretaget en analyse på baggrund af de årlige pengestrømme.²⁾ På baggrund af disse pengestrømme er der fundet et gennemsnitligt afkast,

¹⁾ »Rentabilitetsanalyse af A. P. Møller-selskaberne i den danske del af Nordsøen i perioden 1962-2001« af Carsten Krogholt Hansen, Handelshøjskolen i København, 2003.

²⁾ Dvs. hvor mange penge, der går ind og ud af virksomheden.

der udtrykker, hvor stor en forrentning DUC har fået i gennemsnit over en given periode, når der tages udgangspunkt i kapitalstrømmene ud og ind af virksomheden.

Det gennemsnitlige afkast er beregnet på grundlag af de realiserede pengestrømme. Således er der indberegnet de investeringer, der er foretaget i forbindelse med opførelse af anlæg m.m. Derimod er der ikke medregnet investeringer i forsknings- og udviklingsaktiviteter for eksempelvis at forbedre indvindingsgraderne. Konsekvensen heraf er, at de samlede investeringer undervurderes.

De fleste investeringer er foretaget med henblik på et fremtidigt afkast. Det betyder, at der indgår investeringer, der vedrører fremtidige indtjening. For at tage højde for dette er værdien af aktivmassen i det følgende medtaget i be-

regningerne af det gennemsnitlige afkast for perioden. Denne værdi kaldes terminalværdien.

Terminalværdien repræsenterer værdien af DUC's aktiver ultimo 2003. At opgøre den faktiske værdi af DUC's investeringer er imidlertid forbundet med stor usikkerhed, eftersom værdien af dette materiel ikke kendes med sikkerhed for disse aktiver afhændes til anden side.

For at illustrere effekten af usikkerheden forbundet med fastsættelse af terminalværdien, er der fundet gennemsnitlige afkast for perioden 1962-2003 for forskellige terminalværdier.

Som det fremgår af tabel 1 neden for svinger den gennemsnitlige nominelle forrentning for perioden 1962-2003 mellem ca. 16 og 18 pct. for en terminalværdi i intervallet 20-80 mia. kr.

Tabel 1. Gennemsnitlige afkastgrader for perioden 1962-2003 for forskellige terminalværdier

Forudsat terminalværdi (mia. kr.)	Forventet gennemsnitligt afkast For perioden 1962-2003
20	16,7 pct.
30	16,9 pct.
45	17,2 pct.
60	17,4 pct.
80	17,7 pct.

Kilde: Egne beregninger

DUC's aktivmasse forventes at blive bogført til en værdi på ca. 30 mia. kr. ultimo 2003. Samtidig forventes de samlede investeringer ultimo 2003 at udgøre ca. 80 mia. kr. (2003-priser).

I de regnskabsmæssige opgørelser indgår ikke investeringer i forskning og udvikling. På samme måde indgår der heller ikke værdien af den knowhow om fx vandrette borer, som er udviklet samt de teknologiske fremskridt, der er foretaget i den sammenhæng. Hertil kommer, at værdien af aktiverne naturligvis må ses i forhold til, hvilken forventet fremtidig indtjening, de kan genere.

På den anden side er det også klart, at værdien af aktiverne næppe er lig den samlede værdi af foretagne investeringer. Således er en række investeringer af ældre dato og har derfor næppe samme værdi i dag. Værdien af aktiverne må

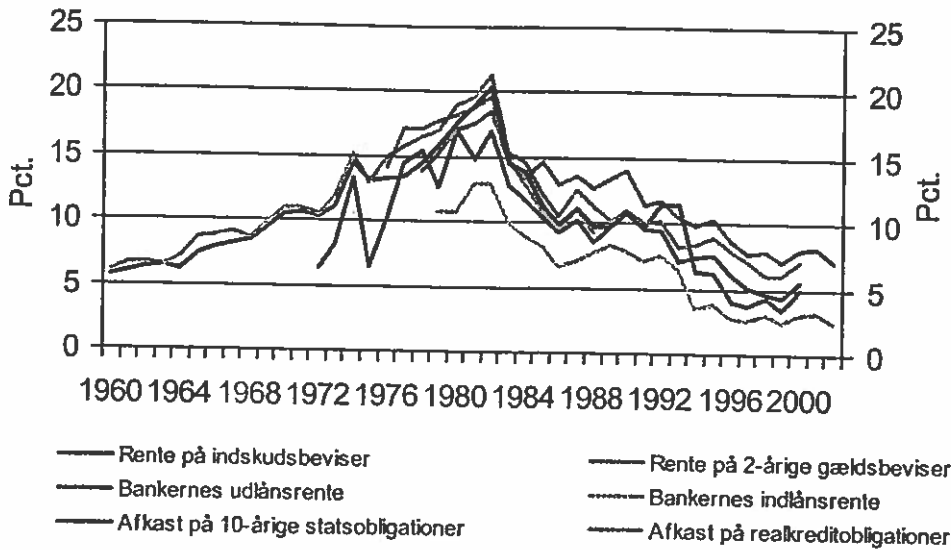
derfor ligge over de 30 mia. kr., men under 80 mia. kr.

Et gennemsnitligt nominelt afkast på 16 pct. for perioden 1962-2003 kan betegnes som værende et forsigtigt estimat, hvorimod et gennemsnitligt afkast på 18 pct. forventes at ligge i den øvre grænse.

Hvorvidt en gennemsnitlig forrentning på 16-18 pct. over perioden 1962-2003 er tilfredsstillende vil afhænge af, hvad man ville kunne opnå i forrentning ved alternative investeringer i denne periode. Et eksempel på en alternativ investering kunne være en statsobligation. Afkastet af en statsobligation beskrives ofte som et risikofrit afkast, fordi det nominelle afkast af en sådan investering kendes på forhånd.

Afkastet på statsobligationer har over perioden 1962-2003 varieret betydeligt, jf. figur 1.

Figur 1. Udviklingen i diverse renter i perioden 1960-2003

Kilde: IMF.

For at komme ud over dette problem med svingende historiske renter, er der foretaget beregninger, hvor det gennemsnitlige afkast for perioden 1962-2003 er delt op i en såkaldt risikofri rente og en risikopræmie.

En risikopræmie er et mål for det merafkast, der opnås ud over den risikofri rente. Denne præmie kan opfattes som en kompensation for den risiko, man pålægges ved eksempelvis at foretage en given investering.

For perioden 1962-2003 kan den gennemsnitlige risikopræmie for DUC beregnes til at ligge i intervallet 5-9 pct. afhængigt af, om der anvendes lange eller korte renter.¹⁾

Hvis man skal svare på spørgsmålet om, hvorvidt en risikopræmie på 5-9 pct. er rentabel for DUC, er det nødvendigt at sammenligne med risikopræmien for investeringer med tilsvarende økonomisk risiko.

Danske studier peger på, at risikopræmien i Danmark historisk har udgjort godt 5 pct. Der er dog betydelig variation mellem de enkelte undersøgelseres resultater. Variationen skyldes primært, at undersøgelserne ser på forskellige perioder. Men derudover er der anvendt forskellige datakilder og/eller forskellige metoder. Studierne er sammenfattet i tabel 2 nedenfor.

¹⁾ Således har de gennemsnitlige risikofri renter implicit ligget i intervallet 7 henholdsvis 11 pct. for henholdsvis korte- og lange renter. Lange renter dækker her over afkastet på en 10-årig statsobligation.

Tabel 2. Gennemsnitlige risikopræmier for det danske marked⁹⁾

Forfatter (udgivelsesår)	Marked	Periode	Risikopræmie i pct. (gns.)
Engsted og Tanggaard (1999)	DK	1922-1996	3,7
Risager og Nielsen (2001)	DK	1924-1999	4,1
Risager og Nielsen (2001)	DK	1924-1982	2,1
Risager og Nielsen (2001)	DK	1983-1999	11,2
Saabye (2003)	DK	1970-2002	5,2
Saabye (2003)	DK	1970-1982	2,1
Saabye (2003)	DK	1983-2002	7,2

Anm.: De oven for anførte studier er udført på baggrund af forskellige antagelser, datamaterialer og periodeudsnit og er således ikke direkte sammenlignelige.

Variationen i den gennemsnitlige risikopræmie på det danske aktiemarked gør det relativt vanskeligt at foretage en direkte sammenligning med den fundne risikopræmie for DUC.

Saabye (2003) finder imidlertid, at den gennemsnitlige risikopræmie for det danske marked i perioden 1970-2002 har været ca. 5 pct. For perioden 1962-2003 har DUC opnået en risikopræmie på ca. 5 pct.⁹⁾ DUC har således i perioden 1962-2003 opnået en risikopræmie, der ligger i omegnen af, hvad der i gennemsnit er opnået på det danske aktiemarked.

Det er imidlertid afgørende, at den opnåede risikopræmie sammenholdes med den risiko, DUC har været pålagt. Det er derfor ikke tilstrækkeligt blot at konkludere, at DUC har opnået et afkast, der ligger i omegnen af, hvad der i gennemsnit er opnået i økonomien. Såfremt DUC har været pålagt en relativt høj risiko ved at foretage investeringer i Nordsøen, vil man så-

ledes forvente en honorering af denne i form af en højere forrentning og visa versa.

En måde at vurdere om den historiske forrentning står mål med den risiko, DUC har været pålagt ved at foretage deres investeringer i Nordsøen, er at se på den generelle risikovurdering af investeringer i oliebranchen.

Der findes en række modeller, der angiver, hvor meget risiko der er forbundet med en investering i et specifikt aktiv. En teoretisk funderet model er den såkaldte CAPM (Capital Asset Pricing Model). Denne model er en af de mest anvendte modeller til kvantificering af finansiel risiko.

I denne model angives risikoen i form af en såkaldt betaværdi, hvor en betaværdi på én angiver, at der er risiko forbundet med dette aktiv, der svarer til risikoen på et gennemsnitligt aktiv. Jo større betaværdien er, desto større er den risiko, der er forbundet med dette aktiv, jf. tabel 3.

Tabel 3. Sammenhæng mellem betaværdier og risiko

Betaværdier	Risiko
> 1	Relativ høj risiko
= 1	Gennemsnitlig risiko
< 1	Relativ lav risiko

Anm.: Risiko er her defineret som et givent aktivs samvariation med den øvrige økonomi.

⁹⁾ De i tabellen anførte undersøgelser er alle baseret på aktieafkast.

⁹⁾ Der er i begge undersøgelser anvendt afkast på 10-årige statsobligationer som mål for den risikofri rente.

I tabel 4 er der angivet betaværdier for en række virksomheder, der opererer inden for oliebranchen.

Tabel 4. Betaværdier for diverse virksomheder

Virksomhed	Betaværdi
BP	0,73/1,03
ExxonMobil	0,53
Royal Dutch/Shell	0,75/0,87/1,14
Chevron	0,45/0,73
Eni	0,47
Repsol YPF	0,46
Texaco	0,42
TotalFinaElf	0,46
CEPSA	0,76
Conoco	0,36
Enterprise Oil	0,65
MOL	1,1
Norsk Hydro	0,85
Occidental	0,33
OMV	0,52
PetroCanada	0,6
PetroChina	0,68
Phillips	0,29
Sinopec	0,55
USX Marathon	0,56
Statoil	0,7
Gazprom	0,83

Anm: Der er i tabellen medtaget betaværdier for selskaber, der er noteret på udenlandske børser for at give et bredere billede af, hvordan betaværdierne generelt ligger for olieselskaber verden over.

Kilde: Diverse investeringsbanker.

Der er en tendens til, at betaværdierne for virksomheder inden for oliebranchen ligger under én. Det betyder, at den finansielle risiko i forbin-

delse med investeringer i oliebranchen vurderes at være lidt mindre end den generelle risiko i markedet.

Det taler for, at der i oliebranchen, i finansiel forstand, ikke er behov for et afkast, der er højere end det gennemsnitlige afkast i markedet.

Gennemsnittet for beta-værdierne i tabel 4 ligger i omegnen af 0,6. Der er dog en betydelig variation på tværs af selskaberne. En betaværdi på 0,6 svarer til en risikopræmie på ca. 3 pct.⁶⁾

Da DUC i perioden fra 1962 til 2003 har opnået en risikopræmie på ca. 5 pct., kunne det tale for, at DUC forrentning historisk har ligget lidt over, hvad der normalt forventes i branchen. Det er imidlertid vigtigt at understrege, at der ikke her er tale om faktiske sammenligninger med andre selskabers forrentning.

Når DUC tilsyneladende får en lidt højere risikopræmie, end der generelt forventes i branchen, hænger det blandt andet sammen med, at man tilbage i 1962, da man udstedte Eneretsbevillingen til DUC, ikke krævede betaling for bevillingen. Samtidig har det historiske skattesystem betydet, at statens andel af overskuddet i perioden har været mindre, end det kunne være.

Med aftalen er der nu udsigt til at forretningen bliver lidt lavere end den historiske, og væsentlig lavere end den har været de seneste år. Samtidig sikres staten over perioden en væsentlige større andel af værdierne i Nordsøen.

Afslutning

Formålet med statens aftale med DUC har været at sikre staten en større og mere stabil andel af de fremtidige værdier i Nordsøen. Det er lykkedes.

Det har ikke været et selvstændigt formål at nedbringe afkastet. En fornuftig forrentning ef-

ter skat er ikke et udtryk for, at statens andel af den samlede værdiskabelse er lav. Hvis statens andel af værdiskabelsen opnås via statsdeltagelse, da opnår både staten som de deltagende private virksomheder et procentvist afkast, der svarer til afkastet før skat og statsdeltagelse.

Statsdeltagelsesandelen bestemmer derfor alene fordelingen af den samlede værdiskabelse mellem parterne, men influerer ikke på den realiserede forrentning.

BILAG

Sammenhæng mellem oliepris og rentabilitet

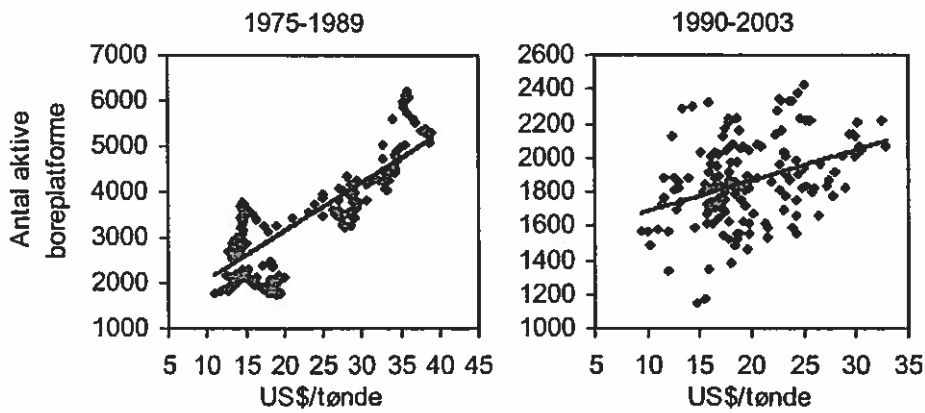
Olieprisen er en blandt mange faktorer, der alle påvirker rentabiliteten af olieindvinding. Blandt de vigtigste kan nævnes:

- Dollarkurs
- Sanktioner
- Aktørerne
- Vejrforhold
- Infrastruktur
- Politisk stabilitet
- Teknologisk udvikling
- Skatte- og afgiftspolitikker
- Undergrundens karakteristika
- Tilgængelighed af kapitalinvesteringer.

Ligesom i andre brancher er der i oliebranchen en positiv sammenhæng mellem prisen på det produkt, der sælges, og den profit der opnås. I oliebranchen er der derfor en positiv sammenhæng mellem olieprisen og den opnåede profit. Det betyder isoleret set, at flere ønsker at indvinde olie til salg på verdensmarkedet, når prisen er høj, jf. figur 2.

⁶⁾ $0,6 * 5 \text{ pct.} = 3 \text{ pct.}$, svarende til betaværdien multipliceret med risikopræmien. De 5 pct. er her mål for markedets gennemsnitlige risikopræmie over perioden.

Figur 2. Verdensmarkedsprisen på olie og antallet af aktive boreplatforme i verden. 1975-2003

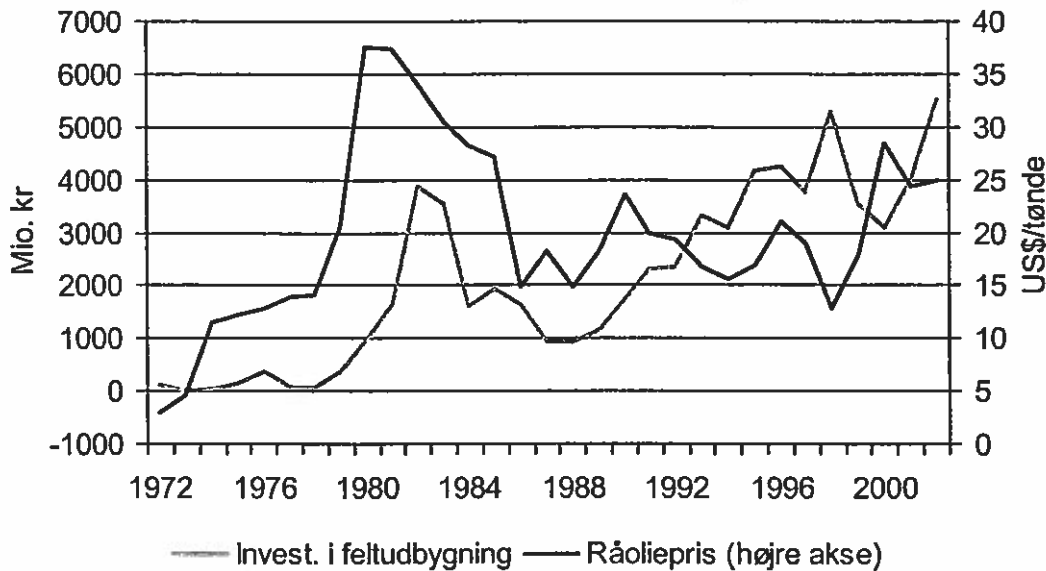

Kilde: Baker Hughes Rig Count og U.S. Energy Information Administration.

Note: Den anvendte oliepris er de amerikanske raffinaderiers købspris på importeret råolie. Denne pris defineres som »verdensmarkedsprisen på olie« i U.S. Energy Information Administration.

I 70'erne var der relativt store stigninger i olieprisen. Det betød, at der skete en stigning i investeringerne i oliebranchen i den efterfølgende periode, jf. figur 3.

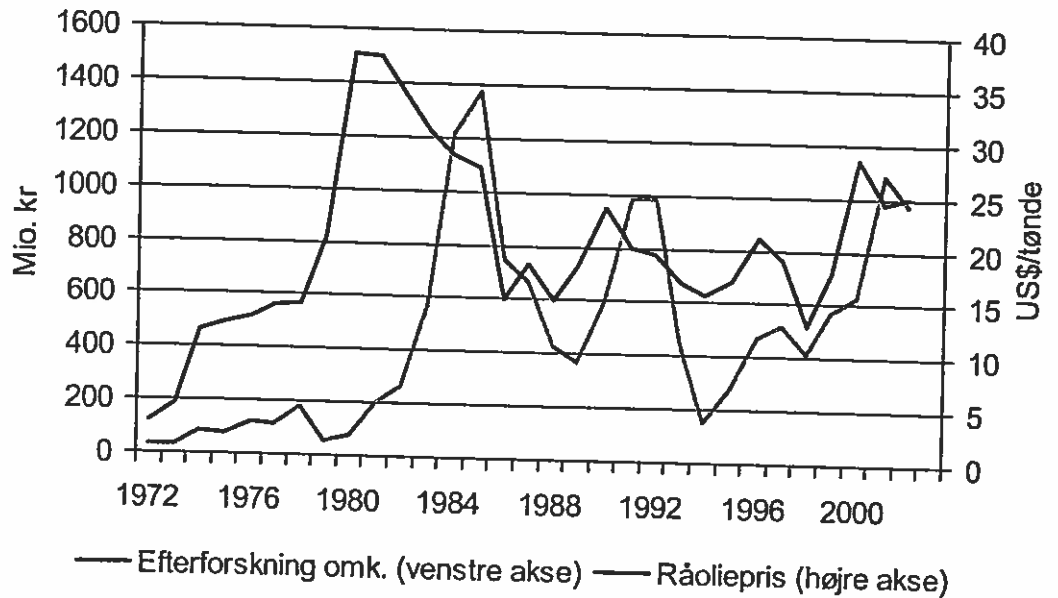
Figur 3. Investeringer i feltudbygninger i den danske del af Nordsøen og Brent råoliepris. 1972-2002

Kilde: Energistyrelsen.

På tilsvarende vis synes der at være en positiv sammenhæng mellem olieprisen og størrelsen af efterforskningsomkostningerne, jf. figur 4.

Figur 4. Efterforskningsomkostninger i den danske del af Nordsøen og Brent råoliepris. 1972-2002

Kilde: Energistyrelsen.

Det skal understreges, at olieprisen, som nævnt, kun er én blandt flere faktorer, der påvirker rentabiliteten af olieindvinding. Samlet kan det konkluderes, at der er en positiv sammenhæng mellem olieprisen og den profit, der kan opnås ved olieindvinding.

Litteraturliste

Engsted, T. & Tanggaard, C. (1999), *Risikopræmien på danske aktier*, Nationaløkonomisk Tidsskrift 1999, Bind 137.

Nielsen, S. & Risager, O. (2001), *Stock Returns and Bond Yields in Denmark, 1922-99*, Working paper 3-2001, Institut for Nationaløkonomi, Handelshøjskolen i København.

Saabye, N. (2003), *Risikopræmien på aktier*, Kvartaloversigt 1. kvartal 2003, Danmarks Nationalbank.

Notat om samfundsøkonomien i aftalen mellem A.P. Møller – Mærsk og staten om forlængelse af eneretsbevillingen i Nordsøen

Notatet er optrykt efter ønske fra S, SF og EL.

Den 10. december 2003

ØKONOMI- OG ERHVERVS MINISTERIET

Samfundsøkonomien i aftalen
mellem
A.P. Møller – Mærsk
og
staten
om forlængelse af eneretsbevillingen
i Nordsøen